Europeiska gemenskapernas

officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 316

fyrtioandra årgången

10 december 1999

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I *Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk*

* **Rådets förordning (EG) nr 2597/1999 av den 6 december 1999 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av film av polyetentereftalat (PET-film) med ursprung i Indien och om slutgiltigt uttag av den provisoriska tull som införts** 1

* **Rådets förordning (EG) nr 2598/1999 av den 7 december 1999 om ändring för andra gången av förordning (EG) nr 48/1999 om fastställande, för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd, av totala tillåtna fångstmängder för 1999 och av vissa villkor för fångsten** 15

Kommissionens förordning (EG) nr 2599/1999 av den 9 december 1999 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 19

Kommissionens förordning (EG) nr 2600/1999 av den 9 december 1999 om utfärdande av importlicenser för färskt, kylt eller fryst nötkött av hög kvalitet 21

Kommissionens förordning (EG) nr 2601/1999 av den 9 december 1999 om ändring av förordning (EEG) nr 1725/92 om fastställande av försörjningsbalansen för grisköttsprodukter till Azorerna och Madeira 22

Kommissionens förordning (EG) nr 2602/1999 av den 9 december 1999 om ändring av förordning (EG) nr 1487/95 om fastställande av försörjningsbalansen för Kanarieöarna med griskötтsprodukter och av stödet till produkter från gemenskapen 24

* **Kommissionens förordning (EG) nr 2603/1999 av den 9 december 1999 om regler för övergången till den ordning för stöd till landsbygdens utveckling som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1257/1999** 26

* **Kommissionens förordning (EG) nr 2604/1999 av den 9 december 1999 om införande av ett slutgiltigt stödbelopp för vissa trindsädesslag för regleringsåret 1999/2000** 31

Pris: 19,50 EUR

(Fortsättning på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

Innehåll (Fortsättning)

⋆ **Kommissionens förordning (EG) nr 2605/1999 av den 9 december 1999 om ändring av förordning (EEG) nr 3846/87 om upprättandet av en exportbidragsnomenklatur för jordbruksprodukter** 32

⋆ **Kommissionens förordning (EG) nr 2606/1999 av den 9 december 1999 om fastställande av den reviderade uppskattningen av produktionen orensad bomull för regleringsåret 1999/2000 och det procentuella påslag som tillkommer** 36

⋆ **Kommissionens förordning (EG) nr 2607/1999 av den 9 december 1999 om upphörande av fiske efter makrill med fartyg under dansk flagg** 37

Kommissionens förordning (EG) nr 2608/1999 av den 9 december 1999 om fastställande av det högsta exportbidraget för korn inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1701/1999 38

Kommissionens förordning (EG) nr 2609/1999 av den 9 december 1999 om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1707/1999 39

Kommissionens förordning (EG) nr 2610/1999 av den 9 december 1999 om fastställande av det högsta exportbidraget för havre inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1897/1999 40

Kommissionens förordning (EG) nr 2611/1999 av den 9 december 1999 om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2010/1999 41

Kommissionens förordning (EG) nr 2612/1999 av den 9 december 1999 om fastställande av exportbidrag för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg 42

Kommissionens förordning (EG) nr 2613/1999 av den 9 december 1999 om utfärdande av exportlicenser för frukt och grönsaker under system B 44

II *Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk*

Kommissionen

1999/816/EG:

⋆ **Kommissionens beslut av den 24 november 1999 om anpassning i enlighet med artiklarna 16.1 och 42.3 av bilagorna II, III, IV och V till rådets förordning (EEG) nr 259/93 om övervakning och kontroll av avfallstransporter inom, till och från Europeiska gemenskapen** [1] *[delgivet med nr K(1999) 3880]* 45

Meddelande till läsarna (se omslagets tredje sida).

SV

[1] Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2597/1999

av den 6 december 1999

om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av film av polyetentereftalat (PET-film) med ursprung i Indien och om slutgiltigt uttag av den provisoriska tull som införts

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2026/97 av den 6 oktober 1997 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen [1] (nedan kallad grundförordningen), särskilt artikel 15 i denna,

efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1. Genom kommissionens förordning (EG) nr 1810/1999 [2] (nedan kallad förordningen om provisorisk tull) infördes en provisorisk utjämningstull på import till gemenskapen av film av polyetentereftalat (PET-film) enligt KN-nummer 3920 62 19 och 3920 62 90 med ursprung i Indien.

2. Sedan den provisoriska utjämningstullen införts lämnades skriftliga synpunkter av de indiska samarbetsvilliga exporterande tillverkarna Ester Industries Ltd, Flex Industries Ltd, Garware Polyester Ltd, India Polyfilms Ltd/Jindal Polyester Ltd (närstående företag), MTZ Polyesters Ltd, Polyplex Corp. Ltd (nedan kallade de indiska exporterande tillverkarna), de indiska offentliga myndigheterna, de klagande gemenskapstillverkarna (nedan kallade gemenskapsindustrin) samt två användare av PET-film.

3. Alla ovannämnda parter utom en användare begärde att bli hörda enligt artikel 11.5 i grundförordningen och beviljades detta.

4. En användare som inte givit sig till känna tidigare gjorde det sedan de provisoriska åtgärderna införts.

5. Kommissionen fortsatte att inhämta och kontrollera alla uppgifter som bedömdes som nödvändiga för de slutgiltiga avgörandena.

6. De synpunkter som lämnats muntligen och skriftligen sedan de provisoriska åtgärderna införts och ovanstående uppgifter lämnats ut beaktades, och där det bedömdes som lämpligt togs hänsyn till dessa synpunkter när de slutgiltiga avgörandena träffades.

2. PRODUKT SOM ÄR FÖREMÅL FÖR UNDERSÖKNING

7. Enligt skäl 7 i förordningen om provisorisk tull är den produkt som är föremål för undersökning film av polyetentereftalat (PET-film).

8. I skäl 8 i förordningen om provisorisk tull anges vidare att produkterna kan delas upp i ett antal segment vilka inom branschen allmänt betecknas som magnetisk upptagning, förpackning, elektronik, bildåtergivning samt övriga segment och att de i samband med undersökningen delades in i typer efter marknadssegment, tjocklek, ytskiktsegenskaper, ytbehandling, mekaniska egenskaper samt genomskinlighetsgrad.

9. Sedan de provisoriska åtgärderna införts mottog kommissionen en begäran från gemenskapsindustrin om att inte betrakta endast de typer som enligt förordningen om provisorisk tull klassificeras enligt KN-nummer 3920 62 19 och 3920 62 90 som PET-film, utan även de som klassificeras enligt KN-nummer 3920 62 11 och 3920 62 13. De indiska exporterande tillverkarna motsatte sig att de två nya KN-numren skulle tas med i undersökningen, med motiveringen att PET-film som klassificeras enligt dessa nummer inte kan ersätta PET-film som omfattas av de andra två numren, dvs. 3920 62 19 och 3920 62 90. De påpekade att gemenskapsindustrins klagomål endast omfattade de två sistnämnda numren och att de andra två inte tagits med i klagomålet eftersom de produkter som klassificeras enligt de numren inte kan ersätta de som klassificeras enligt KN-nummer 3920 62 19 och 3920 62 90.

[1] EGT L 288, 21.10.1997, s. 1.
[2] EGT L 219, 19.8.1999, s. 14.

10. På grundval av de uppgifter som samlats in under undersökningens lopp beslutade kommissionen att inte ta med KN-nummer 3920 62 11 och 3920 62 13 i undersökningen, eftersom det inte lämnats några uppgifter som tydde på att gemenskapsindustrins påstående i klagomålet om bristen på utbytbarhet inte var korrekt.

3. **SUBVENTIONER**

3.1 ALLMÄNNA SYNPUNKTER

3.1.1 **Tillägg av ränta vid beräkningen av de förmåner som erhållits**

11. De exporterande tillverkarna begärde att den ränta som lagts till vid beräkningen av det totala förmånsbelopp som erhållits enligt de olika systemen skulle dras av. Det hävdades att tillägget av ränta inte var berättigat, att det stred mot villkoren i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder (subventionsavtalet) och att det var förbjudet enligt artikel VI.3 i GATT 1994. Kommissionens beräkningsriktlinjer skulle alltså sakna giltighet i detta avseende.

12. Den rättsliga grunden för tillägget av ränta till subventionens nominella värde är artikel 5 jämförd med artikel 6 i grundförordningen. Enligt artikel 5 skall storleken på utjämningsbara subventioner beräknas i förhållande till den förmån som mottagaren konstateras få under den tid som subventionsundersökningen avser. I artikel 6, som återger artikel 14 i subventionsavtalet, fastställs regler för beräkning av förmånen vid vissa typer av subventioner. För samtliga kategorier av subventioner som nämns i artikel 6, dvs. tillskott av kapital, lån, lånegarantier samt tillhandahållande av varor eller tjänster eller köp av varor, är riktmärket vid fastställande av förmånen motsvarande kostnad för finansiering på den kommersiella marknaden. Om resonemanget i artikel 6 tillämpas som en allmän regel för alla typer av subventioner måste därför kostnaden för att låna medel till marknadsmässiga räntor tas med, om hela förmånen skall omfattas.

13. Alla subventioner är, när de uttrycks som ett nominellt värde under undersökningsperioden, i själva verket likvärdiga med ett bidrag. Eftersom bidrag utan återbetalningsskyldighet inte finns att tillgå på marknaden skulle mottagaren, om han inte fått detta bidrag, ha tvingats låna motsvarande belopp på marknaden och återbetala detta med ränta under en viss period. Det är denna aspekt av förmånen som täcks in genom att ränta läggs till subventionens nominella värde.

14. Detta är den metod som uttryckligen anges i kommissionens riktlinjer för beräkning av subventionsbeloppet i undersökningar avseende utjämningstull (beräkningsriktlinjer) [1] – genom meningen ”Subventionsbeloppets nominella värde måste således räknas om till det värde som gäller för undersökningsperioden genom tillämpning av den normala marknadsräntan” – och som utgör gemenskapens sedvanliga praxis, vilken följts i ett antal tidigare fall.

15. I artikel VI.3 i GATT 1994, som återges i artikel 19.4 i subventionsavtalet, anges endast att utjämningstullar inte får tas ut till ett belopp som överstiger subventionen. Subventionsbeloppet skall beräknas som den förmån som konstateras under undersökningsperioden (artikel 14 i subventionsavtalet). Eftersom det faktum att företaget inte behövde låna medlen på finansmarknaden också innebär en förmån, måste räntan räknas in i förmånen. Eftersom förmånens storlek (ränta inräknad) motsvarar subventionsbeloppet och utjämningstullen fastställts till den subventionsmarginal som konstaterats är det alltså till fullo förenligt med artikel VI.3 i GATT 1994 att lägga till ränta.

16. Därför avslås begäran om att dra av räntan vid beräkningen av de förmåner som erhållits enligt de olika systemen.

3.1.2 **De olika systemens selektivitet**

17. De exporterande tillverkarna gjorde gällande att presumtionen i artikel 2.3 i subventionsavtalet, enligt vilken subventioner som bestäms av exportresultat är selektiva, i själva verket inte gäller, eftersom det i artikel 27.2 i subventionsavtalet anges att förbudet mot subventioner som bestäms av exportresultat inte gäller u-länder. Indien är ett av de länder som förtecknas i bilaga VII till subventionsavtalet, och de exportsubventioner som beviljas av de indiska offentliga myndigheterna skulle därför inte vara förbjudna. Kommissionen skulle följaktligen vara skyldig att tillhandahålla faktiska bevis för att systemen i fråga är selektiva.

18. I artikel 3.4 a i grundförordningen anges tydligt att subventioner som rättsligt eller faktiskt är knutna till exportresultat, inbegripet de exempel som räknas upp i bilaga I, skall betraktas som selektiva. Detta villkor har granskats individuellt för vart och ett av de subventionssystem som omfattas av detta förfarande.

[1] EGT C 394, 17.12.1998, s. 7.

3.2 ENSKILDA SYSTEM

3.2.1 **”Passbook”-systemet**

19. De indiska offentliga myndigheterna och de exporterande tillverkarna gjorde invändningar beträffande detta system, som beskrivs i skälen 12–19 i förordningen om provisorisk tull. Dessa invändningar behöver inte bemötas, eftersom de förmåner som erhållits enligt detta system inte togs med vid beräkningen av de tullar som provisoriskt fastställdes, av de orsaker som anges i skäl 24 i förordningen om provisorisk tull. Inga åtgärder kommer följaktligen att införas mot de förmåner som beviljas enligt detta system, och därmed är inget slutgiltigt avgörande nödvändigt.

3.2.2 **Tullkreditsystemet – tullkredit som beviljas före export**

20. De indiska offentliga myndigheterna och de exporterande tillverkarna gjorde invändningar beträffande detta system, som beskrivs i skälen 26–30 i förordningen om provisorisk tull.

21. Det gjordes särskilt gällande att systemet med tullkredit före export är ett tillåtet avskrivnings-/restitutionssystem enligt grundförordningens bestämmelser och därmed icke-utjämningsbart. Det hävdades också att endast faktiska, alltför stora avskrivningar borde ligga till grund för beräkningen av förmånen om systemet skulle konstateras vara utjämningsbart, och att kommissionen borde ha undersökt om det verkligen förekom för stor restitution av importavgifter på de insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen.

22. Systemet med tullkredit före export är varken ett tillåtet avskrivnings-/restitutionssystem eller ett system som tillåter substitution enligt bestämmelserna i grundförordningen, trots förekomsten av ett villkor rörande faktisk förbrukare. Det är ett system som i första hand grundar sig på värde, inte på kvantitet. Tullkrediten, som medför befrielse från importtull, beräknas inte i förhållande till specifika fysiska kvantiteter av de insatsvaror som faktiskt förbrukas eller skall förbrukas i tillverkningsprocessen. Insatsvarornas värde bestäms i praktiken med utgångspunkt i standardnormer för ”input/output”, med hjälp av vilka kostnadskalkyler görs på grundval av vad som anses vara värdet av de insatsvaror som måste importeras för tillverkningen av en viss produkt. När tullkrediten fastställts för en viss färdig produkt får insatsvaror importeras tullfritt med en licens avseende tullkredit före export. Det finns ingen mekanism som hindrar en exporterande tillverkare från att ändra proportionerna mellan de insatsvaror han importerar, eftersom han endast är skyldig att hålla sig under det sammanlagda kredittak som beviljats.

23. Dessutom finns det ingen skyldighet att importera alla de olika insatsvaror för vilka krediten beviljats. De enda gränserna för den kvantitet av en viss insatsvara som får importeras enligt systemet utgörs av det värde som anges på den licens som beviljats och det motsvarande åtagandet att exportera den färdiga produkten. Det finns således inget krav på att importerade insatsvaror som ersätts med insatsvaror från den inhemska marknaden måste ha samma kvantitet eller vara av samma kvalitet och ha samma egenskaper som dessa.

24. Ett företag som kan skaffa insatsvaror till lägre värde eller som skaffar en del av insatsvarorna på den inhemska marknaden skulle tullfritt kunna importera insatsvaror för tillverkning eller försäljning för den inhemska marknaden, eftersom de kvantiteter som faktiskt importeras inte har något samband med de som anges i standardnormerna för ”input/output”. Det fanns ingenting som tydde på att det existerade ett effektivt system eller förfarande för att avgöra vilka tullfria insatsvaror som verkligen förbrukades vid tillverkningen av den exporterade färdiga produkten och vilka kvantiteter det var frågan om. Vidare kunde det konstateras att den avräkning som får göras när varor exporteras inte görs på grundval av de faktiska kvantiteterna av tullfritt importerade insatsvaror som används vid tillverkningen av de exporterade produkterna, utan i stället på grundval av antaganden om standardvärdet av de insatsvaror som ingår i den exporterade produkten.

25. Även om systemet med tullkredit före export i enlighet med vad som gjorts gällande skulle betraktas som ett tullrestitutionssystem anges det i punkt II.5 i bilaga II och i punkt II.3 i bilaga III till grundförordningen att exportlandets offentliga myndigheter, om kontrollsystem saknas, normalt bör företa en ytterligare granskning, som skall grundas på insatsvaror som faktiskt förbrukats, eller på faktiska transaktioner, i syfte att fastställa om ett alltför stort belopp har utbetalats. Eftersom det, såsom förklaras ovan, inte finns något system för kontroll av de faktiska kvantiteterna importerade insatsvaror anmodades de indiska offentliga myndigheterna att göra en sådan granskning. De indiska offentliga myndigheterna gjorde ingen sådan granskning. Därför undersökte inte kommissionen om det förekom för stor restitution av importavgifter på de insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av den exporterade produkten.

26. Under alla omständigheter utgör de alltför stora avskrivningarna av importtullar grunden vid beräkningen av förmånens storlek endast när det gäller restitutionssystem eller restitutionssystem som tillåter substitution. Eftersom det har fastställts att systemet med tullkredit före export inte är ett restitutionssystem eller restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i led i i bilaga I eller bilagorna II och III till grundförordningen, utgörs förmånen av den totala avskrivningen av importtullar, inte av förmodade alltför stora avskrivningar.

27. Eftersom systemet med tullkredit före export innebär att offentliga intäkter som normalt sett skulle tas ut inte drivs in, anses systemet innebära att en förmån beviljas enligt artikel 2 första stycket punkt 1 a ii i grundförordningen. Förmånen enligt systemet kan inte erhållas utan ett exportåtagande och därför är systemet rättsligt knutet till exportresultat enligt artikel 3.4 a i grundförordningen och således selektivt.

Beräkning av subventionens storlek

28. Förmånen för de exporterande tillverkarna beräknades på det sätt som anges i skäl 23 i förordningen om provisorisk tull, samt med beaktande av de ansökningsavgifter som de exporterande tillverkarna gett uppgift om. Dessa tilläggsbelopp hade dock ingen inverkan på de preliminärt beräknade subventionsmarginalerna.

29. Två företag erhöll förmåner genom detta system under undersökningsperioden och fick subventioner på 1,31 % respektive 6,84 %.

3.2.3. **Tullkreditsystemet – tullkredit som beviljas efter export**

30. De indiska offentliga myndigheterna och de exporterande tillverkarna gjorde invändningar beträffande detta system, som beskrivs i skälen 37–39 i förordningen om provisorisk tull.

31. I synnerhet hävdades det att systemet med tullkredit efter export skulle vara ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution, eftersom tullkrediterna endast beviljas i enlighet med anmälda standardnormer för ”input/output”. I enlighet med led i i bilaga I till grundförordningen får ett restitutionssystem tillåta att man använder en kvantitet insatsvaror från hemmamarknaden som motsvarar och har samma kvalitet och egenskaper som importvarorna. Det gjordes också gällande att punktskattemyndigheterna kan kontrollera vilka importerade insatsvaror som ingår i den exporterade produkten. Systemet med tullkredit efter export skulle följaktligen vara ett i enlighet med bilaga II till grundförordningen godkänt restitutionssystem som tillåter substitution.

32. Det bör erinras om att i motsats till vad som är fallet med systemet med tullkredit före export finns det inget villkor rörande faktisk förbrukare. Tullkrediterna enligt systemet med tullkredit efter export beräknas som en procentandel av värdet på de exporterade färdiga produkterna. De sålunda erhållna krediterna kan således användas för avräkning av tullavgifter som normalt tas ut vid import av vilka varor som helst (med undantag för de som anges i den negativa importlistan). Det finns ingen bestämmelse om att man endast får importera varor som skall användas i tillverkningen av den exporterade produkten. De importerade varorna får säljas på den inhemska marknaden eller användas på annat sätt. Dessutom får licenserna, och därigenom krediterna, överföras fritt.

33. Slutsatsen kan således dras att systemet med tullkredit efter export inte utgör ett godkänt restitutionssystem eller restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i led i i bilaga I eller bilagorua II och III till grundförordningen.

34. De indiska offentliga myndigheterna hävdade även att systemet utgör en exportsubvention endast i den omfattning som det medger en restitution av importavgifter som överskrider de importavgifter som faktiskt skall tas ut för importerade insatsvaror som används i exporttillverkningen, och att kommissionen inte hade fullgjort sin skyldighet att fastställa omfattningen på den alltför stora restitutionen.

35. Detta argument måste avvisas av samma orsaker som anges i skäl 26.

Beräkning av subventionens storlek

36. I de fall som avser försäljning av licenser ansåg de indiska offentliga myndigheterna att kommissionen måste fastställa det verkliga värdet på den förmån som de exporterande tillverkarna erhåller via dessa försäljningstransaktioner och inte utgå från det kreditbelopp som beviljats i licensen.

37. Som det redan förklaras i skäl 43 i förordningen om provisorisk tull kan denna begäran inte tillmötesgås eftersom den förmån som de indiska offentliga myndigheterna beviljat den exporterande tillverkaren i form av att offentliga intäkter inte drivs in är korrekt avspeglad i värdet på licensen. Försäljning av en licens till ett annat pris (högre eller lägre) än dess värde är ett på rent affärsmässiga grunder fattat beslut, som inte påverkar storleken av den förmån som ursprungligen erhållits genom systemet.

38. Förmånen för de exporterande tillverkarna beräknades på det sätt som anges i skälen 41–44 i förordningen om provisorisk tull. I detta avseende bör det noteras att fyra exporterande tillverkare begärde ett antal justeringar, vilka godtogs av kommissionen. Exempelvis beaktades de ytterligare kostnader som företagen åsamkades för att erhålla en licens. Beloppen för beviljade krediter korrigerades också. Dessa justeringar ledde till smärre förändringar av subventionsmarginalerna.

39. Fyra företag erhöll förmåner genom detta system under undersökningsperioden och fick subventioner på mellan 2,34 % och 17,68 %.

3.2.4 **Förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror**

40. De indiska offentliga myndigheterna anförde att systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror, som beskrivs i skälen 46–50 i förordningen om provisorisk tull, har som syfte att möjliggöra för företag inom alla delar av ekonomin att tekniskt modernisera sina anläggningar och sin utrustning samtidigt som landets tillgångar av utländsk valuta inte uttöms. Man hävdade att förmånen enligt detta system inte var knuten till exportresultat eftersom licenserna kan erhållas utan bevis på tidigare exportverksamhet. Innehavaren av en licens enligt detta system kan dessutom alltid köpa inhemska kapitalvaror i stället för importerade kapitalvaror.

41. Vad gäller detta argument bör det noteras att ett företag för att kunna utnyttja detta system måste göra ett åtagande att exportera varor till ett visst värde inom en viss tidsperiod. Detta system är följaktligen rättsligt knutet till exportresultat, eftersom någon förmån inte kan erhållas utan ett exportåtagande. Som sådant anses systemet vara selektivt enligt artikel 3.4 a i grundförordningen och därigenom utjämningsbart.

42. De exporterande tillverkarna anförde att myndigheterna inom ramen för detta system inte låter bli att driva in intäkter utan i stället skjuter upp indrivningen. Om en importör av kapitalvaror inte fullgör sitt exportåtagande inom tidsfristen enligt systemet, kommer resterande tull att tas ut med ränta. Frågan huruvida en importör över huvudtaget erhåller avskrivning av tull och huruvida offentliga intäkter inte drivs in, vilket innebär att en förmån beviljas, uppstår följaktligen först vid slutet av perioden för fullgörande av exportåtagandet. Det skulle således vara för tidigt att beakta importen av kapitalvaror enligt detta system under undersökningsperioden.

43. I fråga om detta påstående anses det att när ett företag ansöker om förmåner enligt detta system och därigenom gör ett åtagande att exportera varor, måste man anta att exportåtagandet kommer att fullgöras och att företaget slutligen kommer att beviljas befrielse från betalning av importtullarna. Företaget måste antas ha förväntningen att det inte kommer att behöva betala tullarna. I annat fall skulle systemet vara meningslöst.

44. Vid undersökningen har det dessutom fastställts att de indiska offentliga myndigheterna faktiskt beviljar företagen en förlängning av tidsfristerna för exportåtaganden när de inte kan fullgöra sitt åtagande inom den ursprungligen fastställda perioden.

45. Av dessa skäl anses det att offentliga intäkter inte drivs in vid den tidpunkt kapitalvaror importeras och att de importerande företagen erhåller en förmån som uppgår till det totala beloppet icke-betalda tullar.

Beräkning av subventionens storlek

46. Förmånen för de exporterande tillverkarna beräknades på det sätt som anges i skäl 53 i förordningen om provisorisk tull. I detta avseende bör det noteras att alla exporterande tillverkare begärde ett antal justeringar, vilka delvis godtogs av kommissionen. Särskilt att märka är att man beaktade sådana kostnader som var nödvändiga för att bli berättigad till eller erhålla subventionen och för vilka underbyggd dokumentation framlades. Dessa kostnader avsåg framför allt ansökningsavgifter och bankgarantier. Ansökningsavgiften är en engångssumma, medan bankgarantin kan utgöras av en engångsbetalning som täcker flera år eller av årliga betalningar som skall göras under bankgarantins hela giltighetstid.

47. Ett av företagen, MTZ Polyesters Ltd, hävdade att den metod som använts i förordningen om provisorisk tull inte var adekvat för detta företag, eftersom företaget under undersökningsperioden hade befunnit sig i en helt annorlunda situation än de andra företag som omfattades av undersökningen. I synnerhet anförde företaget att kommersiell tillverkning till följd av oförutsedda omständigheter, däribland en naturkatastrof, först inleddes i oktober 1998. Detta medförde att den inhemska försäljningen och exportförsäljningen var mycket låg under undersökningsperioden och således att subventionsmarginalen överskattades. Företaget föreslog och begärde därför att man skulle använda en annan beräkningsmetod.

48. Under undersökningens gång fram till utlämnandet av de provisoriska avgörandena hade en sådan begäran inte inlämnats till kommissionen. Tillsammans med sin begäran lämnade företaget dock utförliga och underbyggda uppgifter om inledandet av kommersiell tillverkning och verkningarna för dess verksamhet av den försenade starten.

49. Efter en noggrann genomgång av begäran drog kommissionen slutsatsen att företagets förslag om att tillämpa en annorlunda beräkningsmetod inte var berättigat. Emellertid ansåg kommissionen, med tanke på företagets särskilda och exceptionella omständigheter, att om samma nämnare (dvs. faktisk export) skulle tillämpas på detta företag som på de företag som befann sig i en normal tillverkningssituation skulle detta leda till oproportionella resultat som inte adekvat avspeglade den förmån som detta företag erhållit av den utjämningsbara subventionen enligt detta system. Kommissionen använde följaktligen samma beräkningsmetod, men justerade vid fördelningen av subventionens förmåner under undersökningsperioden företagets tillverknings- och exportsiffror på grundval av styrkta uppgifter från de företag som befann sig i en normal tillverkningssituation.

50. Sex företag utnyttjade detta system under undersökningsperioden och fick subventioner på mellan 1,42 % och 8,75 %.

3.3 INDUSTRIELLA FRIZONER FÖR BEARBETNING PÅ EXPORT OCH EXPORTORIENTERADE FÖRETAG

51. De indiska offentliga myndigheterna hävdade att de inte förlorade intäkter inom ramen för detta system, som beskrivs i skälen 55–58 i förordningen om provisorisk tull, eftersom tullavgifterna på kapitalvaror endast upphävs tillfälligt under den tid varorna förvaras i tullnederlag. Vid importen av kapitalvaror som skall användas inom industriella frizoner för bearbetning på export eller i exportorienterade företag behöver importören inte betala tull. När kapitalvarorna säljs eller lämnar tullnederlaget skall dock tullen betalas, till en sats som är proportionell mot värdet på kapitalvarorna vid försäljningstillfället eller när de lämnar tullnederlaget efter avskrivningar.

52. Detta resonemang liknar det som de exporterande tillverkarna anfört avseende systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror, dvs. att offentliga intäkter inte förloras utan snarare skjuts upp. Men systemet skulle vara meningslöst om det innebar att kapitalvaror skulle importeras tullfritt och sedan vidaresäljas på den inhemska marknaden, med betalning av tullar. Även om kapitalvarorna vidaresäljs vid en given tidpunkt i framtiden skulle under alla omständigheter offentliga intäkter inte drivas in i en omfattning motsvarande den som kapitalvarorna skrivits av. Försäljningen av dessa kapitalvaror och tidpunkten för denna försäljning är ett på rent affärsmässiga grunder fattat beslut av företaget.

53. Av dessa skäl anses det att offentliga intäkter inte drivs in vid tidpunkten för import av kapitalvarorna och att det importerande företaget erhåller en förmån som motsvarar det totala tullbelopp som det inte behöver betala.

54. Den exporterande tillverkaren gjorde en liknande begäran och lade dessutom fram ytterligare argument angående importen av insatsvaror för exporterade produkter. Eftersom systemet med industriella frizoner för bearbetning på export och exportorienterade företag enbart användes för import av kapitalvaror, behöver dessa argument inte bemötas.

55. Denna subvention är rättsligt knuten till exportresultat i den mening som avses i artikel 3.4 a i grundförordningen, eftersom den inte kan erhållas utan att företaget gör ett exportåtagande, och anses således vara selektiv.

Beräkning av subventionens storlek

56. Förmånen för den exporterande tillverkaren beräknades på det sätt som anges i skälen 63–65 i förordningen om provisorisk tull. Ett företag fick förmåner enligt detta system uppgående till 0,7 %.

3.3.1 **Befrielse från inkomstskatt**

57. Som det redan konstaterats i förordningen om provisorisk tull utnyttjade ingen exporterande tillverkare detta system. Följaktligen infördes inga åtgärder och i denna undersökning krävs det inget slutgiltigt avgörande angående detta system.

3.4 REGIONALA SYSTEM

3.4.1 **Omsättningsskatt**

58. De exporterande tillverkarna gjorde gällande att förmånerna enligt delstaterna Gujarats och Maharashtras system för befrielse från omsättningsskatt och delstaten Uttar Pradeshs stimulanssystem avseende handelsskatt inte erhålls av säljarna utan överförs till köparna av varor.

59. Handelsskatten eller omsättningsskatten i dessa delstater tas ut vid försäljning av varor och läggs till försäljningspriset på fakturan. Säljaren agerar därigenom som uppbördsman av skatt. Systemet med omsättnings- eller handelsskatt skiljer sig från mervärdesskattesystemet i det att den omsättnings- eller handelsskatt som betalas inte kan räknas av mot den omsättnings- eller handelsskatt som uppbärs.

60. Det hävdades att företagen endast använt befrielsen från omsättningsskatt eller handelsskått vid försäljningstransaktioner, och inte för några avsevärda inköp av varor.

61. Vid kontrollbesöket fann kommissionen inga uppgifter som skulle tyda på det motsatta. Det konstaterades även att alla större leverantörer av insatsvaror till de exporterande tillverkarna var belägna utanför de berörda delstaterna. Således skulle de exporterande tillverkarna betala omsättningsskatt vid köp av varor.

62. Följaktligen kan slutsatsen dras att delstaterna Gujarats och Maharashtras system för befrielse från omsättningsskatt och delstaten Uttar Pradeshs stimulanssystem avseende handelsskatt inte innebar att den exporterande tillverkaren erhöll några förmåner.

63. Därför kommer inga åtgärder att införas och således krävs inga slutgiltiga avgöranden angående dessa system. Det bör dock noteras att denna slutsats inte inverkar på eventuella avgöranden beträffande användningen av dessa system vid inköpstransaktioner.

3.4.2 **Regionala system – Befrielse från elektricitetsskatt**

64. De indiska offentliga myndigheterna och en exporterande tillverkare, MTZ Polyesters Ltd, anförde att detta system, som beskrivs i skälen 80–81 i förordningen om provisorisk tull, inte skulle vara selektivt, emedan det är tillgängligt för alla nya företag i Gujarat, oavsett var de är belägna.

65. Kommissionen granskade inlämnade uppgifter för att kontrollera detta påstående. Efter en noggrann genomgång kan slutsatsen dras att, även om lydelsen i den berörda lagstiftningen verkar vara något oklar, särskilt i fråga om definitionen av begreppet ”tjänsteföretag” och vad gäller olika taxor, detta system på lika villkor är tillgängligt för alla nya industriföretag i delstaten under en femårsperiod.

66. I artikel 3.2 b i grundförordningen föreskrivs att om den myndighet som beviljar subventionen eller den tillämpliga lagstiftningen fastställer objektiva kriterier eller villkor som avgör rätten till och storleken av en subvention, skall selektivitet inte anses föreligga under förutsättning att alla som uppfyller kraven för subventionen också automatiskt får den och att de nämnda kriterierna iakttas och villkoren följs strikt. Sådana objektiva kriterier eller villkor måste bl.a. tillämpas generellt och får inte gynna vissa företag framför andra.

67. Med hänsyn till inlämnade uppgifter och den bevisning som kontrollerats under undersökningen anses det att detta system uppfyller kriteriet enligt artikel 3.2 b i grundförordningen, bl.a. därför att det tillämpas generellt, är tillgängligt för företag i hela delstaten och baseras på objektiva kriterier, nämligen inrättandet av nya industriföretag.

68. Följaktligen dras slutsatsen att detta system inte är selektivt och därför inte utjämningsbart.

3.4.3 **Regionala system – Återbetalning av lokal skatt**

69. Vad gäller systemet med återbetalning av lokal skatt, som beskrivs i skälen 88–89 i förordningen om provisorisk tull, hävdade de indiska offentliga myndigheterna att denna skatt är en indirekt skatt som tas ut av lokala myndigheter på varor som införs i en stad eller ett distrikt. Man anförde att det i riktlinjerna för förbrukning av insatsvaror i tillverkningsprocessen i bilaga II till subventionsavtalet medges tillämpning av rabattsystem för indirekta skatter avseende ackumulerade indirekta skatter som tagits ut i tidigare led på importerade insatsvaror som förbrukats i tillverkningen av exportprodukter, varför detta system inte skulle vara utjämningsbart.

70. Detta argument måste avvisas eftersom systemet med återbetalning av lokal skatt inte har någon som helst anknytning till tillverkning för export.

71. Det har inte lämnats några underbyggda påståenden angående detta systems selektivitet. Följaktligen bekräftas det att detta system är selektivt enligt artikel 3.2 a och c i grundförordningen, enär det uttryckligen är begränsat till att omfatta vissa företag som är belägna i vissa angivna områden inom beviljande myndigheters jurisdiktion.

72. En exporterande tillverkare, Garware Polyester Ltd, gjorde gällande att man under undersökningsperioden inte hade erhållit någon förmån enligt detta system, eftersom delstaten Maharashtras myndigheter ännu inte hade fullgjort sitt betalningsåtagande.

73. Detta argument måste avvisas eftersom förmånen är en upplupen fordran på delstaten Maharashtra som är rättsligt bindande.

74. De indiska offentliga myndigheterna, stödda av de exporterande tillverkarna, upprepade begäran att subventionerna allmänt sett skulle vara godkända och anförde att kommissionen, särskilt i fråga om u-länder, var tvungen att fastställa att regioner med eftersläpande utveckling inte skulle vara stödberättigade enligt artikel 4.3 i grundförordningen, snarare än att göra ett fastställande på grundval av tillgängliga uppgifter.

75. I detta avseende bör det påpekas att i fråga om detta system, som endast utnyttjades av ett företag beläget i området Aurangabat i delstaten Maharashtra, lämnade varken de indiska offentliga myndigheterna eller någon annan part någon bevisning angående uppfyllandet av de villkor som anges i artikel 4.3 i grundförordningen inom de tidsfrister som gäller för detta förfarande. Vissa uppgifter, som endast avsåg perioden 1981/82, lämnades lång tid efter det att tidsfristen löpt ut. Under dessa omständigheter har kommissionen ingen skyldighet och är heller inte i stånd att fastställa huruvida detta system uppfyller de villkor som anges i artikel 4.3 i grundförordningen, inklusive de som avser ett mått på ekonomisk utveckling som är grundat på statistiska uppgifter.

76. Under dessa omständigheter måste kommissionen bekräfta de avgöranden som beskrivs i skäl 93 i förordningen om provisorisk tull. Således dras den slutgiltiga slutsatsen att detta system är utjämningsbart.

Beräkning av subventionens storlek

77. Förmånen för den exporterande tillverkaren beräknades på det sätt som anges i skäl 94 i förordningen om provisorisk tull. Företaget lämnade dock bevisning för att det inte var berättigat till full återbetalning av skatten, vilket medförde att subventionsmarginalen sänktes.

78. Ett företag erhöll förmåner genom detta system under undersökningsperioden och fick subventioner på 1,08 %.

3.4.4 **Kapitalstimulans**

79. De indiska offentliga myndigheterna och de exporterande tillverkarna gjorde invändningar beträffande detta system, som beskrivs i skälen 96–97 i förordningen om provisorisk tull. Dessa invändningar behöver inte bemötas, med hänsyn till att systemets förmåner av de skäl som anges i skäl 24 i förordningen om provisorisk tull inte togs med i beräkningen av de preliminärt fastställda tullbeloppen. Därför kommer inga åtgärder att vidtas avseende förmånerna enligt detta system och således krävs inget slutgiltigt avgörande.

De utjämningsbara subventionernas storlek

80. De subventioner som är utjämningsbara enligt grundförordningen har för varje undersökt exportör följande storlek, uttryckt i värde:

(i %)

	Passbook–systemet	Tullkredit–systemet		Förmåns tullar vid import av kapitalvaror	Frizoner/exportorienterade företag	Delstatssystem				Sammanlagt
		Före export	Efter export			Omsättningsskatt	Kapitalstimulans	Återbetalning av lokal skatt	Befrielse från elskatt	
Ester Industries Ltd		6,84	2,34	2,87						12
Flex Industries Ltd			10,44	2,13						12,5
Garware Polyester Ltd		1,31		1,48				1,08		3,8
India Polyfilms Ltd & Jindal polyester Ltd			4,82	1,52	0,70					7
MTZ Polyester Ltd				8,75						8,7
Polyplex Corporation Ltd			17,68	1,42						19,1

4. **SKADA**

4.1 DEFINITION AV GEMENSKAPSINDUSTRIN

81. I skäl 106 i förordningen om provisorisk tull anges att de fyra klagande tillverkarna uppfyller villkoren enligt artikel 10.8 i grundförordningen, eftersom de svarar för mer än 80 % av den sammanlagda tillverkningen i gemenskapen av den berörda produkten, och att dessa tillverkare därför anses utgöra gemenskapsindustrin enligt artikel 9.1 i grundförordningen.

82. De indiska exporterande tillverkarna hävdade att förfarandet aldrig borde ha inletts, med tanke på att klagomålet inte skulle innehålla tillräckliga bevis för att villkoren i artikel 10.8 i grundförordningen var uppfyllda. De anförde att eftersom tillverkningen av PET-film för egna behov inte omfattades av klagomålet kunde kommissionen inte fastställa den sammanlagda tillverkningen i gemenskapen på grundval av detta klagomål. Detta argument ansågs sakna grund eftersom den PET-film som tillverkades för egna behov aldrig såldes på den öppna gemenskapsmarknaden som PET-film utan som en vidareförädlad produkt i ett senare led i förädlingskedjan. Under alla omständigheter var de klagandes tillverkning för den öppna marknaden alldeles tillräcklig för att de skulle kunna utgöra gemenskapsindustrin.

83. Följaktligen bekräftas de avgöranden som anges i skälen 105–106 i förordningen om provisorisk tull.

4.2 FÖRBRUKNING I GEMENSKAPEN, IMPORTVOLYMER OCH MARKNADSANDEL

84. Kommissionens slutsatser i det provisoriska skedet, särskilt om att den sammanlagda exporten från Indien av den berörda produkten hade ökat avsevärt och om att Indiens marknadsandel i gemenskapen hade ökat i betydande grad, bekräftades.

85. Följaktligen bekräftas de avgöranden som anges i skälen 107–110 i förordningen om provisorisk tull.

4.3 PRISERNA PÅ DEN SUBVENTIONERADE IMPORTEN

86. De indiska exporterande tillverkarna anförde att prisjämförelsen i förordningen om provisorisk tull var orättvis, med hänsyn till att den inte beaktade skillnaden i pris mellan de vanliga typer av PET-filmer som säljs i stora kvantiteter och särskilda typer av PET-film. De hävdade att exporten från Indien i huvudsak bestod av vanliga typer av PET-film medan en stor del av gemenskapsindustrins tillverkning av PET-film utgjordes av särskilda typer. Detta argument måste avvisas, eftersom de olika typerna av PET-film hade beaktats vid den klassificering av produkter som låg till grund för prisjämförelsen.

87. De indiska exponerande tillverkarna hävdade också att uteslutningen av vissa kategorier i produktklassificeringen enligt frågeformuläret medförde att de fick högre prisunderskridandemarginaler. Efter utlämnandet av de provisoriska avgörandena reste de invändningar mot den förenklade produktklassificeringen, som ansågs leda till en inkorrekt jämförelse mellan PET-filmer av olika kvalitet. De hävdade att den indiska produkten tenderade att krympa mer vid värme och att den hade smalare bredd och var mera oklar än gemenskapens produkt, varför den indiska produkten skulle vara av lägre kvalitet och kosta mindre.

88. På grundval av de uppgifter som inkommit vid undersökningen beslutade kommissionen i det provisoriska skedet att förenkla klassificeringen av olika typer av PET-film i förhållande till den gruppering som förutsetts i det frågeformulär som sändes till parterna. Av detta skäl beaktades inte bredden, värmeegenskaperna och åtskillnaden mellan oklar och klar film. I detta sammanhang måste det påpekas att, som i alla undersökningar, särskilt med tanke på i vilket skede inhämtningen av uppgifter befann sig, produktklassificeringen i frågeformuläret var vägledande och kunde ändras. Av denna undersökning framgår att en produktklassificering efter olika bredd skulle ha medfört en avsevärd ökning av antalet jämförda produkttyper utan att få någon tydlig inverkan på prisjämförelsen. Vidare var det inte möjligt att beakta värmeegenskaper eller göra en åtskillnad mellan klar och oklar film, med hänsyn till att definitionen i frågeformuläret avseende värmeegenskaper inte följdes konsekvent av de berörda parterna och eftersom det inte fanns någon tydlig definition av klarhetsgraden. Detta medförde att både gemenskapstillverkarna och de indiska exporterande tillverkarna använde olika och oförenliga produktdefinitioner.

89. De exporterande tillverkarnas argument avvisades, inte bara på grund av att en förenklad produktklassificering var nödvändig för att få en hanterbar undersökning av prisunderskridandet med representativa jämförelser av de produktgrupper som alla berörda parter angivit (ca 400 gemenskapstillverkade produktgrupper jämfördes med ca 160 produktkontrollnummer för de exporterande tillverkarna), utan även för att fastställandet av prisunderskridandet redan i förenklad form i tillräcklig grad avspeglar skillnaderna i fysiska egenskaper mellan de indiska produkttyperna och de gemenskapstillverkade produkttyperna.

90. Samtliga indiska exporterande tillverkare begärde en justering för handelsled. De anförde att medan en betydande del av deras PET-film såldes till importörer i gemenskapen sålde gemenskapsindustrin i huvudsak direkt till bearbetare av PET-film. Således borde jämförelsen vid beräkningen av prisunderskridande göras mellan importörernas återförsäljningspriser till bearbetningsföretagen och gemenskapsindustrins priser. Importörernas marginal vid försäljning till bearbetningsföretag skulle vara cirka 25 %, varför justeringen för handelsled borde vara lika stor.

91. I detta sammanhang bör det noteras att kommissionen i frågeformuläret utgick från följande handelsled: distributörer, bearbetningsföretag, OEM-tillverkare (Original Equipment Manufacturers), slutanvändare och övriga. De indiska exporterande tillverkarna uppgav i sina svar på frågeformuläret att en betydande del av deras försäljning av PET-film i Europa gick till den femte kategorin, dvs. ”övriga”, utan ytterligare klargöranden. Efter utlämnandet av de provisoriska avgörandena bekräftade dock de exporterande tillverkarna att deras försäljning till importörer enligt kategorin ”övriga” egentligen borde anses som försäljning till kategorin distributörer. Av undersökningen framgick emellertid att vissa av dessa distributörer också bearbetade produkten, vilket tyder på att de indiska exporterande tillverkarnas klargöranden avseende handelsled skulle vara inkorrekta. Vid undersökningen bekräftades inte heller att det skulle råda en prisskillnad på 25 % mellan de två handelsleden. Vad gäller gemenskapsindustrin är det genomsnittliga försäljningspriset till distributörerna högre än det pris som bearbetningsföretagen får betala. Om detta skulle tillämpas på de indiska exporterande tillverkarna, skulle en eventuell justering faktiskt innebära en höjning av de fastställda nivåerna för prisunderskridande. Att gemenskapsindustrins priser till distributörer är högre än dess priser till bearbetningsföretagen förklaras av att de senare köper större kvantiteter och därigenom får en volymrabatt. Fem av sex indiska exponerande tillverkare hade enligt egna uppgifter ett högre försäljningspris till bearbetningsföretag än till distributörer. Ett företag tillämpade dock klart högre priser för distributörer och prisskillnaden mellan de två handelsleden för de andra företagen underskred avsevärt 25 %.

92. Av undersökningen framgick också att de två viktigaste handelsleden inte var klart åtskilda eftersom vissa större företag var både distributörer och bearbetningsföretag. Vidare noterades ingen tydlig prisskillnad råda mellan de två leden i det att orderkvantiteten verkade vara mera avgörande för priset än typen av handelsled. Slutligen, och i motsats till vad som påstods av de indiska exporterande tillverkarna, visade undersökningen att också gemenskapsindustrin sålde den produkt som är föremål för undersökning till både distributörer och bearbetningsföretag. Slutsatsen drogs därför att det inte fanns några skäl för att bevilja de indiska exporterande tillverkarna en justering för handelsled.

93. En av de indiska exporterande tillverkarna, MTZ, begärde en justering för kvalitetsskillnad. Företaget anförde att det hade inbegripit film av sämre än bestämd kvalitet i den förteckning över transaktioner som använts för beräkningen av prisunderskridande, och att det för denna filmtyp borde beviljas en justering i form av en ökning av försäljningspriset på 100 %. Det bör dock påpekas att företaget i sitt svar på frågeformuläret uppgivit att man tillverkade tre olika kvaliteter av film: film av A-typ, film av B-typ och film av sämre än bestämd kvalitet. I företagets förteckning över transaktioner gjordes dock ingen hänvisning till olika kvaliteter. Efter utlämnandet av de provisoriska avgörandena lämnade MTZ ytterligare uppgifter om hur man i förteckningen skulle kunna identifiera filmtyperna av sämre än bestämd kvalitet. Efter mottagandet av dessa uppgifter jämförde kommissionen priserna mellan de filmtyper som uppgavs vara av sämre än bestämd kvalitet och de övriga filmtyperna, och drog slutsatsen att det inte rådde någon prisskillnad mellan de två produkttyperna. Följaktligen kunde man inte godta företagets begäran om justering för kvalitetsskillnad.

94. De indiska exporterande tillverkarna begärde slutligen att kommissionen i sina beräkningar av prisunderskridande borde avräkna negativa nivåer för prisunderskridande mot positiva nivåer. Eftersom detta inte var gjort, hävdade de att en högre nivå för undanröjande av skada blev fastställt. Det bör dock påpekas att enligt den metod för beräkning av nivåer för prisunderskridande som beskrivs i skälen 112–114 i förordningen om provisorisk tull jämfördes den subventionerade importens vägda genomsnittliga nettoförsäljningspris modell för modell med gemenskapsindustrins vägda genomsnittliga nettoförsäljningspris för samma modell på gemenskapens marknad. Denna metod medgav därför att hänsyn togs till det belopp varmed de exporterande tillverkarnas pris vid exporttransaktioner överskred gemenskapsindustrins vägda genomsnittliga pris för varje enskild modell. Denna begäran avvisades således.

95. Följaktligen bekräftas det provisoriska avgörande som anges i skäl 114 i förordningen om provisorisk tull och som går ut på att prisunderskridandet varierar mellan 28,2 % och 50,5 %.

4.4 GEMENSKAPSINDUSTRINS SITUATION

96. De indiska offentliga myndigheterna hävdade i allmänna ordalag att det av de klagandes icke-konfidentiella svar kunde utläsas att gemenskapsindustrin inte alls led av skada. Som det dock anges i skälen 115–125 i förordningen om provisorisk tull framgår det av undersökningen i detta avseende att de allmänna tendenserna för gemenskapsindustrin är negativa, särskilt om man ser till marknadsandel, priser och lönsamhet, vilket klart tyder på att väsentlig skada förekommer. Denna trend bekräftas i tillräcklig utsträckning av gemenskapsindustrins icke-konfidentiella svar.

97. De indiska exporterande tillverkarna hävdade att valet av 1995 som startår för insamling av uppgifter för undersökningen medförde en snedvridning av analysen till förmån för avgörandet om att gemenskapsindustrin vållats skada. Eftersom 1995 på grund av den mycket höga efterfrågan var ett exceptionellt bra år skulle det vara naturligt att skadeindikatorerna efter det året visar en negativ utveckling. De indiska exporterande tillverkarna ansåg att en användning av 1993 som startår skulle ha givit en mera rättvis bild av skadeindikatorernas utveckling. Syftet med undersökningen är dock att utvärdera den utjämningsbara importens inverkan på gemenskapsindustrins ekonomiska situation under undersökningsperioden. För att kunna göra en sådan analys fastställs trender för ett antal indikatorer på grundval av uppgifter för ett antal år (vanligtvis tre) före undersökningsperioden. Analysen syftar således inte till en jämförelse mellan startåret och undersökningsperioden utan snarare till en bedömning av den årliga utvecklingen under hela den beaktade perioden. Under alla omständigheter bör det noteras att vid tidpunkten för beslutet om vilken period som skulle beaktas fanns det inga uppgifter tillgängliga som tydde på att skadeindikatorerna skulle ha kunnat uppvisa ett annat mönster om ett tidigare år hade valts som startår. Slutligen bör det också påpekas att valet av ett tidigare startår inte skulle ha varit gynnsamt för de indiska exportföretagen med tanke på att deras marknadsandel ökade starkt under tiden fram till undersökningsperioden.

98. Följaktligen bekräftas de avgöranden som anges i skälen 115–125 i förordningen om provisorisk tull.

4.5 SLUTSATS OM SKADA

99. Mot bakgrund av ovanstående överväganden bekräftas det att gemenskapsindustrin har lidit väsentlig skada i den mening som avses i artikel 8.1 i grundförordningen.

5. **ORSAKSSAMBAND**

5.1 VERKNINGARNA AV DEN SUBVENTIONERADE IMPORTEN

100. De indiska exporterande tillverkarna och de indiska offentliga myndigheterna gjorde gällande att det inte fanns någon uppenbar korrelation mellan den subventionerade exporten från Indien och skadan för gemenskapsindustrin. De anförde att det rått en global negativ prisutveckling för PET-film till följd av överskott av produkten på världsmarknaden i kombination med sänkta priser för de viktigaste råmaterialen. De indiska exporterande tillverkarna hävdade också att priserna på PET-film i gemenskapen endast följt den globala negativa prisutvecklingen och att detta påstående bekräftas av det faktum att gemenskapstillverkarnas genomsnittspris sjönk under 1996 samtidigt som de indiska exporterande tillverkarnas marknadsandel också minskade. Det bör emellertid erinras om att Indien är ett av de länder som mest bidragit till överskottet av PET-film på världsmarknaden och att Indien enligt Eurostat-uppgifter började sänka sina priser på den europeiska marknaden så tidigt som 1996 samtidigt som de andra större exportländerna – USA, Japan och Sydkorea – höjde sina priser.

Det faktum att de indiska exporterande tillverkarna förlorade marknadsandelar under 1996 innebär inte att de inte vållade gemenskapsindustrin skada genom det ökade pristrycket, vilket ledde till en minskning av gemenskapsindustrins genomsnittliga pris på 3 %. Slutligen bör det även erinras om att skadeanalysen görs på grundval av undersökningsperioden och att de tidigare åren huvudsakligen används för att fastställa utvecklingstrender.

Således måste de indiska exporterande tillverkarnas och de indiska offentliga myndigheternas argument avvisas.

5.2 ANDRA FAKTORERS INVERKAN

101. De avgöranden som anges i skälen 134–144 i förordningen om provisorisk tull bekräftas med följande tillägg:

5.2.1 **Import från andra länder utanför EU**

102. De indiska exporterande tillverkarna och de indiska offentliga myndigheterna fortsatte att anföra argumentet att det var diskriminerande att endast undersöka importen med ursprung i Indien samtidigt som importvolymerna från Sydkorea ökade och de sydkoreanska genomsnittliga priserna sjönk under den undersökta perioden. De indiska exporterande tillverkarna hävdade att ökningen av importvolymen från Sydkorea troligtvis var ännu högre än den som officiellt rapporterats av Eurostat, med tanke på att importörerna av PET-film från Sydkorea troligen ibland tullklarerade produkten enligt KN-nummer 3920 69 00 (andra polyestrar) liksom de gjorde i fråga om PET-film från Indien.

103. Kommissionen upprepar de argument som lades fram i förordningen om provisorisk tull, nämligen att den absoluta och relativa ökningen av Sydkoreas marknadsandel var lägre än Indiens och att priserna för PET-film från Sydkorea systematiskt låg på en högre nivå än de indiska priserna. Dessutom började de sydkoreanska exporterande tillverkarna sänka sina priser först ett år senare än indierna. När det gäller importen enligt KN-numret för andra polyestrar har kommissionen inte mottagit någon bevisning för att PET-film från Sydkorea skulle ha tullklarerats enligt det numret.

104. Till sist och framför allt bör det påpekas att kommissionen inte såg någon anledning att inleda en undersökning mot Sydkorea eftersom den inte har uppmärksammats på några bevis för illojal handel i form av att sydkoreanska exporterande tillverkare skulle dumpa eller subventionera sin export.

105. Mot bakgrund av detta är importen med ursprung i Indien annorlunda än importen från Sydkorea, varför någon diskriminering inte anses ha ägt rum.

5.2.2 **Råmaterialprisets förändring**

106. De indiska exporterande tillverkarna hävdade att man på grundval av gemenskapsindustrins icke-konfidentiella svar på frågeformuläret kunde utläsa att den genomsnittliga minskningen av råmaterialpriserna under den undersökta perioden snarare uppgick till en tredjedel än de 17 % som uppgavs i förordningen om provisorisk tull. De ansåg att detta bekräftades av allmänt tillgängliga uppgifter om råmaterialprisets utveckling. De upprepade sitt tidigare argument om att ett råmaterialpris som sjunker med en tredjedel gör det möjligt för gemenskapsindustrin att sänka sina priser utan att lönsamheten sjunker i motsvarande grad, och att importen från Indien därför inte orsakade gemenskapsindustrins prissänkningar.

107. Det bör noteras att kommissionen på grundval av de konfidentiella svaren på frågeformuläret undersökte prisutvecklingen för alla råmaterial som ingår i PET-film och i enlighet med skäl 140 i förordningen om provisorisk tull kom fram till att minskningen uppgick till 17 %. Det är sant att gemenskapsindustrin i de icke-konfidentiella svaren på frågeformuläret koncentrerade sig på prisutvecklingen för dimetyltereftalat eller tereftalsyra. Eftersom priserna på dessa råmaterial sjönk mera än priserna på andra råmaterial är en nedgång på 17 % i den sammanlagda råmaterialkostnaden förenlig med en större nedgång i kostnaderna för dimetyltereftalat eller tereftalsyra. Följaktligen är slutsatserna i skäl 140 i förordningen om provisorisk tull överensstämmande med gemenskapsindustrins svar på frågeformuläret, och dessa slutsatser bekräftas därför.

5.2.3 **Generella problem inom polyesterbranschen**

108. De indiska exporterande tillverkarna gjorde gällande att de sjunkande priserna på biaxiellt orienterad polypropenfilm skulle få en direkt inverkan på priserna för PET-film inom förpackningssektorn med hänsyn till att produkterna är utbytbara ur PET-film-användarnas synvinkel. Således skulle priserna på PET-film under alla omständigheter ha sjunkit, oavsett den ökande importen av PET-film till gemenskapen.

109. Kommissionen måste avvisa detta argument eftersom några bevis som stödjer påståendet inte har lagts fram.

5.3 SLUTSATS OM ORSAKSSAMBAND

110. Mot bakgrund av det ovanstående bekräftas slutsatsen i skäl 145 i förordningen om provisorisk tull.

6. **GEMENSKAPENS INTRESSE**

6.1 INLEDANDE ANMÄRKNINGAR

111. Ingen part lade fram några nya fakta eller argument angående intresset hos gemenskapsindustrin, övriga tillverkare i gemenskapen eller importörer av PET-film.

Därför bekräftas avgörandena i förordningen om provisorisk tull, särskilt slutsatserna om att åtgärdernas verkningar för dessa parter antingen skulle bli gynnsamma (gemenskapsindustrin och övriga tillverkare i gemenskapen som säljer på den öppna marknaden), neutrala (tillverkare för egna behov) eller, i värsta fall, begränsat negativa (importörer).

6.2 PRODUKTANVÄNDARNAS INTRESSE

112. Som det nämns i skäl 2 mottog kommissionen synpunkter från två användare av den berörda produkten efter utlämnandet av de avgöranden som ledde till de provisoriska åtgärderna. I dessa synpunkter hävdade användarna i motsats till de provisoriska avgörandena att PET-film var en viktig råmaterialkostnad för dem och att tillverkningen i senare led av produkter baserade på PET-film utgjorde en stor del av deras sammanlagda tillverkning. Gemenskapsindustrins prisökningar skulle göra det svårt för dem att konkurrera på marknaden i senare led gentemot import från Sydkorea, Kina och USA. De anförde också att det funnits tillfällen då gemenskapsindustrin hade vägrat att leverera vissa kvantiteter PET-film till dem, vilket tydde på att kapacitet saknades. Gemenskapsindustrin hävdades också ha vägrat att utveckla en icke-standardmässig film för en användares särskilda behov, samtidigt som en indisk tillverkare hade gått med på detta. De två användarna ansåg därför att det låg i användarnas intresse att bibehålla en alternativ försörjningskälla i form av PET-film från Indien.

113. Kommissionen står fast vid de argument och slutsatser som anges i skäl 153 i förordningen om provisorisk tull, vad gäller PET-filmens allmänna andel av de totala tillverkningskostnaderna hos användare i allmänhet och den andel som PET-film baserade produkter i senare led allmänt sett har i användarnas sammanlagda tillverkning. Eftersom analysen är allmän kan det förekomma enskilda fall där PET-film för en användare kan vara ett väsentligt råmaterial. Detta ändrar emellertid inte undersökningens genomsnittliga allmänna resultat. Av undersökningen har det också framgått att även för vissa användare hos vilka PET-film var en viktig kostnadsfaktor hade importen av PET-film från Indien en smärre andel av deras totala inköp av PET-film. Användarnas oro för att en alternativ importkälla skall försvinna i fall av kapacitetsbrist eller för behovet av att utveckla nya filmtyper är dessutom ogrundad, eftersom utjämningstullarna inte innebär att de indiska exporterande tillverkarna utestängs från gemenskapens marknad. Tullarna kommer endast att motverka verkningarna av olaglig och skadevållande subventionering.

6.3 SLUTSATS OM GEMENSKAPENS INTRESSE

114. Efter att ha utrett de olika berörda intressena och alla ovannämnda aspekter, bekräftar kommissionen att det inte finns några tvingande skäl för att inte vidta åtgärder mot importen i fråga.

7. **SLUTGILTIG TULL**

115. På grundval av slutsatserna om subventionering, skada, orsakssamband och gemenskapens intresse anser kommissionen att det är nödvändigt att slutgiltiga utjämningsåtgärder vidtas.

7.1 NIVÅ FÖR UNDANRÖJANDE AV SKADA

116. Gemenskapsindustrin föreslog att man borde utgå från en högre minimivinstnivå än den nivå på 6 % som kommissionen fastställt i skäl 156 i förordningen om provisorisk tull. Det är dock inte viktigt att fastställa en slutgiltig procentsats i detta avseende, eftersom skademarginalen överskrider subventionsmarginalen även om man tillämpar kommissionens lägre nivå. De indiska exporterande tillverkarna begärde justeringar för handelsled och föreslog en korrigering av metoden för att beräkna de målprisunderskridandemarginaler som ligger till grund för fastställandet av nivån för undanröjande av skada. MTZ begärde dessutom en justering för kvalitetsskillnader. Som det anges i skälen 92–93 måste dessa ansökningar avvisas.

7.2 TULLENS FORM OCH NIVÅ

117. Den provisoriskt fastställda storleken på utjämningsbara subventioner ändrades i de fall det var motiverat. För alla samarbetsvilliga indiska exporterande tillverkare är således satsen för den slutgiltiga utjämningstullen lägre än den provisoriska tullsatsen.

118. I enlighet med artikel 15.1 i grundförordningen skall utjämningstullsatsen motsvara subventionsmarginalen, såvida skademarginalen inte är lägre. För de samarbetsvilliga tillverkarna tillämpas följaktligen följande tullsatser:

— Ester Industries Ltd	12,0 %
— Flex Industries Ltd	12,5 %
— Garware Polyester Ltd	3,8 %
— India Polyfilms Ltd	7,0 %
— Jindal Polyester Ltd	7,0 %
— MTZ Polyesters Ltd	8,7 %
— Polyplex Corporation Ltd	19,1 %

119. Med tanke på den höga graden av samarbetsvilja, som omfattade över 80 % av importen till gemenskapen av produkten med ursprung i Indien, ansågs det lämpligt att tullsatsen för icke-samarbetsvilliga företag sattes till den högsta tullsats som fastställts för ett samarbetsvilligt företag, dvs. 19,1 %. På detta sätt tillses det att bristande samarbetsvilja inte belönas, och risken för att tull undviks kan minimeras.

120. Skälen 159–160 i förordningen om provisorisk tull bekräftas.

8. **UTTAG AV PROVISORISK TULL**

121. Med hänsyn till storleken på de utjämningsbara subventioner som konstaterats för de exporterande tillverkarna och den väsentliga skada som gemenskapsindustrin vållats, anses det nödvändigt att de belopp för vilka säkerhet ställts i form av provisoriska utjämningstullar enligt förordning (EG) nr 1810/1999 slutgiltigt tas ut i en omfattning som motsvarar de slutgiltiga tullarna.

9. **FÖRSLAG TILL ÅTAGANDEN**

122. Till sist bör det noteras att kommissionen mottog förslag till prisåtaganden från fem indiska exponerande företag. Kommissionen undersökte dessa förslag och drog slutsatsen att åtagandena inte kan övervakas eller administreras i tillräcklig utsträckning på grund av produktens komplexitet. Omkring 160 minimipriser skulle krävas för att täcka alla indiska produktgrupper och det fanns inga garantier för att den organisation som föreslogs övervaka åtagandena, Export Inspection Agency of India, skulle ha mandat eller tekniska möjligheter att genomföra en sådan detaljerad kontroll. Kommissionen måste således avvisa förslagen till åtaganden.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig utjämningstull skall införas på import av film av polyetentereftalat (PET-film) enligt KN-nummer ex 3920 62 19 (TARIC-nummer 3920 62 19*10, 3920 62 19*15, 3920 62 19*25, 3920 62 19*30, 3920 62 19*35, 3920 62 19*40, 3920 62 19*45, 3920 62 19*50, 3920 62 19*55, 3920 62 19*60, 3920 62 19*65, 3920 62 19*70, 3920 62 19*75, 3920 62 19*80, 3920 62 19*81, 3920 62 19*85, 3920 62 19*87, 3920 62 19*89, 3920 62 19*91) och ex 3920 62 90 (TARIC-nummer 3920 62 90*30, 3920 62 90*91), med ursprung i Indien.

2. Följande tullsatser skall tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns före tull:

Tillverkare	Tullsats (%)	TARIC-tilläggsnummer
Ester Industries Ltd 75–76, Amrit Nagar, Behind N.D.S.E. Part-1 New Delhi – 110 003, Indien	12,0 %	A026
Flex Industries Ltd A-1, Sector-60 Noida – 201 301 (U.P.), Indien	12,5 %	A027
Garware Polyester Ltd 50-A Swami Nityanand Marg Vile Parle (East), Mumbai – 400 057, Indien	3,8 %	A028
India Polyfilms Ltd 112, Indra Prakash Building 21, Barakhamba Road, New Delhi – 110 001, Indien	7,0 %	A029
Jindal Polyester Ltd 115–117, Indra Prakash Building 21, Barakhamba Road, New Delhi – 110 001, Indien	7,0 %	A030
MTZ Polyesters Ltd Sarnath Centre, Upvan Area, Upper Govind Nagar, Malad (E), Mumbai – 400 097, Indien	8,7 %	A031

Tillverkare	Tullsats (%)	TARIC-tilläggsnummer
Polyplex Corporation Ltd 2 Ring Road, Kilokri Opposite Maharani Bagh New Delhi – 110 014, Indien	19,1 %	A032
Övriga indiska företag	19,1 %	A999

3. Om inte annat anges skall gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

De belopp för vilka säkerhet ställts i form av provisoriska utjämningstullar enligt förordning (EG) nr 1810/1999 skall slutgiltigt tas ut till den tullsats som slutgiltigt införs.

Belopp för vilka säkerhet ställts utöver den slutgiltiga utjämningstullsatsen skall frisläppas.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 6 december 1999.

På rådets vägnar

T. HALONEN

Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2598/1999

av den 7 december 1999

om ändring för andra gången av förordning (EG) nr 48/1999 om fastställande, för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd, av totala tillåtna fångstmängder för 1999 och av vissa villkor för fångsten

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3760/92 av den 20 december 1992 om ett gemenskapssystem för fiske och vattenbruk [1], särskilt artikel 8.4 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

1. I förordning (EG) nr 48/1999 [2] fastställs för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd totala tillåtna fångstmängder för år 1999 och vissa villkor för fångsten.

2. Enligt rådets förordning (EG) nr 847/96 av den 6 maj 1996 om att införa ytterligare villkor för förvaltning av totala tillåtna fångstmängder (TAC) och kvoter med fördelning mellan åren [3], får en försiktighets-TAC höjas på de villkor som fastställs i artikel 3.1 i den förordningen. De villkoren är uppfyllda för bestånden av havskräftor i Nordsjön, Skagerack, Kattegatt och i ICES-område IIIbcd samt för skarpsill i ICES-område IIa (EG-vatten) och i Nordsjön (EG-vatten).

3. Enligt de senaste vetenskapliga uppgifterna kan den totala tillåtna fångstmängden för torsk i Kattegatt för 1999 höjas utan att principerna för bevarande frångås.

4. Dessutom har i samband med de bilaterala samråden om de ömsesidiga fiskerättigheterna mellan gemenskapen och Polen för 1999 gemenskapens kvot för skarpsill i Östersjön ändrats.

5. För att säkerställa försörjningen för gemenskapens fiskare är det viktigt att öppna detta fiske så snart som möjligt under år 1999. Med beaktande av hur brådskande frågan är, är det absolut nödvändigt att bevilja undantag till den sexveckorsperiod som avses i del I punkt 3 i protokollet om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen som fogas till Amsterdamfördraget.

6. Förordning (EG) nr 48/1999 bör därför ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till denna förordning skall ersätta motsvarande delar i bilagan till förordning (EG) nr 48/1999.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 december 1999.

På rådets vägnar

K. SASI

Ordförande

---

[1] EGT L 389, 31.12.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1181/98 (EGT L 164, 9.6.1998, s. 1).

[2] EGT L 13, 18.1.1999, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1570/1999 (EGT L 187, 20.7.1999, s. 5).

[3] EGT L 115, 9.5.1996, s. 3.

BILAGA

Art: Torsk *Gadus morhua*		**Zon**: Kattegatt
België/Belgique		
Danmark	4 320	
Deutschland	90	
Ελλάδα		
España		
France		
Ireland		
Italia		
Luxembourg		
Nederland		
Österreich		
Portugal		
Suomi/Finland		
Sverige	2 590	
United Kingdom		
EG	7 000	
TAC	7 000	

Art: Havskräfta *Nephrops norvegicus*		**Zon**: Skagerack och Kattegatt (1), IIIbcd (1)
België/Belgique		(1) Gemenskapens vatten
Danmark	3 675 (2)	(2) Inget fiske inom denna kvot får ske i Skagerack inom 4 mil från Konungariket Norges baslinjer
Deutschland	10 (3)	(3) Inget fiske inom denna kvot får ske i Skagerack inom 12 mil från Konungariket Norges baslinjer
Ελλάδα		
España		
France		
Ireland		
Italia		
Luxembourg		
Nederland		
Österreich		
Portugal		
Suomi/Finland		
Sverige	1 315 (2)	
United Kingdom		
EG	5 000	
TAC	5 000	

Art: Havskräfta *Nephrops norvegicus*		**Zon**: IIa (1), Nordsjön (1)
België/Belgique	900	(1) Gemenskapens vatten
Danmark	900	
Deutschland	15	
Ελλάδα		
España		
France	25	
Ireland		
Italia		
Luxembourg		
Nederland	465	
Österreich		
Portugal		
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom	14 895	
EG	17 200	
TAC	17 200	

Art: Skarpsill *Sprattus sprattus*		**Zon**: IIa (1), Nordsjön (1)
België/Belgique	2 370	(1) Gemenskapens vatten
Danmark	187 380	(2) Inklusive tobis
Deutschland	2 370	
Ελλάδα		
España		
France	2 370	
Ireland		
Italia		
Luxembourg		
Nederland	2 370	
Österreich		
Portugal		
Suomi/Finland		
Sverige	1 330 (2)	
United Kingdom	7 810	
EG	206 000	
TAC	225 000	

Art: Skarpsill *Sprattus sprattus*		**Zon**: IIIbcd ([1])
België/Belgique		([1]) Gemenskapens vatten
Danmark	48 064	([2]) Av vilket högst 8 000 ton får fiskas i den estniska zonen, högst 6 000 ton i den lettiska zonen och högst 4 000 ton i den litauiska zonen.
Deutschland	30 450	([3]) Så snart utnyttjandet av denna kvot har uppnått nivån 105 917 ton, får återstående 4 000 ton endast fångas i farvatten under Konungariket Sveriges överhöghet eller jurisdiktion.
Ελλάδα		
España		
France		
Ireland		
Italia		
Luxembourg		
Nederland		
Österreich		
Portugal		
Suomi/Finland	25 160	
Sverige	109 916 ([3])	
United Kingdom		
EG	213 590 ([2])	
TAC	468 000	

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2599/1999

av den 9 december 1999

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker [1], senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98 [2], särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

1. I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

2. Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 10 december 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 december 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

[1] EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.
[2] EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 9 december 1999 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land (1)	Schablonvärde vid import
0702 00 00	204	74,8
	624	132,5
	999	103,7
0707 00 05	204	83,7
	999	83,7
0709 90 70	052	110,6
	204	151,3
	999	130,9
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	38,4
	204	53,9
	388	36,7
	508	33,1
	999	40,5
0805 20 10	204	52,6
	999	52,6
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	69,5
	999	69,5
0805 30 10	052	62,3
	600	68,2
	999	65,3
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	400	83,6
	404	73,5
	728	109,8
	999	89,0
0808 20 50	064	63,2
	400	115,5
	720	85,1
	999	87,9

(1) Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2645/98 (EGT L 335, 10.12.1998, s. 22). Koden ”999” betecknar ”övriga ursprung”.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2600/1999

av den 9 december 1999

om utfärdande av importlicenser för färskt, kylt eller fryst nötkött av hög kvalitet

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 936/97 av den 27 maj 1997 om öppnande och förvaltning av tullkvoter för färskt, kylt eller fryst nötkött av hög kvalitet samt fryst buffelkött [1], senast ändrad genom förordning (EG) nr 134/1999 [2], och

av följande skäl:

1. I förordning (EG) nr 936/97 fastställs i artiklarna 4 och 5 villkoren angående ansökningar om och utfärdande av importlicenser för det kött som avses i artikel 2 f i samma förordning.

2. I artikel 2 f i förordning (EG) nr 936/97 fastställs att den kvantitet av färskt, kylt eller fryst nötkött av hög kvalitet med ursprung i Förenta staterna och i Kanada som får importeras på särskilda villkor fr.o.m. den 1 juli 1999 t.o.m. den 30 juni 2000 skall vara 11 500 t.

3. Det bör påpekas att de licenser som utfärdas i enlighet med denna förordning endast kan användas under deras giltighetstid med förbehåll för gällande bestämmelser om hälsoskydd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Alla ansökningar om importlicenser för färskt, kylt eller fryst nötkött av hög kvalitet i enlighet med artikel 2 f i förordningen (EG) nr 936/97 som lämnats in från och med den 1 till och med den 5 december 1999 skall beviljas i sin helhet.

2. Ansökningar om licenser för 5 909,384 ton lämnas in i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 936/97 under de första fem dagarna i januari 2000.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 11 december 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 december 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

[1] EGT L 137, 28.5.1997, s. 10.
[2] EGT L 17, 22.1.1999, s. 22.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2601/1999

av den 9 december 1999

om ändring av förordning (EEG) nr 1725/92 om fastställande av försörjningsbalansen för griskötts-produkter till Azorerna och Madeira

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1600/92 av den 15 juni 1992 om särskilda åtgärder för Azorerna och Madeira rörande vissa jordbruksprodukter [1], senast ändrad genom förordning (EG) nr 2348/96 [2], särskilt artikel 10 i denna, och

med beaktande av följande:

1. Stödbeloppen för försörjningen av Azorerna och Madeira med grisköttsprodukter har fastställts genom kommissionens förordning (EEG) nr 1725/92 av den 30 juni 1992 om fastställande av försörjningsbalansen för Azorerna och Madeira med grisköttsprodukter och av stödet till produkter från gemenskapen [3], senast ändrad genom förordning (EG) nr 2000/1999 [4]. För beräkningen av stödet för grisköttsprodukter till Azorerna och Madeira är det nödvändigt att beakta förhållandet mellan stödet för spannmål och stödet för griskött. Till följd av de ändringar som skett beträffande noteringarna och priserna för spannmålsprodukter för den europeiska delen av gemenskapen och på världsmarknaden bör stödet till försörjningen av Azorerna och Madeira ändras enligt beloppen i bilagan.

2. De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för griskött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga II till förordning (EEG) nr 1725/92 skall ersättas med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 december 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

---

[1] EGT L 173, 27.6.1992, s. 1.
[2] EGT L 320, 11.12.1996, s. 1.
[3] EGT L 179, 1.7.1992, s. 95.
[4] EGT L 247, 18.9.1999, s. 18.

BILAGA

"BILAGA II

Stödbelopp beviljade för produkter enligt bilaga I med ursprung i gemenskapsmarknaden

(i EUR/100 kg netto)

KN-nummer	Stödbelopp
0203 11 10 9000	11,7
0203 12 11 9100	17,5
0203 12 19 9100	11,7
0203 19 11 9100	11,7
0203 19 13 9100	17,5
0203 19 15 9100	11,7
0203 19 55 9110	19,8
0203 19 55 9310	19,8
0203 21 10 9000	11,7
0203 22 11 9100	17,5
0203 22 19 9100	11,7
0203 29 11 9100	11,7
0203 29 13 9100	17,5
0203 29 15 9100	11,7
0203 29 55 9110	19,8

Obs: KN-numren liksom fotnoterna definieras i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1)."

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2602/1999

av den 9 december 1999

om ändring av förordning (EG) nr 1487/95 om fastställande av försörjningsbalansen för Kanarieöarna med grisköttsprodukter och av stödet till produkter från gemenskapen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1601/92 av den 15 juni 1992 om särskilda åtgärder för Kanarieöarna rörande vissa jordbruksprodukter [1], senast ändrad genom förordning (EG) nr 2348/96 [2], särskilt artikel 4.4 i denna, och

med beaktande av följande:

1. Stödbeloppen för försörjningen av Kanarieöarna med grisköttsprodukter har fastställts genom kommissionens förordning (EG) nr 1487/95 av den 28 juni 1995 om fastställande av försörjningsbalansen för Kanarieöarna med grisköttsprodukter och av stödet till produkter från gemenskapen [3], senast ändrad genom förordning (EG) nr 2002/1999 [4]. För beräkningen av stödet för grisköttsprodukter till Kanarieöarna är det nödvändigt att beakta förhållandet mellan stödet för spannmål och stödet för griskött. Till följd av de ändringar som skett beträffande noteringarna och priserna för spannmålsprodukter för den europeiska delen av gemenskapen och på världsmarknaden bör stödet till försörjningen av Kanarieöarna ändras enligt beloppen i bilagan.

2. De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för griskött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga II till förordning (EG) nr 1487/95 skall ersättas med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 december 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

---

[1] EGT L 173, 27.6.1992, s. 13.
[2] EGT L 320, 11.12.1996, s. 1.
[3] EGT L 145, 29.6.1995, s. 63.
[4] EGT L 247, 18.9.1999, s. 22.

BILAGA

”BILAGA II

Stödbelopp beviljade för produkter med ursprung på gemenskapsmarknaden

(EUR/100 kg netto)

KN-nummer	Stödbelopp
0203 21 10 9000	11,7
0203 22 11 9100	17,5
0203 22 19 9100	11,7
0203 29 11 9100	11,7
0203 29 13 9100	17,5
0203 29 15 9100	11,7
0203 29 55 9110	19,8

Märk: KN-numren liksom fotnoterna definieras i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87.”

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2603/1999

av den 9 december 1999

om regler för övergången till den ordning för stöd till landsbygdens utveckling som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1257/1999

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1257/1999 av den 17 maj 1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden och om ändring och upphävande av vissa förordningar [1], särskilt artikel 53.1 i denna, och

av följande skäl:

1. Förordning (EG) nr 1257/1999 skall tillämpas på gemenskapens stöd från och med den 1 januari 2000. De förordningar som upphör att gälla och de bestämmelser som utgår enligt den förordningen skall fortsätta att vara tillämpliga på åtgärder godkända av kommissionen i enlighet med de berörda förordningarna före den 1 januari 2000.

2. Övergången från de befintliga stödordningarna till den nya stödordningen för landsbygdens utveckling bör underlättas med hjälp av övergångsregler, så att stödordningen kan genomföras utan svårigheter eller förseningar under övergångsperioden.

3. Stöd till utveckling av landsbygden enligt förordning (EG) nr 1257/1999 skall omfattas av en programperiod som börjar den 1 januari 2000. För att säkerställa fullständig integrering av alla framtida åtgärder i det nya programmet bör inte kommissionen längre godkänna åtgärder eller ändringar av åtgärder i de befintliga ordningarna som gäller efter den 31 december 1999, om inte omedelbart godkännande krävs av tvingande skäl.

4. För att säkerställa ett fortsatt stöd till att bedriva miljövänligt jordbruk bör medlemsstaterna bemyndigas att förlänga befintliga åtaganden att bedriva miljövänligt jordbruk med den tid som krävs för övergång till den nya ordningen och att ingå nya avtal rörande miljövänligt jordbruk, om det kan garanteras att de berörda åtagandena är fullt förenliga med den nya ramen för stöd. För att garantera att de nya reglerna för stöd till att bedriva miljövänligt jordbruk är effektiva måste de särskilda övergångsbestämmelserna för åtaganden att bedriva miljövänligt jordbruk tillämpas från och med den 30 juli 1999, dagen efter det att medlemsstaterna meddelats detta i förvaltningskommittén. Medlemsstaterna bör även bemyndigas att göra nya åtaganden för att bedriva miljövänligt jordbruk före den 1 januari 2000 på grundval av ansökningar som lämnats in före den 30 juli 1999 enligt rådets förordning (EEG) nr 2078/92 [2], senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2772/1995 [3].

5. Betalningar i samband med åtaganden som gjorts före den 1 januari 2000 beträffande ordningar för utveckling av landsbygden, som i framtiden kommer att finansieras av EUGFJ:s garantisektion, bör fortsätta att finansieras av EUGFJ:s utvecklingssektion till och med den 31 december 2001 i enlighet med befintliga stödvillkor och i mån av tillgängliga medel. Till och med den 31 december 2001 får emellertid fleråriga utgifter i samband med sådana åtaganden och kompensationsbidrag som avser senast år 1999 under vissa villkor finansieras av EUGFJ:s garantisektion i de fall inga andra medel finns tillgängliga eller då tillgängliga medel är otillräckliga. I samtliga fall bör fleråriga utgifter efter den 31 december 2001 finansieras av EUGFJ:s garantisektion.

6. Särskilda regler bör upprättas beträffande startpunkten för när utgifterna anses vara stödberättigande inom ramen för de nya programdokumenten för utveckling av landsbygden.

7. För att lösa särskilda problem som uppstår på grund av att grunden för kompensationsbidrag ändrats från utbetalningar per djur till utbetalningar per hektar bör medlemsstaterna bemyndigas att under en övergångsperiod på ett år fortsätta grunda utbetalningarna på antalet djur.

8. För nya stöd i den mening som avses i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget [4] bör datum anges för när bestämmelserna beträffande statligt stöd i avdelning IV i förordningen (EG) nr 1257/1999 är tillämpliga.

9. De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Kommittén för jordbrukets struktur och landsbygdens utveckling.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Räckvidd

Artikel 1

I denna förordning föreskrivs särskilda åtgärder för att underlätta övergången från det gällande systemet till det system som fastställs i förordning (EG) nr 1257/1999.

[1] EGT L 160, 26.6.1999, s. 80.

[2] EGT L 215, 30.7.1992, s. 91.
[3] EGT L 288, 1.12.1995, s. 35.
[4] EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.

KAPITEL II

Befintliga åtgärder

Artikel 2

Kommissionen får inte inom ramen för förordningar som upphävs genom artikel 55.1 i förordning (EG) nr 1257/1999, godkänna några åtgärder eller ändringar av åtgärder som kommer att gälla efter den 31 december 1999, förutom om omedelbart godkännande krävs av tvingande skäl.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna får förlänga ett åtagande att bedriva miljövänligt jordbruk som gjorts inom ramen för förordning (EG) nr 2078/92 som löpt ut innan programdokumentet om landsbygdens utveckling godkänts av kommissionen med högst ett år, dock längst till och med den 31 december 2000.

Förlängningen skall inte tas med i beräkningen av varaktigheten för något av åtagandena inom ramen för förordning (EG) nr 1257/1999.

2. Medlemsstaterna får göra nya åtaganden att bedriva miljövänligt jordbruk enligt förordning (EEG) nr 2078/92, endast före den 1 januari 2000 och på villkor att

a) en ansökan har inlämnats före den 30 juli 1999 och att fortsatt stöd till att bedriva miljövänligt jordbruk kräver att det utan dröjsmål görs ett åtagande, eller

b) dessa åtaganden anpassas om det är nödvändigt och så snart som möjligt till programdokumentet om landsbygdens utveckling som kommissionen godkänt. I de fall en sådan anpassning skett, skall perioden före anpassningen inte tas med i beräkningen av åtagandenas varaktighet inom ramen för förordning (EG) nr 1257/1999.

3. I sina planer för landsbygdens utveckling skall medlemsstaterna specificera de fall där de har tillämpat punkt 1 eller 2 och de skall integrera anpassningar enligt punkt 2 b.

Artikel 4

1. I fråga om stöd som beviljats enligt rådets förordningar (EEG) nr 1696/71 [1], (EEG) nr 404/93 [2] och (EG) nr 2200/96 [3] samt enligt rådets förordningar (EEG) nr 4256/88 [4], (EEG) nr 1610/89 [5], (EEG) nr 867/90 [6], (EG) nr 950/97 [7], (EG) nr 951/97 [8] och (EG) nr 952/97 [9] skall bestämmelserna i punkterna 2 och 3 i denna artikel gälla.

2. Betalningar i samband med åtaganden, däribland sådana som avser kompensationsbidrag för senast år 1999, som medlemsstaterna gjort före den 1 januari 2000 och där ansökan om utbetalning har mottagits av kommissionen före den 1 januari 2002, skall fortsätta att finansieras av EUGFJ:s utvecklingssektion i enlighet med villkoren som anges i de förordningar som anges i punkt 1 och i mån av tillgängliga medel.

Om inga medel är tillgängliga eller tillgängliga medel är otillräckliga vad gäller åtgärder som avses i första stycket kan följande utbetalningar integreras i programarbetet för landsbygdsutveckling för perioden 2000–2006 och finansieras i av EUGFJ:s garantisektion, under förutsättning att kriterier som tydligt identifierar utgifterna som skall integreras i programarbetet fastställs av den berörda medlemsstaten:

a) utbetalningar i samband med kompensationsbidrag som avser senast år 1999, eller

b) utbetalningar i samband med fleråriga utgifter i områden som inte omfattas av mål 1, sådant det definieras från och med den 1 januari 2000.

3. Vad gäller fleråriga utgifter för åtgärder i de fall som avses i punkt 2 första stycket, där ansökan om utbetalning är mottagen av kommissionen efter den 31 december 2001, skall gemenskapens stöd efter detta datum finansieras av EUGFJ:s garantisektion i områden som inte omfattas av mål 1, sådant det definieras från och med den 1 januari 2000.

4. I sina planer för landsbygdens utveckling skall medlemsstaterna specificera de fall där de har tillämpat punkt 2 eller 3.

Artikel 5

1. Medlemsstaterna skall fortsätta att rapportera till kommissionen om de befintliga åtgärderna i enlighet med de bestämmelser som är tillämpliga för åtgärderna.

2. Medlemsstaterna skall senast den 31 mars 2000 överlämna en rapport till kommissionen om de åtgärder som omfattas av artikel 4. Rapporten skall utformas i enlighet med tabellerna i bilagorna I och II.

KAPITEL III

Nya åtgärder

Artikel 6

Utgifter skall berättiga till stöd från EUGFJ:s garantisektion endast om de faktiskt har betalats ut till en enskild stödmottagare i en stödåtgärd för landsbygdens utveckling efter den 31 december 1999, och efter det datum då planen för landsbygdens utveckling eller någon ändring av planen av betydelse för åtgärden överlämnades till eller meddelades kommissionen. Det senare av dessa datum skall utgöra startpunkten för de stödberättigande utgifterna i fråga.

[1] EGT L 175, 4.8.1971, s. 1.
[2] EGT L 47, 25.2.1993, s. 1.
[3] EGT L 297, 21.11.1996, s. 1.
[4] EGT L 374, 31.12.1988, s. 25.
[5] EGT L 165, 15.6.1989, s. 3.
[6] EGT L 91, 6.4.1990, s. 7.
[7] EGT L 142, 2.6.1997, s. 1.
[8] EGT L 142, 2.6.1997, s. 22.
[9] EGT L 142, 2.6.1997, s. 30.

I fråga om förhandsbedömning skall utgifterna vara stödberättigande enligt artikel 40 i kommissionens förordning (EG) nr 1750/1999 [1], om de har betalats efter den 31 juli 1999.

Artikel 7

Medlemsstater får i sina planer för landsbygdens utveckling ange att kompensationsbidrag får fortsätta att beviljas på grundval av antalet djur för betalningar som hänför sig till år 2000. I detta fall tillämpas det högsta kompensationsbidraget som anges i bilagan till förordning (EG) nr 1257/1999 per djurenhet.

KAPITEL IV

Statligt stöd

Artikel 8

Bestämmelserna i avdelning IV i förordning (EG) nr 1257/1999 skall tillämpas på nytt stöd enligt artikel 1 c i förordning (EG) nr 659/1999, från och med den 1 januari 2000.

KAPITEL V

Slutbestämmelser

Artikel 9

Denna förordning träder i kraft samma dag den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 3 skall tillämpas från och med den 30 juli 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 december 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

[1] EGT L 214, 13.8.1999, s. 31.

BILAGA I

Rapport om EUGFJ:s stödåtaganden på medlemsstatsnivå till och med den 31 december 1999

ARINCO referensnummer

Kommissionens beslut ..... av den ..... (senaste)

(En separat rapport bör lämnas för varje mål)

Valutaenhet .....

Berörda åtgärder	Antal stödmottagare (1)	Totala godkända offentliga utgifter (1)	EUGFJ:s stöd där handläggning pågår (2)
Förordning (EEG) nr 950/97: — artiklarna 4 till 9 — artiklarna 10 till 11 — artiklarna 13 till 16 — artiklarna 17 till 19 — artikel 20 — artiklarna 26 till 28 Rådets direktiv 72/159/EEG (3) Rådets direktiv 72/160/EEG (4) Rådets förordning (EEG) nr 1035/72 (5) Förordning (EG) nr 952/97 Rådets förordning (EEG) nr 389/82 (6) Förordning (EEG) nr 1696/71			
Totalt program			

(1) Informationen rör endast de fall då ett åtagande har gjorts eller ett belopp skall betalas före den 1 januari 2000, men där beloppet inte har betalats till mottagaren före den 1 januari 2000.

(2) Åtagandet har gjorts, men inte betalats per den 31 december 1999.

(3) EGT L 96, 23.4.1972, s. 1.

(4) EGT L 96, 23.4.1972, s. 9.

(5) EGT L 118, 20.5.1972, s. 1.

(6) EGT L 51, 23.2.1982, s. 1.

Ärendet handläggs av .....

Tfn ..... Fax .....

Datum, stämpel, befattning och underskrift av företrädaren för den i medlemsstaten behöriga myndigheten.

BILAGA II

Rapport om EUGFJ:s stödåtaganden på medlemsstatsnivå till och med den 31 december 1999

ARINCO referensnummer

Kommissionens beslut ..... av den ..... (senaste)

(En separat rapport bör lämnas för varje mål)

Valutaenhet .....

Berörda åtgärder	Investering nummer (1)	Region	Totala godkända offentliga utgifter	EUGFJ stöd	
				betalats per den 31 december 1999	handläggning pågår (2)
Förordning (EG) nr 951/97 Förordning (EEG) nr 867/90					
Totalt program					

(1) Medlemsstatens identifieringsnummer för investeringen.
(2) Åtagandet har gjorts, men inte betalats per den 31 december 1999.

Ärendet handläggs av .....

Tfn ..... Fax .....

Datum, stämpel, befattning och underskrift av företrädaren för den i medlemsstaten behöriga myndigheten.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2604/1999

av den 9 december 1999

om införande av ett slutgiltigt stödbelopp för vissa trindsädesslag för regleringsåret 1999/2000

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1577/96 av den 30 juli 1996 om en särskild åtgärd för vissa trindsädesslag [1], senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1826/97 [2], särskilt artikel 6 i denna, och

av följande skäl:

1. I artikel 6.1 i förordning (EG) nr 1577/96 föreskrivs att kommissionen skall fastställa överskridandet av den garanterade största arealen och bestämma det slutgiltiga stödbeloppet för ifrågavarande regleringsår.

2. Den garanterade största areal som avses i artikel 3 i förordning (EG) nr 1577/96 överskreds 1999/2000 med 15,72 %. Därför bör det stödbelopp som avses i artikel 2.2 i förordning (EG) 1577/96 minskas proportionellt för regleringsåret i fråga.

3. De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Gemensamma förvaltningskommittén för spannmål, oljor och fetter samt torkat foder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det slutgiltiga stödbeloppet för vissa trindsädesslag skall vara 156,41 euro per hektar för regleringsåret 1999/2000.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 december 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

[1] EGT L 206, 16.8.1996, s. 4.
[2] EGT L 260, 23.9.1997, s. 11.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2605/1999

av den 9 december 1999

om ändring av förordning (EEG) nr 3846/87 om upprättandet av en exportbidragsnomenklatur för jordbruksprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål [1], senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1253/1999 [2], särskilt artikel 13 i denna, samt motsvarande bestämmelser i de övriga förordningrna om den gemensamma organisationen av marknaderna för jordbruksprodukter, och

av följande skäl:

1. Genom kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 [3], senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1230/1999 [4], upprättas en exportbidragsnomenklatur för jordbruksprodukter, som grundar sig på Kombinerade nomenklaturen.

2. För att underlätta den elektroniska överföringen av uppgifter och på så sätt sänka kostnaderna bör sektorsförordningarna om exportbidrag utformas på ett mer enhetligt sätt. I detta syfte bör det fastställas koder för fasta destinationer och grupper av länder som är gemensamma för flera marknadsordningar. Denna kodifiering bör införas i förordning (EEG) nr 3846/87.

3. Förutom dessa koder för fasta destinationer och grupper av länder finns det likaså koder för vart och ett av de tredje länder som återfinns i nomenklaturen avseende länder och territorier för statistik över gemenskapens utrikeshandel och handeln medlemsstater emellan. Dessutom kan det i sektorsförordningarna förekomma koder för grupper av länder.

4. De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandena från samtliga berörda förvaltningskommittéer.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 3846/87 ändras på följande sätt:

1) I artikel 1 andra meningen skall ordet ”bilagan” ersättas med ”bilaga I”.

2) Följande artikel 3a skall föras in:

”*Artikel 3a*

Det skall införas koder för de fasta destinationer och grupper av länder som är gemensamma för flera marknadsordningar och som förtecknas i bilaga II”

3) Den nuvarande bilagan ”Exportbidragsnomenklatur för jordbruksprodukter” skall hädanefter utgöra bilaga I.

4) Bilagan till denna förordning skall införas som bilaga II.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 september 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 december 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

[1] EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.
[2] EGT L 160, 26.6.1999, s. 18.
[3] EGT L 366, 24.12.1987, s. 1.
[4] EGT L 149, 16.6.1999, s. 3.

BILAGA

”BILAGA II

Koder för destinationer vid exportbidrag

A00 Alla destinationer (tredje land, andra territorier, proviantering och bestämmelseorter som behandlas som export från gemenskapen).

A01 Andra destinationer.

A02 Alla destinationer med undantag av Amerikas förenta stater.

A03 Alla destinationer med undantag av Schweiz.

A04 Alla tredje länder.

A05 Andra tredje länder.

A10 **EFTA-länder (Europeiska frihandelssammanslutningen)**

Island, Norge, Liechtenstein, Schweiz.

A11 **AVS-länder (Länder i Afrika, Västindien och Stilla havet, som har undertecknat Lomé-konventionen)**

Angola, Antigua och Barbuda, Bahamas, Barbados, Belize, Benin, Botswana, Burkina Faso, Burundi, Kamerun, Kap Verde, Centralafrikanska republiken, Komorerna (med undantag av Mayotte), Kongo, Demokratiska republiken Kongo, Elfenbenskusten, Djibouti, Dominica, Etiopien, Fiji, Gabon, Gambia, Ghana, Grenada, Guinea, Guinea-Bissau, Ekvatorialguinea, Guyana, Haiti, Jamaica, Kenya, Kiribati, Lesotho, Liberia, Madagaskar, Malawi, Mali, Mauritius, Mauretanien, Moçambique, Namibia, Niger, Nigeria, Uganda, Papua Nya Guinea, Dominikanska republiken, Rwanda, Saint Kitts och Nevis, Saint Vincent och Grenadinerna, Saint Lucia, Salomonöarna, Västra Samoa, São Tomé och Príncipe, Senegal, Seychellerna, Sierra Leone, Somalia, Sudan, Surinam, Swaziland, Tanzania, Tchad, Togo, Tonga, Trinidad och Tobago, Tuvalu, Vanuatu, Zambia, Zimbabwe.

A12 **Länder och territorier i Medelhavsområdet**

Ceuta och Melilla, Gibraltar, Malta, Turkiet, Albanien, Slovenien, Kroatien, Bosnien och Hercegovina, Förbundsrepubliken Jugoslavien, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Marocko, Algeriet, Tunisien, Libyen, Egypten, Cypern, Libanon, Syrien, Israel, Västbanken/Gazaremsan, Jordanien.

A13 **OPEC-länder (Organisationen för oljeexporterande länder)**

Algeriet, Libyen, Nigeria, Gabon, Venezuela, Irak, Iran, Saudiarabien, Kuwait, Qatar, Förenade Arabemiraten, Indonesien.

A14 **ASEAN-länder (Sydostasiatiska nationernas förbund)**

Myanmar, Thailand, Laos, Vietnam, Indonesien, Malaysia, Brunei, Singapore, Filippinerna.

A15 **Länder i Latinamerika**

Mexiko, Guatemala, Honduras, El Salvador, Nicaragua, Costa Rica, Haiti, Dominikanska republiken, Colombia, Venezuela, Ecuador, Peru, Brasilien, Chile, Bolivia, Paraguay, Uruguay, Argentina.

A16 **SAARC-länder (Sydasiatiska sammanslutningen för regionalt samarbete)**

Pakistan, Indien, Bangladesh, Maldiverna, Sri Lanka, Nepal, Bhutan.

A17 **EES-länder (Europeiska ekonomiska samarbetsområdet) med undantag av Europeiska unionen**

Island, Norge, Liechtenstein.

A18 **CÖE-länder (Länderna i Central- och Östeuropa)**

Estland, Lettland, Litauen, Polen, Tjeckiska republiken, Slovakien, Ungern, Rumänien, Bulgarien, Albanien, Slovenien, Kroatien, Bosnien och Hercegovina, Förbundsrepubliken Jugoslavien, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien.

A19 **NAFTA-länder (Nordamerikanska frihandelsavtalet)**

Förenta staterna, Kanada, Mexiko.

A20 **Mercosur-länder (Sydamerikanska gemensamma marknaden)**

Brasilien, Paraguay, Uruguay, Argentina.

A21 **NIC-länder (Nya industriländer i Asien)**

Singapore, Republiken Korea, Taiwan, Hongkong.

A22 **DAE-länder (Dynamiska ekonomier i Asien)**

Thailand, Malaysia, Singapore, Republiken Korea, Taiwan, Hongkong.

A23 **APEC-länder (Ekonomiska samarbetet i Asien och Stillahavsområdet)**

Förenta staterna, Kanada, Mexiko, Chile, Thailand, Indonesien, Malaysia, Brunei, Singapore, Filippinerna, Kina, Reepubliken Korea, Japan, Taiwan, Hongkong, Australien, Papua Nya Guinea, Nya Zeeland.

A24 **OSS-länder (Oberoende staters samvälde)**

Ukraina, Vitryssland, Moldova, Ryssland, Georgien, Armenien, Azerbajdzjan, Kazakstan, Turkmenistan, Uzbekistan, Tadzjikistan, Kirgizistan.

A25 **OECD-länder, ej inbegripet EU (Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling)**

Island, Norge, Schweiz, Turkiet, Tjeckiska republiken, Polen, Ungern, Förenta staterna, Kanada, Mexiko, Republiken Korea, Japan, Australien, Australiska Oceanien, Nya Zeeland, Nyzeeländska Oceanien.

A26 **Europeiska länder och territorier, med undantag av Europeiska unionen**

Island, Norge, Liechtenstein, Schweiz, Färöarna, Andorra, Gibraltar, Heliga Stolen, Malta, Turkiet, Estland, Lettland, Litauen, Polen, Tjeckiska republiken, Slovakien, Ungern, Rumänien, Bulgarien, Albanien, Ukraina, Vitryssland, Moldova, Ryssland, Slovenien, Kroatien, Bosnien och Hercegovina, Förbundsrepubliken Jugoslavien, fd. jugoslaviska republiken Makedonien, Cypern.

A27 **Afrika (A28) (A29)**

Länder och territorier i Nordafrika, övriga länder i Afrika.

A28 **Länder och territorier i Nordafrika**

Ceuta och Melilla, Marocko, Algeriet, Tunisien, Libyen, Egypten.

A29 **Övriga länder i Afrika**

Sudan, Mauretanien, Mali, Burkina Faso, Niger, Tchad, Kap Verde, Senegal, Gambia, Guinea-Bissau, Guinea, Sierra Leone, Liberia, Elfenbenskusten, Ghana, Togo, Benin, Nigeria, Kamerun, Centralafrikanska republiken, Ekvatorialguinea, São Tomé och Príncipe, Gabon, Kongo, Demokratiska republiken Kongo, Rwanda, Burundi, Saint Helena och tillhörande områden, Angola, Etiopien, Eritrea, Djibouti, Somalia, Kenya, Uganda, Tanzania, Seychellerna och tillhörande områden, Brittiska territoriet i Indiska oceanen, Mozambique, Madagaskar, Mauritius, Komorerna, Mayotte, Zambia, Zimbabwe, Malawi, Sydafrika, Namibia, Botswana, Swaziland, Lesotho.

A30 **Amerika (A31) (A32) (A33)**

Nordamerika, Centralamerika och Antillerna, Sydamerika.

A31 **Nordamerika**

Amerikas förenta stater, Kanada, Grönland, Saint Pierre och Miquelon.

A32 **Centralamerika och Antillerna**

Mexiko, Bermuda, Guatemala, Belize, Honduras, El Salvador, Nicaragua, Costa Rica, Panama, Anguilla, Kuba, Saint Kitts och Nevis, Haiti, Bahamas, Turks- och Caicosöarna, Dominikanska republiken, Amerikanska Jungfruöarna, Antigua och Barbuda, Dominica, Caymanöarna, Jamaica, Saint Lucia, Saint Vincent, Brittiska Jungfruöarna, Barbados, Montserrat, Trinidad och Tobago, Grenada, Aruba, Nederländska Antillerna.

A33 **Sydamerika**

Colombia, Venezuela, Guyana, Surinam, Ecuador, Peru, Brasilien, Chile, Bolivia, Paraguay, Uruguay, Argentina, Falklandsöarna.

A34 **Asien (A35) (A36)**

Mellanöstern, övriga länder i Asien.

A35 **Mellanöstern**

Georgien, Armenien, Azerbajdzjan, Libanon, Syrien, Irak, Iran, Israel, Västbanken/Gazaremsan, Jordanien, Saudiarabien, Kuwait, Bahrain, Qatar, Förenade Arabemiraten, Oman, Yemen.

A36 **Övriga länder i Asien**

Kazakstan, Turkmenistan, Uzbekistan, Tadzjikistan, Kirgizistan, Afghanistan, Pakistan, Indien, Bangladesh, Maldiverna, Sri Lanka, Nepal, Bhutan, Myanmar, Thailand, Laos, Vietnam, Kambodja, Indonesien, Malaysia, Brunei, Singapore, Filippinerna, Mongoliet, Kina, Demokratiska folkrepubliken Korea, Republiken Korea, Japan, Taiwan, Hongkong, Macao.

A37 **Oceanien och polarområdena (A38) (A39)**

Australien och Nya Zeeland, övriga länder i Oceanien och polarområdena.

A38 **Australien och Nya Zeeland**

Australien, Australiska Oceanien, Nya Zeeland, Nyzeeländska Oceanien.

A39 **Övriga länder i Oceanien och polarområdena**

Papua Nya Guinea, Nauru, Salomonöarna, Tuvalu, Nya Kaledonien och tillhörande områden, Amerikanska Oceanien, Wallis och Futunaöarna, Kiribati, Pitcairn, Fiji, Vanuatu, Tonga, Västra Samoa, Nordmarianerna, Franska Polynesien, Mikronesiska federationen (Yap, Kosrae, Chuuk, Pohnpei), Marshallöarna, Palau, Polarområdena.

A40 **Utomeuropeiska länder och territorier (ULT)**

Franska Polynesien, Nya Kaledonien och tillhörande områden, Wallis och Futunaöarna, Franska Syd- och Antarktisterritorierna, Saint Pierre och Miquelon, Mayotte, Nederländska Antillerna, Aruba, Grönland, Anguilla, Caymanöarna, Falklandsöarna, Sydsandwichöarna och tillhörande områden, Turks- och Caicosöarna, Brittiska Jungfruöarna, Montserrat, Pitcairn, Saint Helena och tillhörande områden, Brittiska Antarktisterritoriet, Brittiska territoriet i Indiska oceanen.

A96 Kommunerna Livigno och Campione d'Italia, Helgoland

A97 **Proviantering och bestämmelseorter som behandlas som export från gemenskapen**

De destinationer som anges i artiklarna 36, 44 och 45 i förordning (EG) nr 800/1999.”

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2606/1999

av den 9 december 1999

om fastställande av den reviderade uppskattningen av produktionen orensad bomull för regleringsåret 1999/2000 och det procentuella påslag som tillkommer

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Anslutningsakten för Grekland, särskilt protokoll nr 4 om bomull, senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 1553/95 [1],

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1554/95 av den 29 juni 1995 om fastställande av de allmänna reglerna för systemet med stöd till bomull och upphävande av förordning (EEG) nr 2169/81 [2], senast ändrad genom förordning (EG) nr 1419/98 [3], särskilt artikel 8.2 i denna, och

av följande skäl:

1. I kommissionens förordning (EG) nr 1844/98 [4] fastställs i enlighet med artikel 8.1 i förordning (EG) nr 1554/95 den förväntade produktionen orensad bomull för regleringsåret 1998/1999.

2. I artikel 8.2 i förordning (EG) nr 1554/95 föreskrivs att den reviderade uppskattningen av produktionen orensad bomull och det procentuella påslag, som används vid beräkningen av det förskott som tillämpas från och med den 16 december under det pågående regleringsåret, skall fastställas före den 1 december varje regleringsår med hänsyn till hur skörden utvecklas. Mot bakgrund av tillgänglig information bör dessa siffror fastställas för regleringsåret 1999/2000 enligt vad som anges nedan. För att säkerställa att det nya förskottet skall kunna tillämpas från och med det fastställda datumet bör förordningen träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts.

3. De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för lin och hampa,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. För regleringsåret 1999/2000 skall den reviderade uppskattningen av produktionen orensad bomull vara
— 1 280 000 ton för Grekland,
— 390 427 ton för Spanien,
— 67 ton för de andra medlemsstaterna.

2. För regleringsåret 1999/2000 skall det procentuella påslag som avses i artikel 5.2a andra strecksatsen i förordning (EG) nr 1554/95 vara 7,5 %.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 december 1999.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

[1] EGT L 148, 30.6.1995, s. 45.
[2] EGT L 148, 30.6.1995, s. 48.
[3] EGT L 190, 4.7.1998, s. 4.
[4] EGT L 240, 28.8.1998, s. 3.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2607/1999
av den 9 december 1999
om upphörande av fiske efter makrill med fartyg under dansk flagg

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskepolitiken [1], senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 2846/98 [2], särskilt artikel 21.3 i denna, och

av följande skäl:

1. I rådets förordning (EG) nr 51/1999 av den 18 december 1998 om fördelning för år 1999 av vissa fångstkvoter mellan medlemsstaterna för fartyg som bedriver fiske i Norges exklusiva ekonomiska zon och i fiskezonen omkring Jan Mayen [3], senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1619/1999 [4], föreskrivs kvoter för makrill för 1999.

2. För att säkerställa att bestämmelserna följs vad gäller de kvantitativa begränsningarna för fångster av bestånd som omfattas av kvoter, måste kommissionen fastställa datum för när fartyg under en viss medlemsstats flagg skall anses ha uttömt den tilldelade kvoten.

3. Enligt de uppgifter som kommissionen mottagit har fångsterna av makrill i farvattnen i ICES-område IIa (norska vatten norr om 62° N), gjorda av fartyg under dansk flagg eller som är registerade i Danmark, uttömt den kvot som tilldelats för år 1999. Danmark har förbjudit fiske av detta bestånd från och med den 28 oktober 1999. Det är därför lämpligt att utgå från detta datum.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Fångsterna av makrill i farvattnen i ICES-område IIa (norska vatten norr om 62° N) gjorda av fartyg under dansk flagg eller som är registerade i Danmark, skall anses ha uttömt den kvot som tilldelats Danmark för år 1999.

Fiske efter makrill i farvattnen i ICES-område IIa (norska vatten norr om 62° N) av fartyg under dansk flagg eller som är registrerade i Danmark skall vara förbjudet, liksom behållande ombord, omlastning och landing av sådant bestånd som fångats av dessa fartyg efter denna förordnings tillämpningsdatum.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 28 oktober 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 december 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

[1] EGT L 261, 20.10.1993, s. 1.
[2] EGT L 358, 31.12.1998, s. 5.
[3] EGT L 13, 18.1.1999, s. 67.
[4] EGT L 192, 24.7.1999, s. 14.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2608/1999

av den 9 december 1999

om fastställande av det högsta exportbidraget för korn inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1701/1999

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål [1], senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1253/1999 [2],

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn [3], senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98 [4], särskilt artikel 4 i denna, och

av följande skäl:

1. En anbudsinfordran för bidrag och/eller avgift för export av korn till alla tredje länder har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 1701/1999 [5], ändrad genom förordning (EG) nr 2322/1999 [6].

2. I artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 föreskrivs att kommissionen på grundval av de meddelade anbuden och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget, samt den eller de anbudsgivare vars anbud avser en exportavgift.

3. Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

4. De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 3 till och med den 9 december 1999 inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1701/1999 är det högsta exportbidraget för korn fastställt till 30,99 EUR/t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 10 december 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 december 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

---

[1] EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.
[2] EGT L 160, 26.6.1999, s. 18.
[3] EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.
[4] EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.
[5] EGT L 201, 31.7.1999, s. 27.
[6] EGT L 280, 30.10.1999, s. 77.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2609/1999

av den 9 december 1999

om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1707/1999

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål [1], senast ändrad genom förordning (EG) nr 1253/1999 [2],

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn [3], senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98 [4], särskilt artikel 4 i denna, och

av följande skäl:

1. En anbudsinfordran för bidrag och/eller avgift för export av vete till alla tredje länder har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 1707/1999 [5], ändrad genom förordning (EG) nr 2011/1999 [6].

2. I artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 föreskrivs att kommissionen på grundval av de meddelade anbuden och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget, samt den eller de anbudsgivare vars anbud avser en exportavgift.

3. Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

4. De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 3 till och med den 9 december 1999 inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1707/1999 är det högsta exportbidraget för vete fastställt till 43,47 EUR/t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 10 december 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 december 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

---

[1] EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.
[2] EGT L 160, 26.6.1999, s. 18.
[3] EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.
[4] EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.
[5] EGT L 201, 31.7.1999, s. 55.
[6] EGT L 248, 21.9.1999, s. 23.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2610/1999

av den 9 december 1999

om fastställande av det högsta exportbidraget för havre inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1897/1999

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål [1], senast ändrad genom förordning (EG) nr 1253/1999 [2],

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn [3], senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98 [4],

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1897/1999 av den 2 september 1999 om en särskild interventionsåtgärd för spannmål i Finland och Sverige [5], senast ändrad genom förordning (EG) nr 2482/1999 [6], särskilt artikel 8 i denna, och

av följande skäl:

1. En anbudsinfordran för bidrag för export av havre som producerats i Finland och Sverige för export från Finland eller Sverige till alla tredje länder har inletts genom förordning (EG) nr 1897/1999.

2. I artikel 8 i förordning (EG) nr 1897/1999 föreskrivs att kommissionen på grundval av de meddelade anbuden och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget.

3. Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

4. De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 3 till och med den 9 december 1999 inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1897/1999 är det högsta exportbidraget för havre fastställt till 60,95 EUR/t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 10 december 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 december 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

---

[1] EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.
[2] EGT L 160, 26.6.1999, s. 18.
[3] EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.
[4] EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.
[5] EGT L 233, 3.9.1999, s. 10.
[6] EGT L 303, 26.11.1999, s. 3.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2611/1999

av den 9 december 1999

om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2010/1999

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål [1], senast ändrad genom förordning (EG) nr 1253/1999 [2],

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn [3], senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98 [4], särskilt artikel 7 i denna, och

av följande skäl:

1. En anbudsinfordran för bidrag och/eller avgift för export av vete till vissa AVS-Stater har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 2010/1999 [5].

2. I artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 föreskrivs att kommissionen på grundval av de meddelade anbuden och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget, samt den eller de anbudsgivare vars anbud avser en exportavgift.

3. Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

4. De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 3 till och med den 9 december 1999 inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2010/1999 är det högsta exportbidraget för vete fastställt till 45,85 EUR/t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 10 december 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 december 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

---

[1] EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.
[2] EGT L 160, 26.6.1999, s. 18.
[3] EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.
[4] EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.
[5] EGT L 248, 21.9.1999, s. 19.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2612/1999

av den 9 december 1999

om fastställande av exportbidrag för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål [1], senast ändrad genom förordning (EG) nr 1253/1999 [2], särskilt artikel 13.2 i denna, och

med beaktande av följande:

1. Artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 fastställer att skillnaden mellan de noteringar eller priser som gäller på världsmarknaden för de produkter som anges i artikel 1 i den förordningen och priserna för dessa produkter inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag.

2. Exportbidragen skall fastställas med hänsyn tagen till de faktorer som anges i artikel 1 i kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa närmare bestämmelser till rådets förordning (EEG) nr 1766/92 om beviljande av exportbidrag för spannmål och om de åtgärder som skall vidtas vid störningar på marknaden för spannmål [3], senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98 [4].

3. Då exportbidraget för mjöl och krossgryn av vete och råg räknas ut, måste hänsyn tas till de kvantiteter spannmål som krävs för deras tillverkning. Dessa kvantiteter fastställs i förordning (EG) nr 1501/95.

4. Situationen på världsmarknaden eller särskilda behov på vissa marknader kan göra det nödvändigt att variera exportbidraget för vissa produkter med avseende på destination.

5. Bidraget måste fastställas en gång i månaden. Det kan ändras inom den mellanliggande perioden.

6. Tillämpningen av dessa närmare bestämmelser på den nuvarande marknadssituationen för spannmål, och särskilt på noteringarna eller priserna för spannmålsprodukter inom gemenskapen och på världsmarknaden medför att exportbidragen bör fastställas till de belopp som anges i bilagan till denna förordning.

7. De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1 a, 1 b och 1 c i förordning (EEG) nr 1766/92 med undantag av malt, och som exporteras i obearbetat skick skall vara de som fastställs i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 10 december 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 december 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

[1] EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.
[2] EGT L 160, 26.6.1999, s. 18.
[3] EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.
[4] EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 9 december 1999 om fastställande av exportbidragen för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg

(EUR/ton)

Produktnummer	Bestämmelseland (1)	Bidragsbelopp
1001 10 00 9200	—	—
1001 10 00 9400	01	0
1001 90 91 9000	—	—
1001 90 99 9000	03	33,50
	02	0
1002 00 00 9000	03	58,00
	02	0
1003 00 10 9000	—	—
1003 00 90 9000	03	21,00
	02	0
1004 00 00 9200	—	—
1004 00 00 9400	—	—
1005 10 90 9000	—	—
1005 90 00 9000	03	39,00
	02	0
1007 00 90 9000	—	—
1008 20 00 9000	—	—

(EUR/ton)

Produktnummer	Bestämmelseland (1)	Bidragsbelopp
1101 00 11 9000	—	—
1101 00 15 9100	01	59,50
1101 00 15 9130	01	55,75
1101 00 15 9150	01	51,50
1101 00 15 9170	01	47,50
1101 00 15 9180	01	44,25
1101 00 15 9190	—	—
1101 00 90 9000	—	—
1102 10 00 9500	01	87,00
1102 10 00 9700	01	68,50
1102 10 00 9900	—	—
1103 11 10 9200	01	15,00 (2)
1103 11 10 9400	01	13,40 (2)
1103 11 10 9900	—	—
1103 11 90 9200	01	15,00 (2)
1103 11 90 9800	—	—

(1) Bestämmelseland identifieras på följande sätt:
01 Alla tredje länder.
02 Andra tredje länder.
03 Schweiz, Liechtenstein.

(2) Inget exportbidrag beviljas om produkten innehåller sammanpressat mjöl.

Obs. Zonerna är de som fastställs i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 2145/92 (EGT L 214, 30.7.1992, s. 20).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2613/1999
av den 9 december 1999
om utfärdande av exportlicenser för frukt och grönsaker under system B

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 2190/96 av den 14 november 1996 om ändring av tillämpningsföreskrifterna i rådets förordning (EG) nr 2200/96 vad beträffar exportbidrag för frukt och grönsaker ([1]), senast ändrad genom förordning (EG) nr 1303/1999 ([2]), särskilt artikel 5.5 i denna, och

av följande skäl:

1. I kommissionens förordning (EG) nr 2331/1999 ([3]) fastställs vägledande kvantiteter för vilka exportlicenser under system B, andra än de för vilka ansökning sker inom ramen för livsmedelshjälp, får utfärdas.

2. Enligt de uppgifter som i dag står till kommissionens förfogande riskerar den vägledande kvantiteten för bordsdruvor och äpplen till geografisk destinationsgrupp F01 och F02 som fastställs för innevarande exportperiod att snart överskridas. Detta överskridande vore skadligt för systemet med exportbidrag för frukt och grönsaker.

3. För att underlätta denna situation bör de licensansökningar under system B avslås som berör bordsdruvor och äpplen till geografisk destinationsgrupp F01 och F02 som exporterats efter den 9 december 1999. Detta bör gälla till och med slutet på innevarande exportperiod.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ansökningar om exportlicenser under system B för bordsdruvor och äpplen till geografisk destinationsgrupp F01 och F02 som har lämnats in i enlighet med artikel 1 i förordning (EG) nr 2331/1999 och för vilka produkternas exportdeklaration har godkänts efter den 9 december 1999 och före den 24 januari 2000 skall avslås.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 10 december 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 december 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

([1]) EGT L 292, 15.11.1996, s. 12.
([2]) EGT L 155, 22.6.1999, s. 29.
([3]) EGT L 281, 4.11.1999, s. 3.

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 24 november 1999

om anpassning i enlighet med artiklarna 16.1 och 42.3 av bilagorna II, III, IV och V till rådets förordning (EEG) nr 259/93 om övervakning och kontroll av avfallstransporter inom, till och från Europeiska gemenskapen

[delgivet med nr K(1999) 3880]

(Text av betydelse för EES)

(1999/816/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 259/93 av den 1 februari 1993 om övervakning och kontroll av avfallstransporter inom, till och från Europeiska gemenskapen [1], senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2408/98 [2], särskilt artiklarna 16.1 och 42.3 i denna,

med beaktande av rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall [3], senast ändrat genom kommissionens beslut 96/350/EG [4], särskilt artikel 18 i detta, och

av följande skäl:

1. I enlighet med artikel 42.3 i förordning (EEG) nr 259/93 skall bilagorna II, III och IV endast anpassas för att ta hänsyn till ändringar som redan avtalats inom ramen för en översyn inom OECD.

2. OECD-rådet [5] har inom ramen för översynen beslutat att ändra de gröna, gula och röda avfallslistorna.

3. För att återspegla dessa ändringar är det nödvändigt att ändra bilagorna II, III och IV till förordningen.

4. Bilaga V till förordningen omfattar i del 3 avfall från bilagorna III och IV.

5. I enlighet med artikel 16.1 i förordning (EEG) nr 259/93, i dess lydelse efter ändringar genom rådets förordning (EG) nr 120/97 [6], skall bilaga V ses över och ändras ytterligare när det är lämpligt.

6. Det är också nödvändigt att ändra bilaga V, del 3 för att ta hänsyn till de ändringar av de gula och röda avfallslistorna som beslutats inom ramen för OECD:s översyn.

7. I arbetet med att anpassa bilagorna II, III, IV och V till förordningen bistås kommissionen av den kommitté som inrättats i enlighet med artikel 18 i rådets direktiv 75/442/EEG om avfall av den 15 juli 1975 i dess lydelse efter ändringar.

8. De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från nämnda kommitté.

[1] EGT L 30, 6.2.1993, s. 1.
[2] EGT L 298, 7.11.1998, s. 19.
[3] EGT L 78, 26.3.1991, s. 32.
[4] EGT L 135, 6.6.1996, s. 32.
[5] OECD-rådet, den 23 december 1998, dok. ref. K(98)202/slutlig.
[6] EGT L 22, 24.1.1997, s. 14.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna II, III, IV och V till förordning (EEG) nr 259/93 ersätts härmed med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 24 november 1999.

På kommissionens vägnar
Margot WALLSTRÖM
Ledamot av kommissionen

BILAGA

”BILAGA II

GRÖN AVFALLSLISTA [1]

Oavsett om avfallet omfattas av denna lista eller inte får det inte transporteras som grönt avfall om det är förorenat med andra material i en sådan utsträckning att a) riskerna med avfallet ökar på ett sådant sätt att det bör omfattas av den gula eller den röda listan, eller att b) det hindrar att avfallet återvinns på ett miljövänligt sätt.

GA. AVFALL AV METALLER OCH METALLEGERINGAR I METALLISK, ICKE SPRIDBAR FORM [2]

Följande avfall och skrot av ädelmetaller och deras legeringar:

GA 010	ex 7112 10	— av guld
GA 020	ex 7112 20	— av platina (uttrycket ’platina’ omfattar platina, iridium, osmium, palladium, rodium och rutenium)
GA 030	ex 7112 90	— av andra ädelmetaller, t.ex. silver
		Anm: Kvicksilver får inte ingå som förorenande beståndsdel i dessa metaller eller i legeringar eller amalgamer av dessa.

Följande avfall och skrot av andra metaller än järn, och legeringar därav:

GA 120	7404 00	Avfall och skrot av koppar
GA 130	7503 00	Avfall och skrot av nickel
GA 140	7602 00	Avfall och skrot av aluminium
GA 150	ex 7802 00	Avfall och skrot av bly
GA 160	7902 00	Avfall och skrot av zink
GA 170	8002 10	Avfall och skrot av tenn
GA 180	ex 8101 91	Avfall och skrot av volfram
GA 190	ex 8102 91	Avfall och skrot av molybden
GA 200	ex 8103 10	Avfall och skrot av tantal
GA 210	8104 20	Avfall och skrot av magnesium (utom de som förtecknas i AA 190)
GA 220	ex 8105 10	Avfall och skrot av kobolt
GA 230	ex 8106 00	Avfall och skrot av vismut
GA 240	ex 8107 10	Avfall och skrot av kadmium
GA 250	ex 8108 10	Avfall och skrot av titan
GA 260	ex 8109 10	Avfall och skrot av zirkonium
GA 270	ex 8110 00	Avfall och skrot av antimon
GA 280	ex 8111 00	Avfall och skrot av mangan
GA 290	ex 8112 11	Avfall och skrot av beryllium
GA 300	ex 8112 20	Avfall och skrot av krom
GA 310	ex 8112 30	Avfall och skrot av germanium
GA 320	ex 8112 40	Avfall och skrot av vanadin
	ex 8112 91	Avfall och skrot av
GA 330		— hafnium
GA 340		— indium
GA 350		— niob
GA 360		— rhenium
GA 370		— gallium
GA 400	ex 2804 90	Avfall och skrot av selen
GA 410	ex 2804 50	Avfall och skrot av tellur
GA 420	ex 2805 30	Avfall och skrot av sällsynta jordartsmetaller

GA 430	7204	Avfall och skrot av järn

GB. ANNAT METALLHALTIGT AVFALL FRÅN SMÄLTNING OCH FÖRÄDLING AV METALLER

GB 010	2620 11	Hårdzink
GB 020		Slagg innehållande zink
GB 021		— Galvaniseringsslagg, topp (>90 % Zn)
GB 022		— Galvaniseringsslagg, botten (>92 % Zn)
GB 023		— Zinkslagg från formgjutning (>85 % Zn)
GB 024		— Zinkslagg från varmgalvanisering (>92 % Zn)
GB 025		— Avdragen zinkslagg
GB 030		Avdragen aluminiumslagg (utom sådan som är lättantändlig eller som vid kontakt med vatten avger lättantändliga gaser i farliga mängder)
GB 040	ex 2620 90	Slagg från bearbetning av ädelmetaller och koppar för vidare förädling
GB 050	ex 2620 90	Tantalhaltig tennslagg med mindre än 0,5 % tenn

GC. ANNAT METALLHALTIGT AVFALL

GC 010		Elektrisk utrustning som enbart består av metaller och legeringar
GC 020		Elektroniskt avfall (t.ex. kretskort, elektroniska komponenter, tråd osv.) och tillvaratagna elektroniska komponenter som lämpar sig för återvinning av oädla metaller och ädelmetaller
GC 030	ex 8908 00	Fartyg och andra flytande materiel för upphuggning, tömda på last och andra material som uppstår genom fartygets verksamhet och som kan ha klassificerats som farliga ämnen eller farligt avfall
GC 040		Vrak av motorfordon, tömda på vätska

Förbrukade katalysatorer, med undantag av vätskor som används som katalysatorer:

GC 050		Förbrukade katalysatorer för flytande katalytisk krackning (t.ex. aluminiumoxid, zeoliter)
GC 060		Förbrukade metallhaltiga katalysatorer innehållande — ädelmetaller: guld, silver — metaller i platinagruppen: rutenium, rodium, palladium, osmium, iridium, platina — övergångsmetaller: skandium, vanadin, mangan, kobolt, koppar, yttrium, niob, hafnium, volfram, titan, krom, järn, nickel, zink, zirkonium, molybden, tantal, rhenium — lantanider (sällsynta jordartsmetaller): lantan, praseodym, samarium, gadolinium, dysprosium, erbium, ytterbium, cerium, neodym, europium, terbium, holmium, tulium, lutenium
GC 070	ex 2619 00	Slagg från järn- och ståltillverkning (inbegripet låglegerat stål) utom sådan slagg som tillverkats särskilt för att svara mot både nationella och relevanta internationella krav och normer ([3])
GC 080		Glödspån (järnhaltig metall)

Följande avfall av metaller och metallegeringar i metallisk spridbar form:

GC 090		Molybden
GC 100		Volfram
GC 110		Tantal
GC 120		Titan
GC 130		Niob
GC 140		Rhenium
GC 150		Guld
GC 160		Platina (uttrycket 'platina' omfattar platina, iridium, osmium, palladium, rodium och rutenium)

GC 170		Andra ädelmetaller, t.ex. silver *Anm.:* Kvicksilver får inte ingå som förorenade beståndsdel i dessa metaller eller i legeringar eller amalgamer av dessa.

GD. AVFALL FRÅN GRUVDRIFT, I ICKE SPRIDBAR FORM

GD 010	ex 2504 90	Avfall av naturlig grafit
GD 020	ex 2514 00	Avfall av skiffer, även grovhuggen eller enkelt sönderdelad, genom sågning eller på annat sätt
GD 030	2525 30	Glimmeravfall
GD 040	ex 2529 30	Avfall av leucit, nefelin och nefelinsyenit
GD 050	ex 2529 10	Avfall av fältspat
GD 060	ex 2529 21	Avfall av flusspat
	ex 2529 22	
GD 070	ex 2811 22	Fast kiselhaltigt avfall med undantag av avfall som används i gjutprocesser

GE. GLASAVFALL I ICKE SPRIDBAR FORM

GE 010	ex 7001 00	Krossglas eller annat avfall och skrot av glas, med undantag av glas från katodstrålerör och annat aktiverat glas (med beläggningar)
GE 020		Glasfiberavfall

GF. KERAMISKT AVFALL I ICKE SPRIDBAR FORM

GF 010		Avfall av keramiska produkter, som är keramiskt brända efter formning, inbegripet keramiska behållare (före och/eller efter användning)
GF 020	ex 8113 00	Avfall och skrot av kermeter (metallkeramiska kompositer)
GF 030		Keramiskt baserade fibrer, som inte anges någon annanstans

GG. ANNAT AVFALL MED FRÄMST OORGANISKA BESTÅNDSDELAR VILKA KAN INNEHÅLLA METALLER OCH ORGANISKA MATERIAL

GG 010		Delvis raffinerat kalciumsulfat bildat vid avsvavling av rökgaser
GG 020		Avfall av gipsplattor från rivning av byggnader
GG 030	ex 2621	Bottenaska och slagg från koleldade kraftverk
GG 040	ex 2621	Flygaska från koleldade kraftverk
GG 050		Anodrester av petroleumkoks och/eller petroleumbitumen
GG 060	ex 2803	Förbrukat aktivt kol som härrör från behandling av dricksvatten, från processer inom livsmedelsindustrin eller framställning av vitaminer
GG 080	ex 2621 00	Slagg från framställning av koppar, kemiskt stabiliserad, med hög järnhalt (mer än 20 %) och bearbetad enligt industriella specifikationer (t.ex. DIN 4301 och DIN 8201) huvudsakligen för byggändamål och blästring
GG 090		Svavel i fast form
GG 100		Kalk från framställning av kalciumcyanamid (med pH under 9)
GG 110	ex 2621 00	Neutraliserat rött slam från aluminiumframställning
GG 120		Natrium-, kalium- och kalciumklorider
GG 130		Karborundum (kiselkarbid)
GG 140		Krossad betong
GG 150	ex 2620 90	Glasavfall innehållande litium-tantal och litium-niob
GG 160		Bituminösa material (asfaltavfall) från vägbyggnad och vägunderhåll, ej innehållande tjära

GH. PLASTAVFALL I FAST FORM

Inbegripet, men inte begränsat till:

GH 010	3915	Avklipp och annat avfall av plast samt plastskrot av
GH 011	ex 3915 10	etenpolymerer
GH 012	ex 3915 20	styrenpolymerer
GH 013	ex 3915 30	vinylkloridpolymerer
GH 014	ex 3915 30	— polymerer och sampolymerer, till exempel — polypropen — polyetentereftalat — sampolymerisat av akrylnitril — sampolymerisat av butadien — sampolymerisat av styren — polyamider — polybutentereftalater — polykarbonater — polyfenylsulfider — akrylpolymerer — paraffiner (C10–C13) ([4]) — polyuretan (ej innehållande klorfluorkarboner) — polysiloxaner (silikoner) — polymetylmetakrylat — polyvinylalkohol — polyvinylbutyral — polyvinylacetat — polymerer av fluorerad eten (teflon, PFTE)
GH 015	ex 3915 90	— Hartser och kondensationsprodukter av hartser, till exempel — ureaformaldehydhartser — fenolformaldehydhartser — melaminformaldehydhartser — epoxihartser — alkydhartser — polyamider

GI. AVFALL AV PAPPER, KARTONG OCH PAPPERSPRODUKTER

GI 010	4707	Avfall och förbrukade varor av papper eller kartong
GI 011	4707 10	— av oblekt kraftpapper eller kraftkartong eller av wellpapper eller wellpapp
GI 012	4707 20	— av annat papper eller annan kartong, tillverkade huvudsakligen av blekt kemisk massa, inte färgade i mälden
GI 013	4707 30	— av papper eller kartong, tillverkade huvudsakligen av mekanisk massa (t.ex. tidningar, tidskrifter och liknande tryckalster)
GI 014	4707 90	— annat, inbegripet men inte begränsat till 1. laminerad kartong 2. osorterat avfall och skrot

GJ. TEXTILAVFALL

GJ 010	5003	Avfall av natursilke (inbegripet silkeskokonger, inte lämpliga för avhaspling, garnavfall samt rivet avfall och riven lump)
GJ 011	5003 10	— okardat och okammat
GJ 012	5003 90	— annat
GJ 020	5103	Avfall av ull eller av fina eller grova djurhår, inbegripet garnavfall men inte rivet avfall och riven lump
GJ 021	5103 10	— kamavfall av ull eller fina djurhår
GJ 022	5103 20	— annat avfall av ull eller fina djurhår
GJ 023	5103 30	— avfall av grova djurhår

GJ 030	5202	Avfall av bomull (inbegripet garnavfall samt rivet avfall och riven lump)
GJ 031	5202 10	— garnavfall (inbegripet trådavfall)
GJ 032	5202 91	— rivet avfall och riven lump
GJ 033	5202 99	— annat
GJ 040	5301 30	Blånor och avfall av lin
GJ 050	ex 5302 90	Blånor och avfall (inbegripet garnavfall samt rivet avfall och riven lump) av mjukhampa (*Cannabis sativa* L.)
GJ 060	ex 5303 90	Blånor och avfall (inbegripet garnavfall samt rivet avfall och riven lump) av jute och andra bastfibrer för textilt ändamål (med undantag av lin, hampa och rami)
GJ 070	ex 5304 90	Blånor och avfall (inbegripet garnavfall samt rivet avfall och riven lump) av sisal och andra textilfibrer från växter av släktet Agave
GJ 080	ex 5305 19	Blånor, kamavfall och avfall (inbegripet garnavfall samt rivet avfall och riven lump) av kokosfibrer
GJ 090	ex 5305 29	Blånor, kamavfall och avfall (inbegripet garnavfall samt rivet avfall) (manillahampa eller *Musa textilis* Nee)
GJ 100	ex 5305 99	Blånor, kamavfall och avfall (inbegripet garnavfall samt rivet avfall och riven lump) av rami och andra växtfibrer, som inte anges någon annanstans
GJ 110	5505	Avfall (inbegripet kamavfall och garnavfall samt rivet avfall och riven lump) av konstfibrer
GJ 111	5505 10	— av syntetfibrer
GJ 112	5505 20	— av regenatfibrer
GJ 120	6309 00	Begagnade kläder och andra begagnade textilvaror
GJ 130	ex 6310	Begagnade trasor, snöravfall, tågvirke, rep och kablar samt förslitna artiklar av snöre, tågvirke, rep och kablar av textil som är
GJ 131	ex 6310 10	— sorterade
GJ 132	ex 6310 90	— av andra slag
GJ 140	ex 6310	Avfall av golvbeläggningar och mattor och textilmaterial

GK. GUMMIAVFALL

GK 010	4004 00	Avklipp och annat avfall samt skrot av annat gummi än hårdgummi, även granulerat
GK 020	4012 20	Begagnade däck, andra än massivdäck
GK 030	ex 4017 00	Avfall av skrot och hårdgummi (t.ex. ebonit)

GL. OBEHADLAT AVFALL AV KORK OCH TRÄ

GL 010	ex 4401 30	Sågspån och annat träavfall, även agglomererat till vedträn, briketter, pelletar eller liknande former
GL 020	4501 90	Korkavfall; krossad, granulerad eller malen kork

GM. AVFALL FRÅN AGRARA LIVSMEDELSINDUSTRIER

GM 070	ex 2307	Avfall från framställning av vin
GM 080	ex 2308	Torkat och steriliserat vegetabiliskt avfall samt vegetabiliska rest- och biprodukter av sådana slag som används vid utfordring av djur, som inte anges någon annanstans, även i form av pelletar
GM 090	1522	Ullfett; rester från bearbetning av fetter, feta oljor eller andra fettartade ämnen eller av animaliska eller vegetabiliska vaxer
GM 100	0506 90	Ben och kvicke, obearbetade, avfettade, enkelt preparerade (men inte tillformade), behandlade med syra eller befriade från gelatin
GM 110	ex 0511 91	Fiskavfall
GM 120	1802 00	Kakaoskal och annat kakaoavfall
GM 130		Avfall från agrara livsmedelsindustrier med undantag av de biprodukter som uppfyller nationella och internationella krav och normer för livsmedel eller djurfoder
GM 140	ex 1500	Avfall av ätbara fetter och oljor av animaliskt eller vegetabiliskt ursprung (t.ex. frityroljor)

GN. AVFALL FRÅN GARVNING OCH SKINNBEREDNING SAMT LÄDERANVÄNDNING

GN 010	ex 0502 00	Avfall av borst och andra hår av svin; hår av grävling samt andra djurhår för borsttillverkning
GN 020	ex 0503 00	Tagel och tagelavfall, även i ordnade skikt med eller utan underlag
GN 030	ex 0505 90	Skinn och andra delar av fåglar, med kvarsittande fjädrar eller dun, fjädrar och delar av fjädrar (även klippta kanter) samt dun, även rengjorda, desinficerade eller behandlade i konserverande syfte men inte vidare behandlade
GN 040	ex 4110 00	Avklipp och annat avfall av läder eller konstläder, olämpligt för tillverkning av lädervaror, med undantag av läderslam

GO. ANNAT AVFALL INNEHÅLLANDE HUVUDSAKLIGEN ORGANISKA BESTÅNDSDELAR SOM KAN INNEHÅLLA METALLER OCH OORGANISKA ÄMNEN

GO 010	ex 0501 00	Avfall av människohår
GO 020		Halmavfall
GO 030		Deaktiverat svampmycel från framställning av penicillin för användning i djurfoder
GO 040		Avfall av fotografisk film och fotografiskt papper (inbegripet filmbas och ljuskänslig beläggning), även innehållande silver, men inte silver i fri jonform
GO 050		Engångskameror utan batterier

(1) Om möjligt anges vid varje uppgift kodnumret i systemet för harmoniserad varubeskrivning och kodifiering, som inrättades genom Bryssel-konventionen den 14 juni 1983 under Tullsamarbetsrådet (Harmoniserade systemet.) Detta nummer kan avse både avfall och produkter. Denna förordning omfattar inte ämnen som inte är avfall. Därför är koden, som används av tulltjänstemän för att underlätta både deras egna och andras förfaranden, endast angiven för att hjälpa till att identifiera avfall som anges i listan och omfattas av denna förordning. Motsvarande officiella förklarande anmärkningar som utfärdas av Tullsamarbetsrådet bör användas som vägledning vid identifiering av avfall som omfattas av generiska nummer. Det 'ex' som anges avser ett särskilt ämne som ingår i ett nummer i Harmoniserade systemet. Koden med fetstil i första kolumnen är OECD-koden, som består av bokstäver (**G** = grön, **A** = gul, **R** = röd för listan och en bokstav för avfallskategorin: **A**, **B**, **C**, …) följt av ett nummer.

(2) 'Icke spridbar' omfattar inte avfall i form av pulver, slam, stoft eller fasta ämnen som innehåller inneslutet farligt flytande avfall.

(3) Omfattar användning av sådan slagg som källa till titandioxid och vanadin.

(4) Dessa kan inte polymeriseras och de används som mjukgörare.

BILAGA III

GUL AVFALLSLISTA (1)

Oavsett om avfallet omfattas av denna lista eller inte får det inte transporteras som gult avfall om det är förorenat med andra material i en sådan utsträckning att a) riskerna med avfallet ökar på ett sådant sätt att det bör omfattas av den röda listan, eller att b) det hindrar att avfallet återvinns på ett miljövädigt sätt.

AA. METALLHALTIGT AVFALL

AA 010	ex 2619 00	Ogranulerad slagg, glödspån och annat avfall från järn- och ståltillverkning (2)
AA 020	ex 2620 19	Aska och rester av zink (2)
AA 030	2620 20	Aska och rester av bly (2)
AA 040	ex 2620 30	Aska och rester av koppar (2)
AA 050	ex 2620 40	Aska och rester av aluminium (2)
AA 060	ex 2620 50	Aska och rester av vanadin (2)
AA 070	2620 90	Aska och rester (2) innehållande metaller eller metallföreningar, som inte anges någon annanstans
AA 080	ex 8112 91	Avfall, skrot och rester av tallium (2)
AA 090	ex 2804 80	Avfall och rester av arsenik (2)
AA 100	ex 2805 40	Avfall och rester av kvicksilver (2)
AA 110		Restprodukter från aluminiumframställning, som inte anges någon annanstans
AA 120		Galvaniskt slam
AA 130		Vätskor från metallbetning
AA 140		Urlakningsrester från zinkframställning, stoft och slam såsom jarosit, hematit, götit osv.
AA 150		Ädelmetallhaltiga rester i fast form innehållande spår av oorganiska cyanider
AA 160		Aska, slam, stoft och andra rester av ädelmetaller, t.ex.
AA 161		— aska från förbränning av kretskort
AA 162		— aska av fotografisk film
AA 170		Blybatterier, hela eller krossade
AA 180		Förbrukade batterier eller ackumulatorer, hela eller krossade, andra än blybatterier, samt avfall och skrot från framställning av batterier och ackumulatorer, som inte anges någon annanstans
AA 190	8104 20	Avfall och skrot av magnesium som är lättantändligt, pyrofort eller som vid kontakt med vatten avger lättantändliga gaser i farliga mängder

AB. AVFALL INNEHÅLLANDE HUVUDSAKLIGEN OORGANISKA BESTÅNDSDELAR SOM KAN INNEHÅLLA METALLER OCH ORGANISKA ÄMNEN

AB 010	2621 00	Slagg, aska och rester (2) som inte anges någon annanstans
AB 020		Restprodukter från förbränning av kommunalt avfall och hushållsavfall
AB 030		Avfall från icke cyanidbaserade system som uppkommer vid ytbehandling av metaller
AB 040	ex 7001 00	Glasavfall från katodstrålerör och annat aktiverat glas
AB 050	ex 2529 21	Kalciumfluoridslam
AB 060		Andra oorganiska fluorföreningar i form av vätska eller slam
AB 070		Sand som använts vid gjutprocesser
AB 080		Förbrukade katalysatorer som inte är upptagna på den gröna listan
AB 090		Avfall av aluminiumhydroxid
AB 100		Aluminiumoxidavfall
AB 110		Basiska lösningar
AB 120		Oorganiska halogenidföreningar, som inte anges någon annanstans

AB 130		Använda blisterkorn
AB 140		Gips från kemiska industriella processer
AB 150		Oraffinerad kalciumsulfit och kalciumsulfat från avsvavling av rökgaser

AC. AVFALL INNEHÅLLANDE HUVUDSAKLIGEN ORGANISKA BESTÅNDSDELAR SOM KAN INNEHÅLLA METALLER OCH OORGANISKA ÄMNEN

AC 010	ex 2713 90	Avfall från tillverkning/bearbetning av petroleumkoks och petroleumbitumen, utom anodrester
AC 020		Bituminösa material (asfaltavfall) som inte anges någon annanstans
AC 030		Spillolja som är olämplig för sitt ursprungliga användningsområde
AC 040		Slam från blyhaltig bensin
AC 050		Värmeöverföringsolja
AC 060		Hydraulolja
AC 070		Bromsvätska
AC 080		Frostskyddsvätska
AC 090		Avfall från produktion, tillredning och användning av hartser, latex, mjukgörare, lim och bindemedel
AC 100	ex 3915 90	Nitrocellulosa
AC 110		Fenoler, fenolföreningar inbegripet klorfenol i form av vätska eller slam
AC 120		Polyklorerade naftalener
AC 130		Etrar
AC 140		Trietylaminkatalysator för härdning av gjutsand
AC 150		Klorfluorkarboner
AC 160		Haloner
AC 170		Behandlat kork- och träavfall
AC 180	ex 4110 00	Stoft, aska, slam och damm från läder
AC 190		Ludd m.m. – lätt fraktion från fragmentering av bilar
AC 200		Organiska fosforföreningar
AC 210		Icke halogenerade lösningsmedel
AC 220		Halogenerade lösningsmedel
AC 230		Halogenerade eller ej halogenerade icke vattenhaltiga destillationsrester från återvinning av organiska lösningsmedel
AC 240		Avfall från framställning av alifatiska halogenerade kolväten (såsom klormetaner, dikloretan, vinylklorid, vinylidenklorid, allylklorid och epiklorhydrin)
AC 250		Ytaktiva ämnen
AC 260		Flytande svingödsel, exkrementer
AC 270		Avloppsslam

AD. AVFALL SOM KAN INNEHÅLLA ANTINGEN OORGANISKA ELLER ORGANISKA BESTÅNDSDELAR

AD 010	Avfall från framställning och beredning av farmaceutiska produkter
AD 020	Avfall från framställning, tillredning och användning av biocider och fytofarmaceutiska produkter
AD 030	030 Avfall från framställning, sammansättning och användning av träkonserveringsmedel. Avfall som innehåller, består av eller är förorenat med något av följande ämnen:

AD 040		— Oorganiska cyanider, utom ädelmetallhaltiga rester i fast form innehållande spår av oorganiska cyanider
AD 050		— Organiska cyanider
AD 060		Spillolja och spillvatten, blandningar av kolväten och vatten, emulsioner
AD 070		Avfall från framställning, tillredning och användning av bläck, färgämnen, pigment, färger, lacker och fernissa
AD 080		Avfall av explosiv karaktär, när detta inte är föremål för annan specifik lagstiftning
AD 090		Avfall från framställning, tillredning och användning av reprografiska och fotografiska kemikalier och material, som inte anges någon annanstans
AD 100		Avfall från icke cyanidbaserade system vilket uppkommer vid ytbehandling av plaster
AD 110		Sura lösningar
AD 120		Jonbytarhartser
AD 130		Engångskameror med batterier
AD 140		Avfall från utrustning för rening av industriella utsläpp av luftföroreningar, som inte anges någon annanstans
AD 150		Naturligt förekommande organiska ämnen använda som filtermaterial (t.ex. biofilter)
AD 160		Kommunalt avfall, hushållsavfall
AD 170	ex 2803	Förbrukat aktivt kol med farliga egenskaper som är en följd av att det använts inom den oorganiska eller organiska kemiska industrin, inom läkemedelsindustrin, vid rening av avloppsvatten, vid rening av gaser eller luft, eller inom liknande användningsområden.

(1) Om möjligt anges vid varje uppgift kodnumret i systemet för harmoniserad varubeskrivning och kodifiering, som inrättades genom Bryssel-konventionen den 14 juni 1983 under Tullsamarbetsrådet (Harmoniserade systemet). Detta nummer kan avse både avfall och produkter. Denna förordning omfattar inte ämnen som inte är avfall. Därför är koden, som används av tulltjänstemän för att underlätta både deras egna och andras förfaranden, endast angiven för att hjälpa till att identifiera avfall som anges i listan och omfattas av denna förordning. Motsvarande officiella förklarande anmärkningar som utfärdas av Tullsamarbetsrådet bör användas som vägledning vid identifiering av avfall som omfattas av generiska nummer. Det 'ex' som anges avser ett särskilt ämne som ingår i ett nummer i Harmoniserade systemet.
Koden med fetstil i första kolumnen är OECD-koden, som består av bokstäver (en bokstav för listan: **G** = grön, **A** = gul, **R** = röd och en bokstav för avfallskategorin: **A**, **B**, **C** …) följt av ett nummer.

(2) Denna lista omfattar avfall i form av aska, rester, slagg, ogranulerad slagg, avdragen slagg, glödspån, stoft, slam och kakor som inte anges någon annanstans.

BILAGA IV

RÖD AVFALLSLISTA

'Innehållande' eller 'förorenat med' betyder vid användning i denna lista att ämnet i fråga förekommer i en utsträckning som a) gör avfallet farligt eller b) gör avfallet olämpligt för återvinning.

RA. AVFALL MED FRÄMST ORGANISKA BESTÅNDSDELAR SOM KAN INNEHÅLLA METALLER OCH OORGANISKA MATERIAL

RA 010 Avfall, ämnen och produkter som innehåller, består av eller är förorenade med polyklorerade bifenyler (PCB) och/eller polyklorerade terfenyler (PCT) och/eller polybromerade bifenyler (PBB), inbegripet andra polybromerade analoger till dessa föreningar, i en koncentration på 50 mg/kg eller mer

RA 020 Tjärhaltiga restprodukter (med undantag av sådana som upptas under **AC** 020) från raffinering, destillering och pyrolys av organiska material

RB. AVFALL MED FRÄMST OORGANISKA BESTÅNDSDELAR SOM KAN INNEHÅLLA METALLER OCH ORGANISKA MATERIAL

RB 010 Asbest (stoft och fibrer)

RB 020 Keramiskt baserade fibrer motsvarande asbestfibrer

RC. AVFALL SOM KAN INNEHÅLLA ANTINGEN OORGANISKA ELLER ORGANISKA BESTÅNDSDELAR

Avfall som innehåller, består av eller är förorenat med något av följande ämnen:

RC 010 — Polyklorerade dibensofuraner

RC 020 — Polyklorerade dibensodioxiner

RC 030 Blyhaltigt slam av föreningar av antiknackningsmedel

RC 040 Peroxider, med undantag av väteperoxid

BILAGA V

INLEDANDE KOMMENTARER

1. Bilaga V skall gälla utan att det påverkar direktiv 75/442/EEG, ändrat genom direktiv 91/156/EEG, eller direktiv 91/689/EEG.

2. Denna bilaga består av tre delar, varav delarna 2 och 3 endast gäller när del 1 inte kan tillämpas. För att kontrollera om en viss typ av avfall omfattas av bilaga V till rådets förordning (EEG) nr 259/93 måste man därför först se efter om avfallet ingår i del 1 i bilaga V, och om så inte är fallet därefter se efter om det ingår i del 2, och, om det inte heller ingår där, slutligen se efter om det ingår i del 3.

   Del 1 är uppdelad i två underavdelningar: I förteckning A anges avfall som klassas som farligt enligt Baselkonventionen och som därför omfattas av exportförbud, och i förteckning B anges avfall som inte omfattas av exportförbudet.

   Om en viss typ av avfall ingår i del 1 måste man därför kontrollera om det anges i förteckning A eller B. Endast i de fall då avfallet inte ingår vare sig i förteckning A eller B i del 1 måste man kontrollera om det ingår i del 2 eller 3; om så är fallet omfattas avfallet av exportförbud.

3. I undantagsfall får medlemsstaterna, på grundval av dokumentation som på lämpligt sätt tillhandahålls av innehavaren, fastställa att en avfallstyp som anges i denna bilaga undantas från det exportförbud som avses i artikel 16.1 i förordning (EEG) nr 259/93 i dess ändrade lydelse, såvida avfallet inte uppvisar någon av de egenskaper som anges i bilaga III till direktiv 91/689/EEG, och med hänsyn tagen till de gränsvärden som fastställs i rådets beslut 94/904/EG [1] vad gäller H3 till H8 i ovan nämnda bilaga.

   I sådana fall skall den berörda medlemsstaten informera det tilltänkta importlandet innan ett beslut fälls. Medlemsstaterna skall anmäla sådana fall till kommissionen före varje kalenderårs utgång. Kommissionen skall vidarebefordra informationen till alla medlemsstaterna och till Baselkonventionens sekretariat. Utgående från den information som lämnats kan kommissionen göra anmärkningar eller i förekommande fall lägga fram förslag till anpassning av bilaga V till förordning (EEG) nr 259/93 inför den kommitté som upprättats i enlighet med artikel 18 i direktiv 75/442/EEG.

4. En avfallstyp kan, även om den inte anges i denna bilaga eller om den ingår i del 1, förteckning B, i undantagsfall klassificeras som farlig och därigenom omfattas av det exportförbud som avses i artikel 16.1 i förordning (EEG) nr 259/93 i dess ändrade lydelse om den uppvisar någon av de egenskaper som anges i bilaga III till direktiv 91/689/EEG, med hänsyn tagen till de gränsvärden som fastställs i beslut 94/904/EG vad gäller H3 till H8 i ovannämnda bilaga, i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 1.4 andra strecksatsen i direktiv 91/689/EEG samt i ingressen till bilaga II till förordning (EEG) nr 259/93.

   I sådana fall skall den berörda medlemsstaten informera det tilltänkta importlandet innan ett beslut fälls. Medlemsstaterna skall anmäla sådana fall till kommissionen före varje kalenderårs utgång. Kommissionen skall vidarebefordra informationen till alla medlemsstaterna och till Baselkonventionens sekretariat. Utgående från den information som lämnats kan kommissionen göra anmärkningar eller i förekommande fall lägga fram förslag till anpassning av bilaga V till förordning (EEG) nr 259/93 inför den kommitté som upprättats i enlighet med artikel 18 i direktiv 75/442/EEG.

DEL 1

Förteckning A (Bilaga VIII i Baselkonventionen)

A1. **Metallavfall och metallhaltigt avfall**

A1010 Metallavfall och avfall bestående av legeringar av något av följande:

- Antimon
- Arsenik
- Beryllium
- Kadmium
- Bly
- Kvicksilver
- Selen
- Tellur
- Tallium,

dock inte sådant avfall som särskilt anges i förteckning B

[1] EGT L 356, 31.12.1994, s. 14.

A1020 Avfall som innehåller eller förorenats med något av följande, dock inte metallavfall i massiv form:
— Antimon, antimonföreningar
— Beryllium, berylliumföreningar
— Kadmium, kadmiumföreningar
— Bly, blyföreningar
— Selen, selenföreningar
— Tellur, tellurföreningar

A1030 Avfall som innehåller eller förorenats med något av följande:
— Arsenik, arsenikföreningar
— Kvicksilver, kvicksilverföreningar
— Tallium, talliumföreningar

A1040 Avfall bestående av något av följande:
— Metallkarbonyler
— Sexvärda kromföreningar

A1050 Galvaniskt slam

A1060 Spillvätskor från betning av metaller

A1070 Urlakningsrester från zinkframställning, stoft och slam såsom jarosit, hematit osv.

A1080 Avfall av zinkrester som inte inbegrips i förteckning B, innehållande bly och kadmium i tillräckliga koncentrationer för att det skall omfattas av bilaga III

A1090 Aska från förbränning av isolerad koppartråd

A1100 Stoft eller rester från rening av gas i kopparsmältverk

A1110 Förbrukad elektrolyt från elektrolytisk raffinering och utvinning av koppar

A1120 Avfall av slam, utom anodslam, från rening av elektrolyt vid elektrolytisk raffinering och utvinning av koppar

A1130 Förbrukad etsvätska innehållande upplöst koppar

A1140 Förbrukade kopparklorid- och kopparcyanidkatalysatorer

A1150 Aska innehållande ädelmetall från förbränning av kretskort, som inte inbegrips i förteckning B ([1])

A1160 Förbrukade blybatterier, hela eller krossade

A1170 Osorterade förbrukade batterier, med undantag av blandningar bestående endast av batterier som anges i förteckning B. Förbrukade batterier som inte anges i förteckning B innehållande beståndsdelar som anges i bilaga I i en utsträckning som gör dem farliga

A1180 Avfall eller skrot av elktrisk eller elektronisk apparatur ([2]) som innehåller komponenter såsom ackumulatorer och andra batterier som inbegrips i förteckning A, kvicksilveromkopplare, glas från katodstrålerör och annat aktiverat glas och PCB-kondensatorer, eller som förorenats med beståndsdelar som anges i bilaga I (t.ex. kadmium, kvicksilver, bly, polyklorerade bifenyler) i en utsträckning som innebär att det omfattas av bilaga III (se motsvarande post i förteckning B, B1110) ([3]).

A2. **Avfall innehållande huvudsakligen oorganiska beståndsdelar som kan innehålla metaller och organiska ämnen**

A2010 Avfall av glas från katodstrålerör och annat aktiverat glas

A2020 Avfall av oorganiska fluorföreningar i form av vätskor eller slam, med undantag av sådant avfall som anges i förteckning B

A2030 Förbrukade katalysatorer, med undantag av sådant avfall som anges i förteckning B

A2040 Avfall av gips från kemiska industriprocesser innehållande beståndsdelar som anges i bilaga I i en utsträckning som gör att det omfattas av bilaga III (se motsvarande post i förteckning B, B2080)

A2050 Avfall av asbest (stoft och fibrer)

A2060 Flygaska från koleldade förbränningsanläggningar innehållande ämnen som anges i bilaga I i tillräckliga koncentrationer för att den skall omfattas av bilaga III (se motsvarande post i förteckning B, B2050)

A3. **Avfall innehållande huvudsakligen organiska beståndsdelar som kan innehålla metaller och oorganiska ämnen**

A3010 Avfall från framställning eller bearbetning av petroleumkoks och petroleumbitumen

A3020 Avfall av mineraloljor som är oanvändbara för sitt ursprungliga ändamål

A3030 Avfall som innehåller, består av eller förorenats med blyhaltigt slam av antiknackningsmedel

A3040 Förbrukade värmeöverföringsvätskor

A3050 Avfall från framställning, formulering och användning av hartser, latex, mjukgörare och lim/bindemedel, med undantag av sådant avfall som anges i förteckning B (se motsvarande post i förteckning B, B4020)

A3060 Avfall av nitrocellulosa

A3070 Avfall av fenoler, fenolföreningar, inbegripet klorfenol i form av vätska eller slam

A3080 Avfall av etrar, med undantag av sådana som anges i förteckning B

A3090 Avfall av stoft, aska, slam och pulver av läder som innehåller sexvärda kromföreningar eller biocider (se motsvarande post i förteckning B, B3100)

A3100 Avklipp och annat avfall av läder eller konstläder, olämpligt för tillverkning av lädervaror och som innehåller sexvärda kromföreningar eller biocider (se motsvarande post i förteckning B, B3090)

A3110 Avfall från skinnberedning som innehåller sexvärda kromföreningar, biocider eller smittförande ämnen (se motsvarande post i förteckning B, B3110)

A3120 Den lätta fraktionen från fragmentering (fluff)

A3130 Avfall av organiska fosforföreningar

A3140 Avfall av icke-halogenerade organiska lösningsmedel, med undantag av sådant avfall som anges i förteckning B

A3150 Avfall av halogenerade organiska lösningsmedel

A3160 Avfall av halogenerade och icke-halogenerade, ej vattenhaltiga destillationsrester från återvinning av organiska lösningsmedel

A3170 Avfall från produktion av alifatiska halogenerade kolväten (som klormetan, dikloretan, vinylklorid, vinylidenklorid, allylklorid och epiklorhydrin)

A3180 Avfall, ämnen och produkter som innehåller, består av eller förorenats med polyklorerade bifenyler (PCB), polyklorerade terfenyler (PCT), polyklorerade naftalener (PCN), polybromerade bifenyler (PBB) eller andra polybromerade analoger till dessa föreningar, i en koncentration på 50 mg/kg eller mer [4]

A3190 Tjärhaltiga restprodukter (med undantag av varmasfalt) från raffinering, destillation och pyrolys av organiskt material

A4. **Avfall som kan innehålla antingen oorganiska eller organiska beståndsdelar**

A4010 Avfall från framställning, beredning och användning av farmaceutiska produkter, med undantag av sådant avfall som anges i förteckning B

A4020 Kliniskt avfall och liknande, dvs. avfall från medicinsk verksamhet, sjukvårds-, tandläkar-, veterinärverksamhet och liknande verksamhet samt avfall som uppkommer på sjukhus eller andra institutioner vid undersökning eller behandling av patienter eller under forskningsprojekt

A4030 Avfall från framställning, formulering och användning av biocider och fytofarmaceutiska produkter, inbegripet bekämpningsmedel och herbicider som inte överensstämmer med specifikationen eller är för gamla [5] eller olämpliga för sitt ursprungliga ändamål

A4040 Avfall från tillverkning, formulering och användning av träimpregneringsmedel [6]

A4050 Avfall som innehåller, består av eller förorenats med något av följande:

— Oorganiska cyanider, med undantag av ädelmetallhaltiga rester i fast form som innehåller spår av oorganiska cyanider

— Organiska cyanider

A4060 Blandningar och emulsioner av spilloljor/vatten och kolväten/vatten

A4070 Avfall från framställning, formulering och användning av tryckfärger, färgämnen, pigment, målarfärger, lacker och fernissa, med undantag av sådant avfall som anges i förteckning B (se motsvarande post i förteckning B, B4010)

A4080 Avfall med explosiva egenskaper (med undantag av sådant avfall som anges i förteckning B)

A4090 Andra sura och basiska lösningar än de som anges i motsvarande post i förteckning B (se motsvarande post i förteckning B, B2120)

A4100 Avfall från rening av luftutsläpp från industriella processer, med undantag av sådant avfall som anges i förteckning B

A4110 Avfall som innehåller, består av eller förorenats med något av följande:

— polyklorerade dibensofuraner
— polyklorerade dibensodioxiner

A4120 Avfall som innehåller, består av eller förorenats med peroxider

A4130 Förorenade förpackningar och behållare innehållande ämnen som anges i bilaga I i tillräckliga koncentrationer för att det skall omfattas av bilaga III

A4140 Avfall som består av eller innehåller kemikalier som intega överensstämmer med specifikationerna eller som är för gamla ([5]) som motsvarar kategorierna i bilag I och omfattas av bilaga III

A4150 Avfall av kemiska ämnen från forsknings-, utvecklings- eller undervisningsverksamhet som inte är identifierade eller är nya och vars effekter på människors hälsa eller miljön inte är kända

A4160 Förbrukat aktivt kol som inte anges i förteckning B (se motsvarande post i förteckning B, B2060)

Förteckning B (Bilaga IX i Baselkonventionen)

B1. **Metallavfall och metallhaltigt avfall**

B1010 Metall och metallegeringar i icke-spridbar form:

— Ädelmetaller (guld, silver och platinagruppen, men inte kvicksilver)
— Skrot av järn eller stål
— Skrot av koppar
— Skrot av nickel
— Skrot av aluminium
— Skrot av zink
— Skrot av tenn
— Skrot av volfram
— Skrot av molybden
— Skrot av tantal
— Skrot av magnesium
— Skrot av kobolt
— Skrot av vismut
— Skrot av titan
— Skrot av zirkonium
— Skrot av mangan
— Skrot av germanium
— Skrot av vanadin
— Skrot av hafnium, indium, niob, renium och gallium
— Skrot av torium
— Skrot av sällsynta jordartsmetaller

B1020 Rent, oförorenat metallskrot, även legeringar i styckeform (skivor, plåt, balkar, stänger osv.)

— Skrot av antimon
— Skrot av beryllium
— Skrot av kadmium
— Skrot av bly (med undantag av blybatterier)
— Skrot av selen
— Skrot av tellur

B1030 Förbrukat eldfast material innehållande metaller

B1040 Skrot från apparatur för elproduktion som inte förorenats med smörjolja, PCB eller PCT i en utsträckning som gör det farligt

B1050 Tungfraktion av blandat icke-järnmetallskrot som inte innehåller ämnen som anges i bilaga I i tillräckliga koncentrationer för att det skall omfattas av bilaga III ([7])

B1060 Avfall av selen och tellur i metallisk, elementär form, även pulver

B1070 Avfall av koppar och kopparlegeringar i spridbar form, såvida det inte innehåller beståndsdelar som anges i bilaga I i en utsträckning som gör att det omfattas av bilaga III

B1080 Aska och rester av zink, inbegripet rester av zinklegeringar i spridbar form under förutsättning att de inte innehåller beståndsdelar som anges i bilaga I i tillräcklig koncentration för att omfattas av bilaga III, och de inte uppvisar den farliga egenskapen H4.3 ([8])

B1090 Förbrukade batterier som överenstämmer med en specifikation, dock inte bly-, kadmium- eller kvicksilverbatterier

B1100 Metallhaltigt avfall från smältning och raffinering av metaller:

— Hårdzink
— Zinkdrosser (ogranulerad slagg):
  — Toppdross (> 90 % Zn)
  — Bottendross (> 92 % Zn)
  — Dross från gjutning (> 85 % Zn)
  — Dross från varmgalvanisering (> 92 % Zn)
  — Skimmings (avdragen zinkslagg)
— Dross från aluminiumsmältning, med undantag av saltslagger
— Slagg från bearbetning av koppar för vidare bearbetning eller förädling som inte innehåller arsenik, bly eller kadmium i en utsträckning som gör att det omfattas av bilaga III
— Avfall från eldfast väggbeklädnad, även smältdeglar, som härrö från smältning av koppar
— Slagg från bearbetning av ädelmetaller för vidare raffinering
— Tantalhaltiga tennslagger med lägre tennhalt än 0,5 %

B111.0 Elektrisk och elektronisk apparatur

— Elektronisk apparatur som endast består av metall eller legeringar
— Avfall eller skrot av elektrisk eller elektronisk apparatur ([9]) (även kretskort) som inte innehåller komponenter som ackumulatorer och andra batterier som anges i förteckning A, kvicksilveromkopplare, glas från katodstrålerör och annat aktiverat glas och PCB-kondensatorer, som inte förorenats med beståndsdelar som anges i bilaga I (t.ex. kadmium, kvicksilver, bly, polyklorerade bifenyler) eller från vilket dessa avlägsnats, i en utsträckning som innebär att det inte omfattas av bilaga III (se motsvarande post i förteckning A, A1180)
— Elektrisk och elektronisk apparatur (även kretskort, elektroniska komponenter och tråd) avsedd för direkt återanvändning ([10]) och inte för återvining eller slutligt bortskaffande ([11])

B1120 Förbrukade katalysatorer, med undantag av vätskor som används som katalysatorer, innehållande något av följande:

— Övergångsmetaller, med undantag av katalysatoravfall (förbrukade katalysatorer, katalysatorer i vätskeform eller andra katalysatorer) i förteckning A: skandium, vanadin, mangan, kobolt, koppar, yttrium, niob, hafnium, volfram, titan, krom, järn, nickel, zink, zirkonium, molybden, tantal, renium
— Lantanider (sällsynta jordartsmetaller): lantan, praseodym, samarium, gadolinium, dysprosium, erbium, ytterbium, cerium, neodym, europium, terbium, holmium, tulium, lutetium

B1130 Rengjorda förbrukade ädelmetallkatalysatorer

B1140 Ädelmetallhaltiga rester i fast form innehållande spår av oorganiska cyanider

B1150 Avfall av ädelmetaller och legeringar (guld, silver, platinagruppen, men inte kvicksilver) i spridbar ickeflytande form i lämplig förpackning och med lämplig märkning

B1160 Aska innehållande ädelmetall från förbränning av kretskort (se motsvarande post i förteckning A, A1150)

B1170 Aska innehållande ädelmetall från förbränning av fotografisk film

B1180 Avfall av fotografisk film som innehåller silverhalider och metalliskt silver

B1190 Avfall av fotografisk papper som innehåller silverhalider och metalliskt silver

B1200 Granulerad slagg (slaggrus) från järn- och ståltillverkning

B1210 Slagg från järn- och ståltillverkning, även sådan slagg som används för framställning av titandioxid och vanadin

B1220 Slagg från zinkframställning, kemiskt stabiliserad, med hög järnhalt (över 20 %) och bearbetad enligt industriella specifikationer (t.ex. DIN 4301), huvudsakligen för byggändamål

B1230 Glödspån från järn- och ståltillverkning

B1240 Glödspån av kopproxid

B2. **Avfall innehållande huvudsakligen oorganiska beståndsdelar som kan innehålla metaller och organiska ämnen**

B2010 Avfall från gruvdrift, i icke-spridbar form

— Avfall av naturligt grafit
— Avfall av skiffer, även grovhuggen eller enkelt sönderdelad, genom sågning eller på annat sätt
— Glimmeravfall
— Avfall av leucit, nefelin och nefelinsyenit
— Avfall av fältspat
— Avfall av flusspat
— Fast kiselhaltigt avfall med undantag av avfall som används i gjutprocesser

B2020 Glasavfall i icke-spridbar form

— Krossglas och annat avfall och skrot av glas, med undantag av glas från katodstrålerör och annat aktiverat glas

B2030 Keramiskt avfall i icke-spridbar form

— Avfall och skrot av kermeter (metallkeramiska kompositer)
— Keramiskt baserade fibrer, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans

B2040 Annat avfall innehållande i huvudsak oorganiska beståndsdelar

— Delvis raffinerat kalciumsulfat bildat vid avsvavling av rökgaser
— Avfall av gipsplattor från rivning av byggnader
— Slagg från framställning av koppar, kemiskt stabiliserad, med hög järnhalt (mer än 20 %) och bearbetad enligt industriella specifikationer (t.ex. DIN 4301 och DIN 8201), huvudsakligen för byggändamål och blästring
— Svavel i fast form
— Kalk från framställning av kalciumcyanamid (med ett pH-värde under 9)
— Natrium-, kalium- och kalsiumklorider
— Karborundum (kiselkarbid)
— Krossad betong
— Glasavfall innehållande litium-tantal och litium-niob

B2050 Flygaska från koleldade förbränningsanläggningar, som inte inbegrips i förteckning A (se motsvarande post i förteckning A, A2060)

B2060 Förbrukat aktivt kol som härrör från behandling av dricksvatten, processer inom livsmedelsindustrin eller framställning av vitaminer (se motsvarande post i förteckning A, A4160)

B2070 Kalciumfluoridslam

B2080 Avfall av gips från kemiska industriprocesser som inte inbegrips i förteckning A (se motsvarande post i förteckning A, A2040)

B2090 Anodrester från framställning av stål och aluminium, av petroleumkoks eller petroleumbitumen och som rengjorts så att de motsvarar industriella specifikationer (med undantag av anodrester från kloralkalielektrolys och metallurgi)

B2100 Aluminiumhydroxid- eller aluminiumoxidavfall och restprodukter från framställning av aluminiumoxid, med undantag av sådant material som används för rening av gaser, flockning eller filtrering

B2110 Rester av bauxit (rött slam) (pH justerat till ett värde under 11,5)

B2120 Avfall av sura och basiska lösningar med ett pH-värde högre än 2 och lägre än 11,5, som inte är frätande eller på annat sätt farliga (se motsvarande post i förteckning A, A4090)

B3. **Avfall innehållande huvudsakligen organiska beståndsdelar som kan innehålla metaller och oorganiska ämnen**

B3010 Plastavfall i fast form

Följande plastmaterial eller en blandning av dessa framställda enligt en specifikation, under förutsättning att de inte blandas med annat avfall

- Plastskrot av icke-halogenerade polymerer och sampolymerer, inbegripet men inte begränsat till ([12]):
  - eten
  - styren
  - polypropen
  - polyetentereftalat
  - akrylnitril
  - butadien
  - polyacetaler
  - polyamider
  - polybutentereftalat
  - polykarbonater
  - polyetrar
  - polyfenylsulfider
  - akrylpolymerer
  - alkaner C10–C13 (mjukgörare)
  - polyuretan (ej innehållande klorfluorkarboner)
  - polysiloxaner
  - polymetylmetakrylat
  - polyvinylalkohol
  - polyvinylbutyral
  - polyvinylacetat
- Härdade hartser eller kondensationsprodukter, inbegripet följande:
  - Ureaformaldehydhartser
  - Fenolformaldehydhartser
  - Melaminformaldehydhartser
  - Epoxihartser
  - Alkydhartser
  - Polyamider
- Följande avfall av fluorerade polymerer ([13]):
  - Perfloureten/propen (FEP)
  - Perfluoralkoxyalkan (PFA)
  - Perfluoralkoxyalkan (MFA)
  - Polyvinylfluorid (PVF)
  - Polyvinylidenfluorid (PVDF)

B3020 Avfall av papper, kartong och pappersprodukter

Följande ämnen, under förutsättning att de inte blandats med farligt avfall:

Avfall och förbrukade varor av papper eller kartong

- av oblekt papper eller kartong eller av wellpapper eller wellpapp
- av annat papper eller annan kartong, tillverkade huvudsakligen av blekt kemisk massa, inte färgade i mälden
- av papper eller kartong, tillverkade huvudsakligen av mekanisk massa (t.ex. tidningar, tidskrifter och liknande tryckalster)
- annat, inbegripet men inte begränsat till
  1) laminerad kartong,
  2) osorterad skrot

B3030 Textilavfall

Följande ämnen som framställts enligt en specifikation, under förutsättning att de inte blandas med annat avfall:

— Avfall av natursilke (inbegripet silkeskokonger, inte lämpliga för avhaspling, garnavfall samt rivet avfall och riven lump)
  — okardat och okammat
  — annat
— Avfall av ull eller av fina eller grova djurhår, inbegripet garnavfall men inte rivet avfall och riven lump
  — Kamavfall av ull eller fina djurhår
  — Annat avfall av ull eller fina djurhår
  — Avfall av grova djurhår
— Avfall av bomull (inbegripet garnavfall samt rivet avfall och riven lump)
  — Garnavfall (inbegripet trådavfall)
  — Rivet avfall och riven lump
  — Annat
— Blånor och avfall av lin
— Blånor och avfall (inbegripet garnavfall samt rivet avfall och riven lump) av mjukhampa (*Cannabis sativa* L.)
— Blånor och avfall (inbegripet garnavfall samt rivet avfall och riven lump) av jute och andra bastbibrer för textilt ändamål (med undantag av lin, mjukhampa och rami)
— Blånor och avfall (inbegripet garnavfall samt rivet avfall och riven lump) av sisal och andra textilfibrer från växter av släktet Agave
— Blånor, kamavfall och avfall (inbegripet garnavfall samt rivet avfall och riven lump) av kokosfibrer
— Blånor, kamavfall och avfall (inbegripet garnavfall samt rivet avfall och riven lump) av manillahampa (*abaca* eller *Musa textilis* Nee)
— Blånor, kamavfall och avfall (inbegripet garnavfall samt rievet avfall och riven lump) av rami och andra växtfibrer, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans
— Avfall (inbegripet kamavfall och garnavfall samt rivet avfall och riven lump) av konstfibrer
  — av syntetfibrer
  — av regenatfibrer
— Begagnade kläder och andra begagnade textilvaror
— Begagnade trasor, snöravfall, tågvirke, rep och kablar samt förslitna artiklar av snöre, tågvirke, rep och kablar av textil som är
  — sorterade
  — av andra slag

B3040 Gummiavfall

Följande ämnen under förutsättning att de inte blandas med annat avfall:

— Avfall och skrot av hårdgummi (t.ex. ebonit)
— Annat avfall av gummi (med undantag av sådant avfall som anges någon annanstans)

B3050 Obehandlat avfall av kork och trä

— Sågspån och annat träavfall, även agglomererat till vedträn, briketter, pelletar eller liknande former
— Korkavfall; krossad, granulerad eller malen kork

B3060 Avfall från agrara livsmedelsindustrier, under förutsättning att det inte är smittsamt

— Avfall från framställning av vin
— Torkat och steriliserat vegetabiliskt avfall samt vegetabiliska återstoder och biprodukter av sådana slag som används vid utfodring av djur, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans, även i form av pelletar
— Ullfett; återstoder från bearbetning av fetter, feta oljor eller andra fettartade ämnen eller av animaliska eller vegetabiliska vaxer
— Ben och kvicke, obearbetade, avfettade, enkelt preparerade (men inte tillformade), behandlade med syra eller befriade från gelatin
— Fiskavfall
— Kakaoskal och annat kakaoavfall
— Avfall från agrar livsmedelsindustrier med undantag av de biprodukter som uppfyller nationella och internationella krav och normer för livsmedel eller djurfoder

B3070 Följande avfall:

— Avfall av människohår
— Halmavfall
— Deaktiverat svampmycel från framställning av penicillin för användning i djurfoder

B3080 Avklipp och annat avfall samt skrot av gummi

B3090 Avklipp och annat avfall av läder eller konstläder, olämpligt för tillverkning av lädervaror, med undantag av läderslam, som inte innehåller sexvärda kromföreningar och biocider (se motsvarande post i förteckning A, A3100)

B3100 Stoft, aska, slam och pulver av läder som inte innehåller sexvärda kromföreningar eller biocider (se motsvarande post i förteckning A, A3090)

B3110 Avfall från skinnberedning som inte innehåller sexvärda kromföreningar eller biocider eller smittsamma ämnen (se motsvarande post i förteckning A, A3110)

B3120 Avfall bestående av livsmedelsfärger

B3130 Avfall av polymera etrar och monomera etrar som inte kan bilda peroxider

B3140 Begagnade däck, andra än massivdäck, med undantag av sådana som är avsedda för verksamhet enligt bilaga IV.A

B4. **Avfall som kan innehålla antingen oorganiska eller organiska beståndsdelar**

B4010 Avfall huvudsakligen innehållande vattenbaserad färg/latexfärg, tryckfärg och härdade lacker som inte innehåller organiska lösningsmedel, tungmetaller eller biocider i en utsträckning som gör det farligt (se motsvarande post i förteckning A, A4070)

B4020 Avfall från framställning, formulering och användning av hartser, latex, mjukgörare och lim/bindemedel, som inte anges i förteckning A, fritt från lösningsmedel och andra föroreningar i en sådan utsträckning att det inte omfattas av bilaga III, t.ex. vattenbaserade ämnen eller lim baserat på kaseinstärkelse, dextrin, cellulosaetrar, polyvinylalkohol (se motsvarande post i förteckning A, A3050)

B4030 Förbrukade engångskameror med batterier som inte inbegrips i förteckning A

---

(1) Det skall noteras att det i motsvarande post i förteckning B, (B1160) inte anges några undantag.
(2) I denna post ingår inte skrot av apparatur för elkraftsproduktion.
(3) Koncentrationen av PCB är 50 mg/kg eller högre.
(4) 50 mg/kg anses internationellt sett vara en lämplig halt för allt avfall. I många enskilda länder har det dock fastställts lägre gränsvärden (t.ex. 20 mg/kg) för visst avfall.
(5) Med ”för gamla” menas att de inte använts inom den period som rekommenderas av tillverkaren.
(6) I denna post ingår inte trä som behandlats med träimpregneringsmedel.
(7) Notera att även då föroreningshalten av ämnen som anges i bilaga I ursprungligen är låg kan senare processer, bland annat återvinning, leda till att separata fraktioner innehåller betydligt större koncentrationer av sådana ämnen.
(8) Zinkaskans status håller för närvarande på att undersökas och det har givits en rekommendation från FN:s konferens om handel och utveckling (UNCTAD) att aska av zink inte skall betraktas som farligt gods.
(9) I denna post ingår inte skrot från elkraftsproduktion.
(10) Med återanvändning kan avses reparation, renovering och kvalitetsförbättring men inte större återmontering.
(11) I vissa länder anses inte dessa ämnen som avfall om de är avsedda för direkt återanvändning.
(12) Det förutsätts att sådant skrot är fullständigt polymeriserat.
(13) — Konsumtionsavfal ingår inte i denna post.
— Avfallet skall inte blandas.
— Hänsyn skall tas till problem som följer av förbränning i det fria.

DEL 2

De avfallstyper som anges i beslut 94/904/EG som upprättar en förteckning över farligt avfall i enlighet med artikel 1.4 i direktiv 91/689/EEG om farligt avfall

02 00 00	AVFALL FRÅN RÅVARUPRODUKTION INOM JORDBRUK, TRÄDGÅRDSNÄRING, JAKT, FISKE OCH VATTENBRUK SAMT FRÅN BEARBETNING OCH BEREDNING AV LIVSMEDEL
02 01 00	**Avfall från råvaruproduktion**
02 01 05	Avfall som innehåller jordbrukskemikalier
03 00 00	AVFALL FRÅN TRÄFÖRÄDLING OCH TILLVERKNING AV PAPPER, PAPP, PAPPERSMASSA, PLATTOR OCH MÖBLER
03 02 00	**Avfall från träskyddsbehandling**
03 02 01	Icke-halogenerade organiska träskyddsmedel
03 02 02	Träskyddsmedel som innehåller organiska klorföreningar
03 02 03	Träskyddsmedel som innehåller organiska metallföreningar
03 02 04	Oorganiska träskyddsmedel
04 00 00	AVFALL FRÅN LÄDER- OCH TEXTILINDUSTRI
04 01 00	**Avfall från läderindustri**
04 01 03	Avfettningsavfall som innehåller lösningsmedel utan flytande fas
04 02 00	**Avfall från textilindustri**
04 02 11	Halogenerat avfall från appretering och efterbehandling
05 00 00	AVFALL FRÅN OLJERAFFINERING, NATURGASRENING OCH KOLPYROLYS
05 01 00	**Oljeslam och fast oljeavfall**
05 01 03	Bottenslam från tankar
05 01 04	Surt alkylslam
05 01 05	Oljespill
05 01 07	Sur tjära
05 01 08	Andra former av tjära
05 04 00	**Förbrukad filterlera**
05 04 01	Förbrukad filterlera
05 06 00	**Avfall från kolpyrolys**
05 06 01	Sur tjära
05 06 03	Andra former av tjära
05 07 00	**Avfall från naturgasrening**
05 07 01	Kvicksilverhaltigt slam
05 08 00	**Avfall från oljeregenerering**
05 08 01	Använd filterlera
05 08 02	Sur tjära
05 08 03	Andra former av tjära
05 08 04	Vattenfasen från oljeregenerering
06 00 00	AVFALL FRÅN OORGANISK-KEMISKA PROCESSER
06 01 00	**Avfall som utgörs av sura lösningar**
06 01 01	Svavelsyra och svavelsyrlighet
06 01 02	Saltsyra
06 01 03	Fluorvätesyra
06 01 04	Fosforsyra och fosforsyrlighet

06 01 05	Salpetersyra och salpetersyrlighet
06 01 99	Annat avfall
06 02 00	**Avfall som utgörs av alkaliska lösningar**
06 02 01	Kalciumhydroxid
06 02 02	Natriumkarbonat
06 02 03	Ammoniak
06 02 99	Annat avfall
06 03 00	**Avfall som utgörs av salter och lösningar av salter**
06 03 11	Salter och saltlösningar som innehåller cyanider
06 04 00	**Metallhaltigt avfall**
06 04 02	Metallsalter (utom 06 03 00)
06 04 03	Arsenikhaltigt avfall
06 04 04	Kvicksilverhaltigt avfall
06 04 05	Avfall som innehåller andra tungmetaller
06 07 00	**Avfall från kemiska processer där halogenföreningar ingår**
06 07 01	Asbesthaltigt avfall från elektrolys
06 07 02	Aktivt kol från klorproduktion
06 13 00	**Avfall från andra oorganiska kemiska processer**
06 13 01	Oorganiska bekämpningsmedel och träskyddsmedel
06 13 02	Förbrukat aktivt kol utom 06-06-02)
07 00 00	AVFALL FRÅN ORGANISK-KEMISKA PROCESSER
07 01 00	**Avfall från tillverkning, formulering, distribution och användning av organiska baskemikalier**
07 01 01	Tvättvatten och vattenbaserad moderlut
07 01 03	Halogenerade organiska lösningsmedel, tvättvätskor och moderlutar
07 01 04	Andra organiska lösningsmedel, tvättvätskor och moderlutar
07 01 07	Halogenerade destillations- och reaktionsrester
07 01 08	Andra destillations- och reaktionsrester
07 01 09	Halogenerade filterkakor, förbrukade absorbermedel
07 01 10	Andra filterkakor, förbrukade absorbermedel
07 02 00	**Avfall från tillverkning, formulering, distribution och användning av plast, syntetgummi och konstfibrer**
07 02 01	Tvättvatten och vattenbaserad moderlut
07 02 03	Halogenerade organiska lösningsmedel, tvättvätskor och moderlutar
07 02 04	Andra organiska lösningsmedel, tvättvätskor och moderlutar
07 02 07	Halogenerade destillations- och reaktionsrester
07 02 08	Andra destillations- och reaktionsrester
07 02 09	Halogenerade filterkakor, förbrukade absorbermedel
07 02 10	Andra filterkakor, förbrukade absorbermedel
07 03 00	**Avfall från tillverkning, formulering, distribution och användning av organiska färgämnen och pigment (utom 06 11 00)**
07 03 01	Tvättvatten och vattenbaserad moderlut
07 03 03	Halogenerade organiska lösningsmedel, tvättvätskor och moderlutar
07 03 04	Andra organiska lösningsmedel, tvättvätskor och moderlutar
07 03 07	Halogenerade destillations- och reaktionsrester
07 03 08	Andra destillations- och reaktionsrester

07 03 09	Halogenerade filterkakor, förbrukade absorbermedel
07 03 10	Andra filterkakor, förbrukade absorbermedel
07 04 00	**Avfall från tillverkning, formulering, distribution och användning av organiska bekämpningsmedel (utom 02 01 05)**
07 04 01	Tvättvatten och vattenbaserad moderlut
07 04 03	Halogenerade organiska lösningsmedel, tvättvätskor och moderlutar
07 04 04	Andra organiska lösningsmedel, tvättvätskor och moderlutar
07 04 07	Halogenerade destillations- och reaktionsrester
07 04 08	Andra destillations- och reaktionsrester
07 04 09	Halogenerade filterkakor, förbrukade absorbermedel
07 04 10	Andra filterkakor, förbrukade absorbermedel
07 05 00	**Avfall från tillverkning, formulering, distribution och användning av farmaceutiska produkter**
07 05 01	Tvättvatten och vattenbaserad moderlut
07 05 03	Halogenerade organiska lösningsmedel, tvättvätskor och moderlutar
07 05 04	Andra organiska lösningsmedel, tvättvätskor och moderlutar
07 05 07	Halogenerade destillations- och reaktionsrester
07 05 08	Andra destillations- och reaktionsrester
07 05 09	Halogenerade filterkakor, förbrukade absorbermedel
07 05 10	Andra filterkakor, förbrukade absorbermedel
07 06 00	**Avfall från tillverkning, formulering, distribution och användning av fetter, smörjmedel, såpa, rengöringsmedel, desinfektionsmedel och kosmetika**
07 06 01	Tvättvatten och vattenbaserad moderlut
07 06 03	Halogenerade organiska lösningsmedel, tvättvätskor och moderlutar
07 06 04	Andra organiska lösningsmedel, tvättvätskor och moderlutar
07 06 07	Halogenerade destillations- och reaktionsrester
07 06 08	Andra destillations- och reaktionsrester
07 06 09	Halogenerade filterkakor, förbrukade absorbermedel
07 06 10	Andra filterkakor, förbrukade absorbermedel
07 07 00	**Avfall från tillverkning, formulering, distribution och användning av finkemikalier och kemiska produkter**
07 07 01	Tvättvatten och vattenbaserad moderlut
07 07 03	Halogenerade organiska lösningsmedel, tvättvätskor och moderlutar
07 07 04	Andra organiska lösningsmedel, tvättvätskor och moderlutar
07 07 07	Halogenerade destillations- och reaktionsrester
07 07 08	Andra destillations- och reaktionsrester
07 07 09	Halogenerade filterkakor, förbrukade absorbermedel
07 07 10	Andra filterkakor, förbrukade absorbermedel
08 00 00	AVFALL FRÅN TILLVERKNING, FORMULERING, DISTRIBUTION OCH ANVÄNDNING AV FÄRG, LACK, PORSLINSEMALJ, LIM, FOGMASSA OCH TRYCKFÄRG
08 01 00	**Avfall från tillverkning, formulering, distribution och användning av färg och lack**
08 01 01	Färg- och lackavfall som innehåller halogenerade lösningsmedel
08 01 02	Färg- och lackavfall som inte innehåller halogenerade lösningsmedel
08 01 06	Slam som innehåller halogenerade lösningsmedel från färg- och lackborttagning
08 01 07	Slam som innehåller halogenerade lösningsmedel från färg- och lackborttagning
08 03 00	**Avfall från tillverkning, formulering, distribution och användning av tryckfärg**

08 03 01	Tryckfärgsavfall som innehåller halogenerade lösningsmedel
08 03 02	Tryckfärgsavfall som inte innehåller halogenerade lösningsmedel
08 03 05	Tryckfärgsslam som innehåller halogenerade lösningsmedel
08 03 06	Tryckfärgsslam som inte innehåller halogenerade lösningsmedel
08 04 00	**Avfall från tillverkning, formulering, distribution och användning av lim och fogmassa (även impregneringsmedel)**
08 04 01	Lim och fogmassa som innehåller halogenerade lösningsmedel
08 04 02	Lim och fogmassa som inte innehåller halogenerade lösningsmedel
08 04 05	Lim- och fogmasseslam som innehåller halogenerade lösningsmedel
08 04 06	Lim- och fogmasseslam som inte innehåller halogenerade lösningsmedel
09 00 00	AVFALL FRÅN FOTOGRAFISK INDUSTRI
09 01 00	**Avfall från fotografisk industri**
09 01 01	Vattenbaserad framkallare och aktivator
09 01 02	Vattenbaserad framkallare för offsetplåtar
09 01 03	Lösningsmedelsbaserad framkallare
09 01 04	Fixerbad
09 01 05	Blekbad och blek-fixerbad
09 01 06	Silverhaltigt avfall från behandling av fotografiskt avfall vid produktionsstället
10 00 00	OORGANISKT AVFALL FRÅN TERMISKA PROCESSER
10 01 00	**Avfall från kraftverk och andra förbränningsanläggningar (utom 19 00 00)**
10 01 04	Flygaska från oljeförbränning
10 01 09	Svavelsyra
10 03 00	**Avfall från aluminiumsmältverk**
10 03 01	Tjära och annat kolhaltigt avfall från anodtillverkning
10 03 03	Avskummat material
10 03 04	Slagg från primär smältning/vitt slagg
10 03 07	Förbrukad behållaringfodring
10 03 08	Saltslagg från sekundär smältning
10 03 09	Svart slagg från sekundär smältning
10 03 10	Avfall från behandling av saltslagg och svart slagg
10 04 00	**Avfall från blysmältverk**
10 04 01	Slagg (från första och andra smältningen)
10 04 02	Slagg och avskummat material (första och andra smältningen)
10 04 03	Kalciumarsenat
10 04 04	Stoft från rökgasrening
10 04 05	Annat partikelformat material och stoft
10 04 06	Fast avfall från rökgasrening
10 04 07	Slam från rökgasrening
10 05 00	**Avfall från zinksmältverk**
10 05 01	Slagg (första och andra smältningen)
10 05 02	Slagg och avskummat material (första och andra smältningen)
10 05 03	Stoft från rökgasrening
10 05 05	Fast avfall från rökgasrening
10 05 06	Slam från rökgasrening

10 06 00	**Avfall från kopparsmältverk**
10 06 03	Stoft från rökgasrening
10 06 05	Avfall från elektrolytisk raffinering
10 06 06	Fast avfall från rökgasrening
10 06 07	Slam från rökgasrening
11 00 00	OORGANISKT AVFALL SOM INNEHÅLLER METALLER FRÅN METALLBEHANDLING OCH METALLISERING AV METALLER SAMT FRÅN HYDROMETALLURGISKA PRROCESSER, EXKLUSIVE JÄRNMETALLER
11 01 00	**Flytande avfall och slam från metallbehandling och metallisering av metaller (t.ex. galvanisering, förzinkning, betning, etsning, fosfatering och alkalisk avfettning)**
11 01 01	Cyanidhaltigt (alkaliskt) avfall som innehåller andra tungmetaller än krom
11 01 02	Cyanidhaltigt (alkaliskt) avfall som inte innehåller andra tungmetaller
11 01 03	Cyanidfritt avfall som innehåller krom
11 01 05	Sura betbad
11 01 06	Syror
11 01 07	Alkalier
11 01 08	Fosfateringsbad
11 02 00	**Avfall och slam från hydrometallurgiska processer där järn inte ingår**
11 02 02	Slam från zinkbaserade hydrometallurgiska processer (även jarosit, göthrit)
11 03 00	**Slam och fast avfall från härdning**
11 03 01	Cyanidhaltigt avfall
11 03 02	Annat avfall
12 00 00	AVFALL FRÅN FORMNING OCH MEKANISK YTBEHANDLING AV METALLER OCH PLASTER
12 01 00	**Avfall från formning (smidning, svetsning, pressning, dragning, svarvning, skärning, filning)**
12 01 06	Använda halogenhaltiga bearbetningsoljor (inte emulsioner)
12 01 07	Använda halogenfria bearbetningsoljor (inte emulsioner)
12 01 08	Använda halogenfria bearbetningsoljeemulsioner
12 01 09	Använda halogenfria bearbetningsoljeemulsioner
12 01 10	Syntetiska bearbetningsoljor
12 01 11	Slam från bearbetningsprocesser
12 01 12	Använda vaxer och fetter
12 03 00	**Avfall från vatten- och ångavfettning (utom 11 00 00)**
12 03 01	Vattenbaserad tvättvätska
12 03 02	Avfall från ångavfettning
13 00 00	OLJEAVFALL (utom ätliga oljor, 05 00 00 och 12 00 00)
13 01 00	**Hydraulolje- och bromsvätskeavfall**
13 01 01	Hydrauloljor som innehåller PCB eller PCT
13 01 02	Andra klorerade hydrauloljor (intage emulsioner)
13 01 03	Icke-klorerade hydrauloljor (inte emulsioner)
13 01 04	Kloreade emulsioner
13 01 05	Icke-klorerade emulsioner
13 01 06	Hydrauloljor som innehåller mineralolja
13 01 07	Andra hydrauloljor
13 01 08	Bromsvätskor

13 02 00	**Motorolje-, transmissionsolje- och smörjoljeavfall**
13 02 01	Klorerade motor-, transmissions- och smörjoljor
13 02 02	Icke-klorerade motor-, transmissions- och smöroljor
13 02 03	Andra motor-, transmissions- och smöroljor
13 03 00	**Isolerolje- och värmeöverföringsoljeavfall och andra vätskor**
13 03 01	Isoler- eller värmeöverföringsoljor och andra vätskor som innehåller PCB eller PCT
13 03 02	Andra klorerade isoler- och värmeöverföringsoljor och andra vätskor
13 03 03	Icke-klorerade isoler- och värmeöverföringsoljor och andra vätskor
13 03 04	Syntetiska isoler- och värmeöverföringsoljor och andra vätskor
13 03 05	Mineraloljebaserade isoler- och värmeöverföringsoljor
13 04 00	**Maskinrumsolja**
13 04 01	Maskinrumsolja från sjöfart på inre vattenvägar
13 04 02	Maskinrumsolja från mottagningsanläggningar för maskinrumsolja
13 04 03	Maskinrumsolja från annan sjöfart
13 05 00	**Material från oljeavskiljare**
13 05 01	Fast avfall från oljeavskiljare
13 05 02	Slam från oljeavskiljare
13 05 03	Slam från slamavskiljare
13 05 04	Avsaltningsslam eller avsaltningsemulsioner
13 05 05	Andra emulsioner
13 06 00	**Annat oljeavfall**
13 06 01	Annat oljeavfall
14 00 00	AVFALL BESTÅENDE AV ORGANISKA ÄMNEN ANVÄNDA SOM LÖSNINGSMEDEL (utom 07 00 00 och 08 00 00)
14 01 00	**Avfall från avfettning av metaller och från maskinunderhåll**
14 01 01	Klorfluorkarboner
14 01 02	Andra halogenerade lösningsmedel och lösningsmedelsblandningar
14 01 03	Andra lösningsmedel och lösningsmedelsblandningar
14 01 04	Vattenhaltiga halogenerade lösningsmedelsblandningar
14 01 05	Vattenhaltiga icke-halogenerade lösningsmedelsblandningar
14 01 06	Slam och fast avfall som innehåller halogenerade lösningsmedel
14 01 07	Slam och fast avfall som inte innehåller halogenerade lösningsmedel
14 02 00	**Avfall från rengöring av textilier och från avfettning av naturprodukter**
14 02 01	Halogenerade lösningsmedel och lösningsmedelsblandningar
14 02 02	Icke-halogenerade lösningsmedel och organiska vätskor som inte innehåller halogenerade lösningsmedel
14 02 03	Slam och fast avfall som innehåller halogenerade lösningsmedel
14 02 04	Slam och fast avfall som innehåller andra lösningsmedel
14 03 00	**Avfall från elektronikindustri**
14 03 01	Klorfluorkarboner
14 03 02	Andra halogenerade lösningsmedel och lösningsmedelsblandningar
14 03 03	Icke-halogenerade lösningsmedel och lösningsmedelsblandningar
14 03 04	Slam och fast avfall som innehåller halogenerade lösningsmedel
14 03 05	Slam och fast avfall som innehåller andra lösningsmedel

14 04 00	**Avfall bestående av kylmedel, skum- eller aerosoldrivmedel**
14 04 01	Klorfluorkarboner
14 04 02	Andr halogenerade lösningsmedel och lösningsmedelsblandningar
14 04 03	Andra lösningsmedel och lösningsmedelsblandningar
14 04 04	Slam och fast avfall som innehåller halogenerade lösningsmedel
14 04 05	Slam och fast avfall som innehåller andra lösningsmedel
14 05 00	**Avfall från återanvändning av lösningsmedel och kylmedel (destillationsrester)**
14 05 01	Klorfluorkarboner
14 05 02	Halogenerade lösningsmedel och lösningsmedelsblandningar
14 05 03	Andra lösningsmedel och lösningsmedelsblandningar
14 05 04	Slam som innehåller halogenerade lösningsmedel
14 05 05	Slam som innehåller andra lösningsmedel
16 00 00	AVFALL SOM INTE SPECIFICERATS PÅ ANNAT SÄTT I KATALOGEN
16 02 00	**Kasserad utrustning och fragmenteringsrester**
16 02 01	Transformatorer och kondensatorer som innehåller PCB eller PCT
16 04 00	**Kasserade sprängämnen**
16 04 01	Kasserade ammunition
16 04 02	Kasserade fyrverkeripjäser
16 04 03	Andra kasserade sprängämnen
16 06 00	**Batterier och ackumulatorer**
16 06 01	Blybatterier
16 06 02	Nickel-kadmiumbatterier
16 06 03	Kvicksilverhaltiga torrbatterier
16 06 06	Elektrolyt från batterier och ackumulatorer
16 07 00	**Avfall från rengöring av transport- och lagertankar (utom 05 00 00 och 12 00 00)**
16 07 01	Kemikalieavfall från rengöring av transporttankar för sjötransport
16 07 02	Oljeavfall från rengöring av transporttankar för sjötransport
16 07 03	Oljeavfall från rengöring av tankar för järnvägs- och vägtransport
16 07 04	Kemikalieavfall från rengöring av tankar för järnvägs- och vägtransport
16 07 05	Kemikalieavfall från rengöring av lagertankar
16 07 06	Oljeavfall från rengöring av lagertankar
17 00 00	BYGG- OCH RIVNINGSAVFALL (ÄVEN FRÅN VÄGBYGGEN)
17 06 00	**Isolermaterial**
17 06 01	Isolermaterial som innehåller asbest
18 00 00	AVFALL FRÅN SJUKVÅRD, VETERINÄRVERKSAMHET ELLER DÄRMED FÖRKNIPPAD FORSKNING (UTOM KÖKS- OCH RESTAURANGAVFALL UTAN DIREKT ANKNYTNING TILL PATIENTBEHANDLING)
18 01 00	**Avfall från förlossningsavdelningar, diagnos, behandling eller förebyggande av sjukdomar hos människor**
18 01 03	Annat avfall där det ställs särskilda krav på insamling och bortskaffande på grund av smittofara
18 02 00	**Avfall från forskning, diagnos, behandling eller förebyggande av djursjukdomar**
18 02 02	Annat avfall där det ställs särskilda krav på insamling och bortskaffande på grund av smittofara
18 02 04	Kasserade kemikalier

19 00 00	AVFALL FRÅN AVFALLSBEHANDLINGSANLÄGGNINGAR, EXTERNA AVLOPPSRENINGSVERK OCH VATTENVERK
19 01 00	**Avfall från förbränning eller pyrolys av hushållsavfall och liknande handels-, industri- och institutionsavfall**
19 01 03	Flygaska
19 01 04	Pannaska
19 01 05	Filterkaka från rökgasrening
19 01 06	Vattenhaltigt flytande avfall från rökgasrening och annat vattenhaltigt flytande avfall
19 01 07	Fast avfall från rökgasrening
19 01 10	Förbrukat aktivt kol från rökgasrening
19 02 00	**Avfall från specifik fysikalisk eller kemisk behandling av industriavfall (t.ex. avlägsnande av krom eller cyanid samt neutralisering)**
19 02 01	Metallhydroxidslam och annat slam från metallfällning
19 04 00	**Förglasat avfall från förglasning**
19 04 02	Flygaska och annat avfall från rökgasrening
19 04 03	Icke-förglasad fast fas
19 08 00	**Avfall från vattenreningsverk**
19 08 03	Fett och oljeblandning från oljeavskiljare
19 08 06	Mättade eller förbrukade jonbyteshartser
19 08 07	Lösningsmedel och slam från regenerering av jonbytare
20 00 00	HUSHÅLLSAVFALL OCH LIKNANDE HANDELS-, INDUSTRI- OCH INSTITUTIONSAVFALL, ÄVEN SEPARAT INSAMLADE FRAKTIONER
20 01 00	**Separat insamlade fraktioner**
20 01 12	Färg, tryckfärg, lim och hartser
20 01 13	Lösningsmedel
20 01 17	Fotokemikalier
20 01 19	Bekämpningsmedel
20 01 21	Lysrör och annat kvicksilverhaltigt avfall

DEL 3

Avfall enligt bilagorna III och IV i förordning (EEG) nr 259/93. Avfallstyperna med nummer ***AB*** *130,* ***AC*** *020,* ***AC*** *250,* ***AC*** *260,* ***AC*** *270 och* ***AD*** *160 har utgått, eftersom de, i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 18 i direktiv 75/442/EEG, ansetts vara ofarliga och därför inte skall omfattas av exportförbudet.*

GUL AVFALLSLISTA (*)

AA. METALLHALTIGT AVFALL

AA 010	ex 2619 00	Ogranulerad slagg, glödspån och annat avfall från järn- och ståltillverkning (**)
AA 020	ex 2620 19	Aska och rester innehållande huvudsakligen zink (**)
AA 030	2620 20	Aska och rester innehållande huvudsakligen bly (**)
AA 040	ex 2620 30	Aska och rester innehållande huvudsakligen koppar (**)
AA 050	ex 2620 40	Aska och rester innehållande huvudsakligen aluminium (**)
AA 060	ex 2620 50	Aska och rester innehållande huvudsakligen vanadin (**)
AA 070	2620 90	Aska och rester (**) innehållande metaller eller metallföreningar, som inte anges någon annanstans
AA 080	ex 8112 91	Avfal och rester innehållande huvudsakligen tallium
AA 090	ex 2804 80	Avfal och rester innehållande huvudsakligen arsenik (**)
AA 100	ex 2805 40	Avfal och rester innehållande huvudsakligen kvicksilver (**)
AA 110		Restprodukter från aluminiumframställning som inte anges någon annanstans
AA 120		Galvaniskt slam
AA 130		Vätskor från metallbetning
AA 140		Urlakningsrester från zinkframställning, stoft och slam, som t.ex. jarosit, hematit, goethit osv.
AA 150		Ädelmetaller med rester i fast form som innehåller spår av oorganiska cyanider
AA 160		Aska, slam, stoft och andra rester av ådelmetaller, som t.ex. följande:
AA 161		— Aska från förbränning av kretskort
AA 162		— Filmaska
AA 170		Blybatterier, hela eller krossade
AA 180		Hela eller krossade förbrukade batterier och ackumulatorer, med undantag av blybatterier, samt avfall och skrot från framställning av batterier och ackumulatorer som inte anges någon annanstans
AA 190	8104 20	Avfall och skrot av magnesium som är lättantändligt eller pyrofort eller som, vid kontakt med vatten, avger brandfarlig gas i farliga mängder.

AB. ANNAT AVFALL MED FRÄMST ORGANISKA BESTÅNDSDELAR SOM KAN INNEHÅLLA METALLER OCH OORGANISKA MATERIAL

AB 010	ex 2621 00	Slagg, aska och restprodukter (**) som inte anges någon annanstans
AB 020		Restprodukter från förbränning av hushållsavfall
AB 030		Avfall från icke-cyanidbaserade system, som uppkommer vid ytbehandling av metaller
AB 040	ex 7001 00	Glasavfall från katodstrålerör och annat aktiverat glas
AB 050	ex 2529 21	Kalciumfluoridslam
AB 060		Andra oorganiska fluorföreningar i form av vätskor eller slam
AB 070		Sand från gjutprocesser
AB 080		Förbrukade katalysatorer som inte uppförts på den gröna listan
AB 090		Aluminiumhydratavfall
AB 100		Aluminiumoxidavfall

AB 110		Basiska lösningar
AB 120		Oorganiska halogenidföreningar som inte anges någon annanstans
AB 140		Gips från kemiska industriprocesser
AB 150		Oraffinerad kalciumsulfat och kalciumsulfat från avsvavling av rökgas (FGD)
AC. AVFALL MED FRÄMST ORGANISKA BESTÅNDSDELAR SOM KAN INNEHÅLLA METALLER OCH OORGANISKA MATERIAL		
AC 010	ex 2713 90	Avfall från framställning/bearbetning av petroleumkoks och petroleumbitumen, med undantag av anodrester
AC 030		Spilloljor som är oanvändbara för sitt ursprungliga ändamål
AC 040		Slam av blyhaltig bensin
AC 050		Vätskor för användning vid värmeöverföring
AC 060		Hydraulvätskor
AC 070		Bromsvätskor
AC 080		Antifrysvätskor
AC 090		Avfall från framställning, formulering och användning av hartser, latex, mjukgörare, lim och bindemedel
AC 100	ex 3915 90	Nitrocellulosa
AC 110		Fenoler, fenolföreningar, inbegripet klorfenol i form av vätska eller slam
AC 120		Polyklorerade naftalener
AC 130		Etrar
AC 140		Trietylaminkatalysator för härdning av gjutsand
AC 150		Klorfluorkarboner
AC 160		Haloner
AC 170		Avfall av bearbetad kork och bearbetat trä
AC 180	ex 4110 00	Stoft, aska, slam och pulver av läder
AC 190		Den lätta fraktionen från metallfragmentering
AC 200		Organiska fosforföreningar
AC 210		Icke-halogenerade lösningsmedel
AC 220		Halogenerade lösningsmedel
AC 230		Halogenerade och icke-halogenerade ej vattenhaltiga destillationsrester från återvinning av organiska lösningsmedel
AC 240		Avfall från framställning av alifatiska halogenerade kolväten (t.ex. klormetaner, dikloretan, vinylklorid, vinylidenklorid, allylklorid och epiklorhydrin)
AD. AVFALL SOM KAN INNEHÅLLA ANTINGEN OORGANISKA ELLER ORGANISKA BESTÅNDSDELAR		
AD 010		Avfall från framställning och beredning av farmaceutiska produkter
AD 020		Avfall från framställning, formulering och användning av biocider och fytofarmaceutiska produkter
AD 030		Avfall från tillverkning, formulering och användning av träimpregneringsmedel
		Avfall innehållande, bestående av eller förorenat med något av följande:
AD 040		— Oorganiska cyanider, med undantag av rester innehållande ädelmetall i fast form, som innehåller spår av oorganiska cyanider

AD 050		— Organiska cyanider
AD 060		Blandningar och emulsioner av spilloljor/vatten och kolväten/-vatten
AD 070		Avfall från framställning, formulering och användning av tryckfärger, färgämnen, pigment, målarfärger, lacker, fernissa
AD 080		Explosivt avfall, som inte omfattas av annan lagstiftning
AD 090		Avfall från framställning, formulering och användning av reprografiska och fotografiska kemikalier och framkallningsmaterial, som inte anges någon annanstans
AD 100		Avfall från icke-cyanidbaserade system, som uppkommer vid ytbehandling av metaller och plaster
AD 110		Sura lösningar
AD 120		Jonbytarhartser
AD 130		Engångskameror med batterier
AD 140		Avfall från utrustning för rening av industriella utsläpp av luftföroreningar, som inte anges någon annanstans
AD 150		Naturligt förekommande organiska material som används som filteringsmaterial (t.ex. biofilter)
AD 170	ex 2803	Förbrukat aktiverat kol med farliga egenskaper, som härstammar från användningar inom anorganisk-kemisk, organisk-kemisk och farmaceutisk industri, vattenrening, reningsförfaranden för gas/luft och liknande tillämpningar

(*) Om möjligt anges vid varje uppgift kodnumret i systemet för harmoniserad varubeskrivning och kodifiering, som inrättades genom Bryssel-konventionen den 14 juni 1983 under Tullsamarbetsrådet (Harmoniserade systemet). Detta nummer kan avse både avfall och produkter. Denna förordning omfattar inte ämnen som inte är avfall. Därför är koden, som används av tulltjänstemän för att underlätta både deras egna och andras förfaranden, endast angiven för att hjälpa till att identifiera avfall som anges i listan och omfattas av denna förordning. Motsvarande officiella förklarande anmärkningar som utfärdas av Tullsamarbetsrådet bör användas som vägledning vid identifiering av avfall som omfattas av generiska nummer.

Det 'ex' som anges avser ett särskilt ämne, som ingår i ett nummer i Harmoniserade systemet.

Koden med fetstil i första kolumnen är OECD-koden, som består av bokstaver (**G** = grön, **A** = gul, **R** = röd för listan och en bokstav för avfallskatekorin: **A**, **B**, **C**, . . .) följt av ett nummer.

(**) Denna förteckning inbegriper aska, rester, slagg, ogranulerad slagg, avdragen slagg, glödspån, stoft, slam och kakor som inte anges någon annanstans.

RÖD AVFALLSLISTA

RA. AVFALL MED FRÄMST ORGANISKA BESTÅNDSDELAR SOM KAN INNEHÅLLA METALLER OCH OORGANISKA MATERIAL

RA 010 Avfall, ämnen och produkter som innehåller, består av eller är förorenade med polyklorerade bifenyler (PCB) och/eller polyklorerade terfenyler (PCT) och/eller polybromerade bifenyler (PBB), inbegripet andra polybromerade analoger till dessa föreningar, i en koncentration på 50 mg/kg eller mer

RA 020 Tjärhaltiga restprodukter (med undantag av asfaltcement) från raffinering, destillering och pyrolys

RB. AVFALL MED FRÄMST OORGANISKA BESTÅNDSDELAR SOM KAN INNEHÅLLA METALLER OCH ORGANISKA MATERIAL

RB 010 Asbest (soft och fibrer)

RB 020 Keramiskt baserade fibrer motsvarande asbestfibrer

RC. AVFALL SOM KAN INNEHÅLLA ANNTINGEN OORGANISKA ELLER ORGANISKA BESTÅNDSDELAR

Avfall som innehåller, består av eller är förorenat med följande:

RC 010 — Någon förening från samma grupp som polyklorerad dibensofuran

RC 020 — Någon förening från samma grupp som polyklorerad dibensodioxin

RC 030 Blyhaltigt slam av föreningar av antiknackningsmedel

RC 040 Peroxider, med undantag av väteperoxid."

MEDDELANDE TILL LÄSARNA

Angående: Månadsregister

1999 års aprilutgåvor av EGT L och C:s månadsregister med alfabetisk förteckning och dokumentförteckning finns nu tillgängliga.

EUR-OP har för avsikt att skyndsamt producera följande månadsregister i tvåveckorsintervaller, och att vara ikapp i början av 2000.

Vi beklagar förseningarna, orsakade av interna förändringar av produktionsmetoder, och försäkrar att dessa problem inte kommer att drabba abonnemang för 2000.

Vi ber om ursäkt för alla olägenheter dessa förseningar orsakat.